ROMÂNIA
Newsweek®

NU VEDEM PĂDUREA DIN CAUZA CIOTURILOR

- În ciuda numeroaselor defrișări, în România se taie mai puțin lemn decât în 1989.
- Lemnul românesc se exportă mai puțin pentru că e mai scump decât cel din import.
- Datele statistice, ajustate în funcție de cine e ministru.
- Între Ministerul Mediului și Romsilva există o diferență de 55.000 de hectare.
- Cine sunt cei mai mari proprietari de păduri din România.

ANUL 4 ■ NUMĂRUL 116 ■ PREȚ: 14,90 LEI ■ 26.03-8.04.2021

BIBLIOTECA ALEPH

FOTO: SHUTTERSTOCK

ROCK FM

It Rocks!

www.rockfm.ro

Newsweek ROMÂNIA

26.03-8.04.2021 _ ANUL 4 _ NR.116

Apare bilunar. Următoarea ediție va fi pe piață pe 9 aprilie 2021

SUMAR

Periscop

06 **China în România**
Rețeaua Confucius

Opinii

10 SABIN ORCAN
aaaaa
aaaaa

11 OVIDIU NAHOI
Rebelii vaccinării: cine va „dezerta" la următoarea criză?

Dosar

12 **Războiul lemnului**
Nu mai vedem pădurile României de cioturile-vedetă

14 Se fură ca-n codru la evaluarea suprafețelor forestiere

16 Datele de la Mediu despre tăieri ilegale, ciopârțite

18 Mai mulți copaci decât în 1985, mai puține tăieri

19 Exporturile de lemn ale României s-au prăbușit

21 Romsilva și câteva mii de pitici pădurari

22 Dosarele X: 55.000 ha de codru dispar între Mediu și Romsilva

23 Uscăturile din încrengăturile Conservation Carpathia

26 Misteriosul Chiorescu, omul zecilor de mii de hectare

27 Suedezii admit că în pădurile lor se taie lemn ilegal

28 Austriecii de pe linia Sebeș - Rădăuți

30 IKEA este peste tot. Principalii exportatori de mobilă

31 A zis cineva IKEA? Da, și la importatori

32 Federația Proprietarilor de Păduri: Pierdem economic

33 Expertul WWF România despre tăieri: „Nu știe nimeni!"

34 Fake news de mediu, la cote maxime

Periscop

36 **Doi pui și o mămăligă**
Ce șpăgi mai iau polițiștii

42 Țara eternei violențe în familie

48 **Curtea de Conturi**
ICR – plăți ilegale de milioane de euro

Internațional

50 **Exclusiv**
Se pregătește debarcarea lui Bashar al-Assad din Siria

Magazin

54 **Record**
Al șaptelea jucător din lume care a depășit 1.000 de puncte

56 **Tehnologie**
Al 8-lea continent

58 **Auto**
Test Bentley Bentayga V8 First Edition Mulliner
Lordul SUV-urilor

Calendar

62 China admite că a băgat sub preș pandemia SARS

» P.56

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poți abona » P.64-65

REDACȚIA

DIRECTOR _ Sabin Orcan

REDACTOR-ȘEF _ Răzvan Chiruță

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT _ Cătălin Prisacariu

Online manager _ Ștefan Onica
Senior editor _ Mircea Marian
Senior editor _ Mihai Duță
Senior editor _ Petre Bădică
Editor _ Flavia Drăgan
Editor _ Adina Mutăr
Editor _ Răzvan Scăețeanu
Reporter special _ Petru Zoltan
Contributori _ Cristian Diaconescu, Iulian Fota, Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Ovidiu Nahoi, Ion Petrescu

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuț Aldea

CORECTURĂ

Monica Ady

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ Carmen Dincă

DIRECTOR PUBLICITATE _ Adrian Dinu
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ Andrei Sabin Orcan

TIPAR:
IPG Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

GOLD COAST, AUSTRALIA

Rugby, sportul doamnelor

Kate Surman, de la echipa Gold Coast Suns, și Katie Loynes, de la Carlton Blues, se luptă pentru balon în timpul etapei a opta a competiției feminine de rugby din Australia, pe 19 martie.

FOTO: CHRIS HYDE/GETTY IMAGES

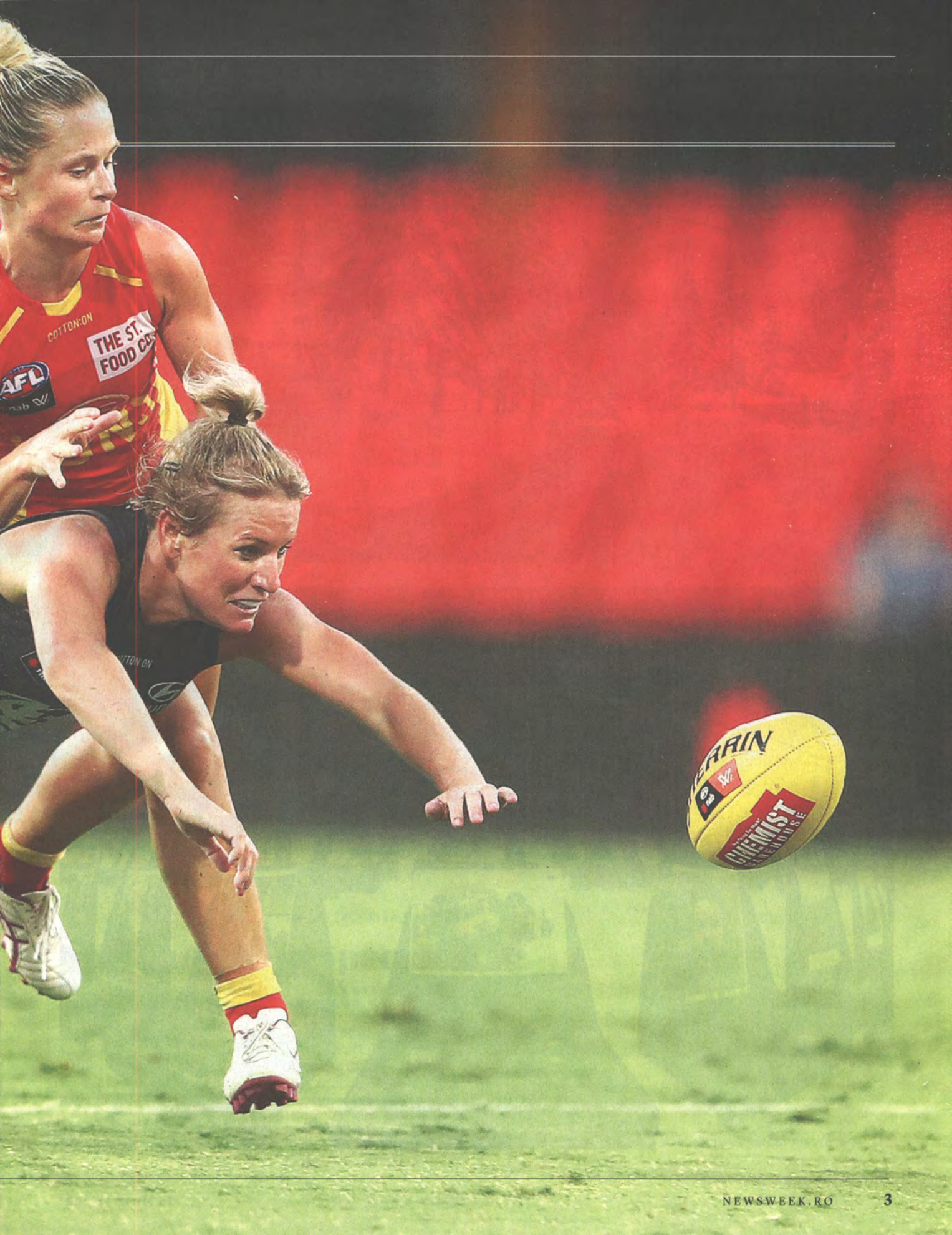
COTTON:ON
AFL
CHEMIST

BRAȘOV, ROMÂNIA

Primăvara e ca iarna

Iarna cuminte de anul acesta nu a vrut să plece până nu a arătat că poate oferi și multă zăpadă. La Poiana Brașov, pe 18 martie, zăpada a trecut de un metru înălțime.

FOTO: INQUAM PHOTOS / ALEX NICODIM

TIMIȘOARA, ROMÂNIA

Spectacol fără spectatori

Jucătorii de la BC SCM Timișoara au luptat cu cei de la CSM Târgu Jiu în cadrul turneului Ligii Naționale de baschet masculin, pe 15 martie, în fața pozelor unor potențiali spectatori.

FOTO: INQUAM PHOTOS / CORNEL PUTAN

TIMIȘOARA, ROMÂNIA

Azil în hală

Câteva zeci de solicitanți de azil din Orient au transformat o hală părăsită de lângă un centru comercial din nordul Timișoarei în dormitor improvizat. Aici, pe 13 martie.

FOTO: INQUAM PHOTOS / VIRGIL SIMONESCU

CHINA ÎN ROMÂNIA

Rețeaua Confucius

Cum a pătruns în școlile românești propaganda comunistă chineză sub acoperirea unor institute pe care occidentalii încep să le închidă.

SUA AU DECLARAT INSTITUTELE Confucius mijloace de propagandă folosite de Partidul Comunist Chinez în universitățile americane. Patru universități românești colaborează cu autoritățile comuniste de la Beijing care sprijină financiar aceste parteneriate.

Institutele Confucius sunt parteneriate educaționale publice între colegii și universități din China și colegii și instituții de învățământ din alte țări.

Parteneriatele sunt finanțate prin Hanban, redenumit Centrul pentru Educație Lingvistică și Cooperare, care se află în subordinea Ministerului Educației din China.

În prezentările oficiale, Institutele Confucius urmăresc să „ofere servicii pentru ca oamenii din întreaga lume să învețe limba, cultura chineză, să înțeleagă China și să încurajeze schimburile interculturale".

Într-un interviu pentru BBC, directoarea Hanban, Xu Lin, admitea că, „la întoarcerea în China, fiecare profesor care a predat într-un Institut Confucius trebuie să facă un raport".

Din conducerea rHanbane fac parte numeroși activiști ai Partidului Comunist Chinez.

Primul Institut Confucius a fost deschis în 2004, în Coreea de Sud. Al doilea, în SUA, la Universitatea din Maryland. În acest moment, sunt aproape 1.000 pe glob.

Senatul Statelor Unite a votat, recent, un amendament care declară Institutele Confucius „centre de propagandă care amenință libertatea academică".

DE

PETRE BĂDICĂ
petre.badica@newsweek.ro

ANIVERSARE
Zece ani de la înființarea Institutului Confucius la Cluj (stânga). Studentă, explicând experiența ei din China

Anterior, fosta administrație condusă de Donald Trump a recomandat închiderea tuturor unităților Confucius pe care le-a numit, prin vocea fostului secretar de stat Mike Pompeo, centre de propagandă comunistă.

La Sibiu vin bani de la Beijing

Cooperarea academică româno-chineză se realizează prin patru Institute Confucius deschise la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, Universitatea București, Universitatea Transilvania din Brașov și Universitatea „Lucian Blaga" din Sibiu. Primele două sunt considerate cele mai bune din România.

Colaborarea dintre Universitatea „Lucian Blaga" și Universitatea de Limbă și Cultură din Beijing a fost fundamentată prin inaugurarea unui astfel de centru pe 8 noiembrie 2007.

În timp, s-au realizat expoziții foto, cursuri de predare a limbii chineze, activități culturale, traducerea de manuale de limbă chineză în limba română, dar și organizarea taberei anuale de vară în China.

„În 14 ani de existență a Institutului, nimeni dintre studenții sau cadrele didactice ale ULBS nu a semnalat că acesta ar desfășura activități de propagandă politică. În acordul de cooperare, a fost introdusă o clauză care interzice în mod explicit desfășurarea de activități de propagandă politică de către Institut", arată Universitatea „Lucian Blaga" într-un răspuns pentru *Newsweek România*.

Institutul Confucius de la Sibiu beneficiază anual de sprijin financiar oferit de „partenerii chinezi" prin Ministerul Educației din China comunistă.

„Banii trec prin contabilitatea universității, dar ei nu sunt destinați universității, ci strict funcționării Institutului Confucius din cadrul ei", ne-au precizat reprezentanții universității.

La Cluj Napoca, cu sprijinul guvernului chinez

Newsweek România a primit același răspuns frumos ambalat de la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj Napoca, care spune că Institutul Confucius are drept scop „organizarea de cursuri și activități culturale. Institutul Confucius sprijină departamentul de limbi și literaturi asiatice din cadrul Facultății de Litere, cu cadre didactice și promovarea oportunităților de burse în rândul studenților UBB.

Institutul Confucius a acționat ca o platformă, sprijinind UBB în demersurile de extindere a programelor de cooperare cu parteneri universitari din China. Activitatea Institutului Confucius în cadrul UBB este de natură culturală și academică, nefiind înregistrate, în 12 ani de cooperare, activități cu caracter politic", a declarat pentru *Newsweek România* Laura Maria Irimies, de la Facultatea de Științe ale Comunicării.

Pe site-ul institutului lucrurile sunt clare: „Institutul Confucius din cadrul Universității Babeș -Bolyai este o organizație nonprofit, susținută de guvernul chinez".

Universitatea Brașov, parteneriat cu comuniștii

Institutul Confucius al Universității Transilvania din Brașov își propune, oficial, predarea și promovarea învățării limbii chineze, înțelegerea culturii și civilizației chineze. Institutul funcționează în baza unui acord de cooperare încheiat între Universitatea Transilvania din Brașov și Hanban.

Institutele Confucius sunt finanțate direct de către guvernul comunist chinez. Există 1.000 de astfel de institute în lume

Hanban este finanțat de Partidul Comunist Chinez.

Institutul Confucius a fost inaugurat în 26 martie 2012, în parteneriat cu Universitatea Jianzhu din Shenyang. Universitatea chineză pune accent pe Ingineria Civilă. SUA au acuzat China în nenumărate rânduri de furt tehnologic care i-au adus prejudicii de miliarde de euro.

Universitatea din Brașov a refuzat dialogul cu *Newsweek România*.

Ponta: Nu e nevoie de bani românești

Al patrulea Institut Confucius a fost inaugurat la București, la 22 noiembrie 2013, de premierul de atunci Victor Ponta, un campion al deschiderii României față de China. Ponta a spus că guvernul român a vrut să sprijine financiar această colaborare, a fost refuzat și a vorbit de conotația politică a cooperării.

„Deschiderea are legătură și cu un eveniment important pentru relațiile dintre China și România, eveniment care va avea loc odată cu vizita primului ministru al Chinei.

Mulțumesc celor două universități, ambasadei, tuturor celor care s-au implicat pentru ca acest proiect să se realizeze. Guvernul nu prea are prea mari merite. A fost prima dată când am întrebat un șef al unei instituții publice dacă mai are nevoie de bani și mi-a zis - Nu!".

Într-un răspuns pentru *Newsweek România*, Universitatea București spune că „finanțările venite din partea chineză sunt destinate exclusiv desfășurării activității Institutului Confucius, respectiv pentru cursurile și evenimentele derulate de membrii și voluntarii din cadrul Institutului, dar și pentru achiziționarea echipamentelor necesare în activitatea didactică. Finanțările au avut ca scop achiziționarea unui fond de carte necesar dotării bibliotecii și studiului limbii chineze: manuale, dicționare, enciclopedii, albume de artă, caiete de caligrafie etc.".

Universitatea vrea să interzică propaganda

Universitatea din București ne-a confirmat că directorii institutului, rectorul Universității din București, precum și o parte din membrii Comitetului Director ai centrului chinez din Capitala României s-au deplasat în China cu ocazia conferinței anuale a Institutelor Confucius din întreaga lume.

Pe site-ul Institutului Confucius din București, o imagine surprinde momentul în care „o delegație a Universității din București, condusă de fostul rector Mircea Dumitru, și președintele Hanban, doamna Xu Lin, au semnat un acord privind înființarea Institutului Confucius de către Universitatea din București și Universitatea de Studii Politice și Juridice". Xu Lin a ocupat funcții în Ministerul Educației, a fost viceprimar al orașului Xuchang.

În acest moment, este în derulare reînnoirea acordului de colaborare între Universitatea din București și Universitatea de Științe Politice și Drept din Beijing, în vederea desfășurării activității Institutului Confucius.

„Noua formă propusă de Universitatea din București spre semnare stipulează faptul că, în cadrul Institutului Confucius, sunt strict interzise propaganda politică și activitățile care încalcă drepturile și libertățile fundamentale ale omului", ne-a precizat Mirabela Marandei, purtătorul de cuvânt al Universității București.

Universitățile românești admit că primesc finanțări de la guvernul chinez, dar spun că banii sunt destinați achiziției de carte

Ambasada Chinei: Vă căutăm noi

Cum Institutele Confucius sunt finanțate direct de Partidul Comunist Chinez, am cerut lămuriri în scris de la Ambasada Chinei. Am purtat, ulterior, o discuție cu însărcinatul Ambasadei Chinei la București în domeniul educațional (care nu s-a prezentat). Am fost informați că, în opinia Chinei, prin „Institutul Confucius se realizează o cooperare educațională cu universitățile din România".

Reprezentatul ambasadei a susținut că vor analiza întrebările trimise de *Newsweek România* prin email și vor reveni cu un răspuns dacă vor considera că acesta se impune. Au ignorat întrebările.

SUA cer închiderea institutelor

Dacă în România se vorbește în termeni de colaborare culturală, SUA cred că Institutele Confucius fac, în universitățile și colegiile americane, propagandă în favoarea Partidului Comunist Chinez.

În decembrie 2020, fostul secretar de stat Mike Pompeo a cerut universităților să fie reticente față de studenți chinezi și finanțări din China. El a cerut universităților americane „să închidă" toate Institutele Confucius de învățământ chinez, desemnate de Departamentul de Stat al SUA ca instrumente de „propagandă" ale Beijingului.

În martie, Senatul SUA a adoptat un proiect de lege care limitează capacitatea Chinei de a ajunge la universitățile din SUA prin înăsprirea restricțiilor asupra institutelor Confucius.

Legea „anti-Confucius", introdusă de senatorul John Kennedy, vizează centrele culturale finanțate de China și care activează în campusurile universitare și despre care autoritățile spun că sunt folosite pentru a face propagandă. „Institutele Confucius sunt sub controlul Partidului Comunist Chinez sub toate aspectele, mai puțin cu numele", a spus Kennedy, potrivit Fox News.

MIRCEA DUMITRU
și președintele Hanban, Xu Lin, semnează acordul privind înființarea Institutului Confucius la București

Promovarea Chinei idilice

În cadrul audierii ambasadorului William Burns pentru postul de director al Agenției Centrale de Informații, acesta a fost tranșant: „dacă eu aș fi decan al unei facultăți sau rector al unei universități și aș avea un institut Confucius, cu siguranță l-aș închide".

Apoi a explicat: „Ceea ce fac institutele Confucius este să promoveze scenariul Chinei lui Xi Jinping. Care este gândit să câștige simpatie pentru ceea ce, în viziunea mea, este o conducere destul de agresivă, angajată într-o abordare dușmănoasă în relația cu Statele Unite. Deci, din această perspectivă, această dimensiune specifică în operațiunile de influențare externă constituie un risc real. Sfatul meu pentru orice instituție din Statele Unite, inclusiv instituții academice, este să fie extrem de precaute în legătură cu motivațiile unei multitudini de institute ca acestea și să fie foarte precaute în privința colaborării cu ele".

România, alături de SUA în disputa comercială cu China

În disputa comercială dintre SUA și China, România s-a poziționat, fără rezerve, de partea americanilor. România a fost prima țară din lume care a semnat un Memorandum 5G cu SUA, un act al cărui scop ar fi eliminarea folosirii echipamentelor chinezilor de la Huawei, acuzați că ar permite spionajul Chinei asupra informațiilor din rețelele IT occidentale.

Fosta administrație Trump a lansat, în 2017, o investigație legată de atacurile cibernetice asupra proprietății intelectuale americane și aliaților săi. Furtul intelectual și de proprietate din China a prejudiciat SUA cu sume cuprinse între 225 miliarde - 600 miliarde de dolari pe an.

SABIN ORCAN

Rețeaua Confucius, spionajul chinez și contul meu de Apple

Deși în ultimii 30 de ani am văzut, auzit și scris atâtea despre interceptări mai mult sau mai puțin legale, nu sunt paranoic de felul meu. Chiar dacă trăim într-o țară bântuită încă de fantoma fostei Securități.

Nu-mi schimb cu anii numărul de telefon sau adresa de email. Nu mă tem că sunt monitorizat în fiecare clipă. Și, în general, nu sufăr de boala vorbitului în șoaptă. În cazul meu, cred că „Big Brother" și-ar pierde vremea. Ce-ar menționa în raportul de urmărire nu cred c-ar putea fi decât o revistă a presei în avanpremieră. Prin urmare, nu-mi aduc aminte să mai fi simțit demult că se află cineva pe urmele mele. Cu câteva excepții care, azi, mi se par hilare.

Prima, un mandat de ascultare obținut de SRI-ul lui Virgil Măgureanu prin '92, pe motiv că redacția la care lucram îi trimisese Regelui Mihai o invitație prin fax. Și, carevasăzică, puneam în pericol forma republicană de guvernământ peste care domnea „democratul" Ion Iliescu.

Apoi, peste decenii, filajul episodic al unor paparazzi tocmiți de mogulul Sebastian Ghiță să mă însoțească noaptea târziu de la televiziune și până acasă. Era în perioada în care mă ocupam îndeaproape de „faptele de arme" ale amicului său, generalul Florian Coldea. Prin urmare, nu mică mi-a fost mirarea să constat că, odată cu pandemia, se înmulțesc din senin tentativele de interceptare. Ceva mai sofisticate, de bună seamă, că doar trăim în epoca pixelilor.

Anul trecut, în plin sezon al achizițiilor publice făcute pe repede înainte, statul român s-a gândit să renunțe la măștile luate, prin intermediari, din China comunistă. Așa că a cumpărat milioane de măști din... Vietnamul comunist. Cum zice o vorbă din popor, am scăpat de dracu' și-am dat de tac'su!

La câteva zile după ce jurnaliștii de la *Newsweek România* se interesau oficial de această afacere, cineva cu IP vietnamez încerca să se logheze pe contul de Microsoft al subsemnatului. Am zis că e o coincidență, chiar dacă una din cale afară de bizară.

N-a trecut niciun an și, ce să vezi, o nouă coincidență.

La sfârșitul lunii februarie, după audierea noului șef al CIA în Congresul american – în care ambasadorul William Burns atacă fără menajamente China comunistă –, le trimit colegilor mei câteva linkuri despre Institutele Confucius. O rețea de organisme aparent academice, finanțate cu bani grei de regimul de la Beijing, prezente în universități din întreaga lume. Inclusiv în România. Între timp, autoritățile din SUA și din alte state aliate au ajuns la concluzia că aceste institute nu sunt decât o acoperire pentru propaganda comunistă și chiar pentru spionajul chinez.

Colegii mei încep să pună întrebări în stânga și-n dreapta. Inclusiv la ambasada Chinei la București. Efectul? După numai câteva zile, când să intru într-un platou de televiziune, telefonul îmi bipăie discret. Mi se cere acceptul pentru o logare pe contul meu de Apple de la IP-ul cutare din... orașul Wuhan, regiunea

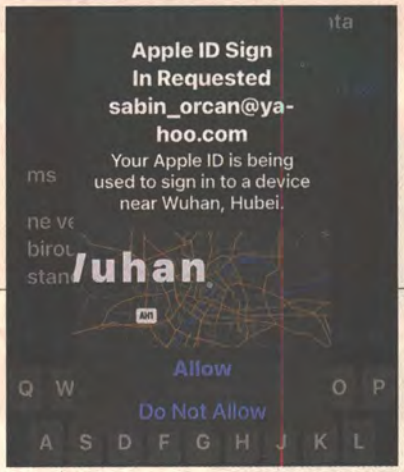

Hubei. Tocmai din epicentrul coronavirusului!

Ei, drăcie, îmi zic. Sun un specialist care mă asigură, pe nerăsuflate, că nu poate fi decât MSS. Adică Ministerul Securității Statului din Republica Populară Chineză. Evident, ne-am amuzat amândoi. O dată pentru că „Big Brother" poate fi atât de amator încât să nu treacă printr-un „proxy server" care să-i ascundă originea. Și a doua oară pentru că, așa cum spuneam, tot ce-ar fi reușit să afle din „cloud"-ul meu era, foarte pe scurt, ce citiți azi în paginile revistei. N

SABIN ORCAN este director al *Newsweek România*

OVIDIU NAHOI

Rebelii vaccinării: cine va „dezerta" la următoarea criză?

Mersul lent al imunizării în Uniunea Europeană scoate la iveală un risc strategic: căutarea de soluții individuale în perioade complicate. Dacă acum se întâmplă asta, la ce să ne așteptăm în cazul unei ciocniri cu Rusia sau China?

La 10 martie, liderii instituțiilor europene lansau un șantier fără egal prin amploarea și ambiția obiectivelor sale, prin care ar urma să fie definită viitoarea arhitectură politică și socială a Uniunii Europene. Prin aceasta, șefa Comisiei revine la promisiunea mai veche, lansată chiar la preluarea mandatului, în toamna anului 2019. Dar puține dintre angajamentele luate atunci au putut fi puse imediat în aplicare.

Pandemia a schimbat totul, iar un an și jumătate mai târziu, Uniunea Europeană se trezește într-o cu totul altă lume.

Concluzia: cu Brexitul și Donald Trump, europenii înțeleseseră deja că trebuie să se redefinească. Acum, trebuie să o facă în noua lume post-COVID-19.

În primăvara lui 2020, statele au acționat individual sau de-a dreptul antagonist în răspunsul lor inițial la criza sanitară. Apoi, vara a adus câteva schimbări de bun augur. Statele au realizat o străpungere istorică prin acceptarea datoriilor comune cu care să finanțeze redresarea economică. Și a fost adoptată, la propunerea Comisiei, o strategie comună de procurare a vaccinurilor, menită a evita o competiție între statele membre, în care, mai mult ca sigur, cele mai sărace s-ar fi văzut marginalizate. Scenariul cel mai sumbru posibil – un război intern pentru mult doritele doze – fusese evitat.

Cu alegerea lui Joe Biden ca președinte în Statele Unite, Europa privea cu optimism către perioada post-criză. Dar iată că noi semne vin să întunece orizontul.

Campania de vaccinare nu răspunde așteptărilor, dozele sunt prea puține, producătorii nu livrează în cantitățile promise. Planul de imunizare a populației, la nivel european, până în septembrie, rămâne unul asumat oficial, dar toată lumea vede cum se clatină.

Prin mărimea sa, Uniunea Europeană a putut impune prețuri rezonabile pentru doze, dar s-a dovedit un jucător greoi în comparație cu câteva state mai agile, care au aceptat mai ușor diferite condiții ale marilor companii și au fost de acord să plătească mai mult. Uniunea Europeană a pierdut ceva timp, dar nu neapărat din cauza Bruxelles-ului.

Comisia, într-adevăr, a negociat în numele statelor, dar ea nu a putut lua vreo decizie fără acordul lor și a fost mereu nevoie de timp până ce interesele să se alinieze.

Răspunsul la impasul vaccinării nu a fost mai multă solidaritate și coordonare între membri, ci soluții individuale.

Mai multe state membre ale Uniunii Europene au dat semne că părăsesc strategia europeană de vaccinare. Grupul Vișegrad și-a îndreptat privirile spre Rusia și China. Ungaria chiar a adoptat produsul rusesc Sputnik V și, într-un gest ostentativ, Viktor Orban s-a vacinat cu una dintre variantele chineze.

Austria și Danemarca au anunțat că vizează o înțelegere separată cu Israelul pentru vaccinuri din a doua generație. Și tot cancelarul austriac Sebastian Kurz a acuzat anumite state membre ale Uniunii Europene (UE), fără a le numi, că au negociat în culise „contracte" cu laboratoarele, ceea ce contrazice obiectivul UE de a distribui echitabil vaccinurile în rândul statelor membre. Liderului de la Viena i s-au adăugat Bulgaria, Letonia, Slovenia și Republica Cehă.

Comisia Europeană a răspuns că tocmai statele membre au decis să se îndepărteze de propunerea Comisiei prin adăugarea unei flexibilități care să permită și alte criterii pentru împărțirea dozelor, cum ar fi situația epidemiologică și nevoile de vaccinare ale fiecărei țări. Și tot statele pot reveni, dacă vor, la strategia inițială.

Și tot Ungaria amenință acum că nu va recunoaște certificatul european de vacinare dacă acesta nu va cuprinde și variantele rusești și chinezești.

În tot acest tablou, nu pot trece neobservate câteva coincidențe: avem de-a face fie cu state care, în 2015, s-au opus soluției europene în criza refugiaților, fie cu „frugali" care au fost gata-gata să deraieze planul european de redresare post-criză.

Aceste comportamente ridică întrebări serioase asupra a ceea ce va urma. Dacă anumite capitale au reacționat în acest fel față de o strategie vaccinală care, fără a merge extraordinar, în prima parte, a asigurat o anumită stabilitate și echitate, cum vor reacționa în următoarele crize?

Cine va rupe rândurile când va fi vorba, de exemplu, de o ciocnire cu Rusia sau China, sau de un nou val de refugiați?

Sistemul european este unul fragil prin însăși construcția lui. În chestiuni strategice, o țară cu câteva milioane de locuitori poate să ia prizonieră întreaga Uniune Europeană – e suficient un simplu veto.

Poate că noua viziune asupra Europei va schimba asta.

OVIDIU NAHOI este contributor al *Newsweek România*

CONSILIUL MILITAR
Se pregătește debarcarea lui Bashar al-Assad din Siria » P.50

RĂZBOIUL LEMNULUI

Nu mai vedem pădurile României de cioturile-vedetă

Pădurea care crește din pământ și codrul care dispare în media sunt, uneori, lucruri foarte diferite.

DE ANI DE ZILE, TRĂIM SUB AMENINȚAREA unei catastrofe forestiere: pădurile patriei dispar sub drujbe, topoare și gatere ilegale, transportate anonim în camioane fără acte până la companii care ignoră legea și responsabilitatea față de mediu.

Nu de puține ori, semnalele de alarmă venite de la activiștii de mediu sunt legitime, iar nevoia de protecție a pădurii,reală.

Este un fapt că, de-a lungul anilor, cantități impresionante de lemn au dispărut pur și simplu din păduri, cu acceptul autorităților de toate felurile și în beneficiul colateral al liderilor politici.

În ultimul deceniu însă, dezastrul a luat proporții apocaliptice.

Pe de o parte, ecologismul a devenit un trend foarte prizat de tinerii urbani. Pe de alta, rețelele de socializare au explodat, iar informațiile se pot transmite instant pe scară foarte largă. În al treilea rând, mass media au descoperit că știrile negative despre poluarea și distrugerea mediului vând.

Toate acestea au făcut ca, pe lângă informațiile reale, verificate, spațiul public să fie invadat și de falsuri media mai mult sau mai puțin elaborate. Astfel, au apărut imagini cu versanți de munți românești cheliți de pădure care, de fapt, erau zone montane de pe alt continent. În același fel, o garnitură feroviară încărcată cu bușteni care intra în România a fost prezentată și viralizată online ca ieșind din țară. Adevărul a devenit, treptat, irelevant, în raport cu audiența obținută din interesul pentru jefuirea, uneori fictivă, a codrului.

DE

PETRU ZOLTAN
petru.zoltan@newsweek.ro

Cum stau, totuși, lucrurile? Punând cap la cap datele oficiale ale statului român, analizele proprietarilor și prelucrătorilor de lemn, dar și rapoartele activiștilor de mediu și ale universitarilor silvici, tabloul se schimbă. Poate părea paradoxal, dar, anual, pădurea României crește în suprafață, nu scade. Mai mult, exporturile de lemn s-au înjumătățit în ultimul deceniu.

Da, lemn se fură, și nu puțin, iar statul este încă ineficient în a opri fenomenul. Dar pădurea nu doar că se mai vede încă, chiar se extinde.

Foto INQUAM PHOTOS / GEORGE CĂLIN

Se fură ca-n codru la evaluarea suprafețelor forestiere

În România, fondul forestier este evaluat cantitativ de două sisteme care nu sunt echivalente: IFN și INS.

INVENTARUL FORESTIER NAȚIONAL (IFN), principalul instrument de măsurare a pădurilor din România, este contestat de specialiști, dar adulat de organizațiile non-guvernamentale. 20 de milioane de metri cubi de masă lemnoasă dispar fără urmă anual din România, conform datelor din IFN, teză îmbrățișată de organizațiile de mediu.

Dar Consiliul Științific al Institutului Național de Cercetare Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea", în subordinea căruia funcționează Departamentul IFN, nu și-a asumat concluziile desprinse din analiză din cauza erorilor de eșantionare chiar și de 2,5 ori mai mari decât cele admise la nivel științific. Cât se taie ilegal rămâne o enigmă chiar și pentru cercetători.

Ce este IFN?

Inventarul Forestier Național (IFN) a fost inițiat în anul 2006 cu scopul de a obține informații despre resursele forestiere din România. Inventarul conține date despre fondul forestier național, întreaga vegetație forestieră, dar și despre vegetația forestieră din afara fondului forestier, arborii din afara pădurii. Proiectul a fost copiat după modelul altor state și adaptat la formele de relief românești.

Totodată, IFN este principalul furnizor de date pentru raportarea indicatorilor de gestionare durabilă a pădurilor, conform angajamentelor asumate de țara noastră în cadrul Conferinței ministeriale pentru protecția pădurilor în Europa. Informațiile sunt folosite și la raportările pentru Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbarea climei/Protocolul de la Kyoto și pentru Convenția privind diversitatea biologică.

Inventarul Forestier Național funcționează în cadrul unui departament din cadrul Institutului Național de Cercetare Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea".

Surplus de 20 milioane mc de lemn anual

Primul inventar forestier a fost realizat în perioada 2008-2012. Conform datelor din acest raport, suprafața pădurii din România a fost calculată la 7,046 milioane hectare. Din această suprafață totală, 66.636 ha o reprezintă categoria de terenuri goale, adică fără pădure pe ele. Alte 78.456 ha reprezintă terenuri destinate împăduririi iar diferența de 6,9 milioane ha sunt terenuri acoperite cu arbori.

Volumul de lemn din păduri a fost calculat la peste 2,221 miliarde metri cubi. Calculele mai arată că volumul mediu la hectarul de pădure a fost stabilit la 321 metri cubi. Cu o eroare de eșantionare de 1,472%.

Cel de-al doilea inventar (și ultimul, până în prezent) a fost realizat în perioada 2013-2018. Din acest inventar aflăm că terenurile acoperite cu arbori însumează o suprafață de 6,929 milioane hectare cu un volum estimat la peste 2,354 miliarde metri cubi.

Dar fostul premier Ludovic Orban a comunicat, într-un răspuns la o interpelare parlamentară, că, din datele Institutului Național de Statistică (INS), suprafața fondului forestier la nivel național era în 2019 de 6.592.172 hectare. Adică cu peste 300.000 de hectare mai puțin decât arată datele IFN.

În raportul IFN II se mai menționează și că mărirea curentă anuală a pădurii a fost estimată la 58,622 milioane metri cubi, iar volumul recoltat a fost de 38,692 milioane metri cubi, lemn tăiat legal și ilegal din pădurile publice și private.

Din analiza acestor date rezultă că, anual, se taie mai puțin cu 20 milioane metri cubi față de creșterea anuală.

INS și IFN sunt, ambele, controlate de statul român, dar furnizează date diferite și întrețin o confuzie care nu folosește nimănui

Greenpeace și WWF se contrazic pe cantitatea de tăieri ilegale

Organizația Greenpeace a anunțat, după publicarea datelor, că aproximativ 20 milioane de metri cubi de lemn se taie anual ilegal în România. Această estimare este diferența dintre volumul total de lemn recoltat anual din păduri, calculat la 38.692.588 metri cubi, și lemnul tăiat legal, adică în jur 18 milioane metri cubi.

Dar o altă organizație, WWF România, nu e de acord cu aceste calcule.

„Recent se discută rezultatele din IFN (Ciclul II), respectiv existența unui vo-

DIVERGENȚE Greenpeace România, WWF (prin Radu Vlad, jos) și Institutul Național de Cercetare și Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea" au păreri diferite despre câtă pădure se taie

lum «dispărut» de cca 20 milioane mc/an, care este interpretat ca fiind volumul tăierilor ilegale din România (informațiile nu au fost prezentate în mod oficial și nici explicate într-un cadru formal). Este greșit să se interpreteze că volumul «dispărut» reprezintă în totalitate volumul tăierilor ilegale și trebuie cunoscut că raportul surprinde în mare parte situația din teren existentă înainte de octombrie 2014. În absența unei analize riguroase a rezultatelor IFN, pot să apară interpretări eronate care riscă să poziționeze pe o direcție greșită principiile de dezvoltare a politicii forestiere din România. Pădurea și societatea în ansamblul ei vor rămâne în final să plătească lipsa unor informații clare cu privire la situația de fapt", a spus Radu Vlad, Coordonator proiecte regionale păduri la WWF România, într-un comunicat postat pe site-ul organizației.

Consiliul Științific vorbește de erori mari de eșantionare

Consiliul Științific al Institutului Național de Cercetare Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea", în subordinea căruia funcționează Departamentul IFN, nu și-a asumat concluziile raportului legate de „volumul de lemn recoltat anual din păduri pe grupe de specii și regiuni".

Practic, cercetătorii nu au vrut să își asume că se taie ilegal 20 milioane de metri cubi de lemn. De ce? Pentru că eroarea de eșantionare a indicatorului volum de lemn recoltat la nivel național este de aproape 2,5 ori mai mare față de eroarea de eșantionare utilizată la dimensionarea rețelei.

„Setul de date care stă la baza stabilirii volumului de lemn recoltat este insuficient și nu reflectă distribuția reală din teren a volumului de lemn recoltat din păduri, nici la nivel național și nici regional. Aproximativ 80% din arborii considerați recoltați în rețeaua IFN sunt arbori relativ subțiri, cu diametre sub 30 cm, care generează la nivel național 30% din volumul de lemn recoltat stabilit prin IFN. Diferența de 20% (numai 1.911 arbori/an cu diametre peste 30 cm) considerați recoltați în rețeaua IFN, generează, prin agregare la nivel național, 70% din volumul recoltat, respectiv 27,5 milioane m3/an, o valoare inexplicabilă!", susțin cercetătorii de la ICAS.

În acest context, membrii Comisiei de Avizare și Control Științific, în cadrul analizei preliminare a raportului final al Ciclului II IFN, au recomandat responsabilului IFN eliminarea indicatorilor cu eroare de eșantionare mai mare de 3% la nivel național, respectiv 10% la nivel de subdiviziuni ale nivelului național, acestea neavând relevanță din punct de vedere al asigurării statistice, fiind însoțite de erori foarte mari, care conduc la interpretări eronate.

„Avizarea și transmiterea în mod oficial a unor indicatori care nu sunt relevanți din punct de vedere statistic la nivel național (cu eroare de eșantionare mai mică/mare de 2%) poate conduce la interpretări eronate, ceea ce s-a și întâmplat. Deci, rețeaua actuală de inventar forestier național nu poate oferi valori reprezentative care să reflecte realitatea privind indicatorul volumul de lemn recoltat anual la nivel național sau regional", atrage atenția ICAS.

FOTO: INQUAM PHOTOS / KIVIU FLORIN ALBEI; FACEBOOK: WWF RO

Datele de la Mediu despre tăieri ilegale, ciopârțite

În funcție de ce ministru deține portofoliul, Mediul prezintă alte date oficiale despre pădurile rase.

MINISTERUL MEDIULUI, gestionarul oficial al datelor despre păduri, se încurcă în cifre oficiale despre defrișări. O monitorizare a interpelărilor parlamentare pe acest subiect arată haosul din situațiile ministerului.

Informații furnizate în 2013 pe o evaluare din 2006

Fostul deputat Liliana Ciobanu, de la PSD, a solicitat Ministerului Mediului, în aprilie 2013, informații despre efectele tăierilor ilegale de pădure. Ministrul Mediului din acea perioadă, Lucia Ana Varga, i-a răspuns că „au existat mai multe încercări de cuantificare a acestui fenomen raportate la suprafețele de pădure, dar autoritatea de resort nu a dispus și încă nu dispune de suport al cadastrului pe care să se facă identificarea cu acuratețe a suprafețelor de pe care vegetația forestieră a fost tăiată".

Ministrul Lucia Varga mai spunea că ultima evaluare a mărimii orientative a suprafețelor de pădure afectate de tăierile ilegale de arbori a fost făcută în anul 2006 de inspectoratele teritoriale de regim silvic și vânătoare. Ceea ce înseamnă că, în anul 2013, Ministerul Mediului dispunea de informații vechi de șapte ani cu privire la suprafețele de pădure tăiate ilegal.

Conform răspunsului semnat și asumat de ministrul Lucia Varga, Inspectoratele de Regim Silvic și Vânătoare, actuala Gardă Forestieră, estimau că suprafața de pădure rasă prin tăieri ilegale a fost în anul 2005 de 32.524 de hectare, adică 0,51% din fondul forestier național. Mai mult, suprafața pădurilor brăcuite (rărite excesiv) prin tăieri ilegale a fost estimată la 96.823 de hectare.

Nu contează cât se taie, contează cine numără copacii

Din calculele făcute de Departamentul pentru Inventarul Forestier Național rezultă că, în anul 2005, de pe un hectar de pădure se puteau recolta în jur de 284 metri cubi. Un calcul simplu arată că de pe cele 32.524 de hectare ar fi dispărut o cantitate de 9,2 milioane metri cubi de lemn.

Dar Inspectoratele de Regim Silvic și Vânătoare, actuala Garda Forestieră, estimau că de pe o suprafață de o mie de hectare de pădure se puteau recolta în jur de 175.000 metri cubi de lemn. Ceea ce înseamnă că de pe cele 32.524 de hectare s-au tăiat ilegal în jur de 5,7 milioane metri cubi.

Așadar, în 2005, în funcție de sursa estimării, ar fi dispărut o cantitate de lemn cuprinsă între 5,7 milioane și 9,2 milioane metri cubi.

Deputatul Neviser Zaharcu a făcut o interpelare parlamentară legată de defrișările din pădurile de stat la începutul anului 2015. A primit răspunsul de la Ministerul Mediului, sub semnătura ministrului Grațiela Gavrilescu, în aprilie 2015.

STATISTICI
Miniștrii Lucia Varga (stânga) și Grațiela Gavrilescu, deși ambele au deținut portofoliul Mediului, au dat date foarte diferite despre aceleași păduri

Din acest răspuns aflăm că, în 2005, s-ar fi tăiat ilegal doar o cantitate de 210.000 metri cubi, adică o suprafață cumulată de aproximativ 1.200 hectare.

Când a mințit Ministerul Mediului: când i-a transmis răspunsul deputatului Liliana Ciobanu sau când i-a transmis răspunsul deputatului Neviser Zaharcu?

Același Minister, alți miniștri, date diferite

Din cele două răspunsuri transmise de Ministerul Mediului celor doi parlamentari mai aflăm că, în anul 2006, s-a constatat în urma controalelor că s-ar fi tăiat ilegal 195.000 metri cubi de lemn din pădurile românești. Conform răspunsului transmis de ministrul Lucia Varga deputatului Liliana Ciobanu, în anul 2007 s-a constatat că s-ar fi tăiat ilegal un volum de 175.743 mc, în 2008 – 173.858 mc, în 2009 – 185.278 mc, în 2010 – 192.236 mc, în 2011 - 266.220 mc, iar în anul 2012 - 320.764 mc.

Din răspunsul ministrului Grațiela Gavrilescu transmis deputatului Neviser Zaharcu aflăm alte date: în 2009, s-ar fi tăiat ilegal 179.000 mc, cu 6.278 mc mai puțin decât raportarea făcută de ministrul Lucia Varga. O cantitate mai mică cu aproximativ 3.000 mc de lemn tăiat ilegal a fost raportată și în 2010. Însă, pentru anul 2012, ministrul Gavrilescu a spus că s-ar fi tăiat ilegal 331.000 mc, adică cu 11.000 mc mai mult decât a raportat ministrul Lucia Varga.

Un nou vârf a fost atins în anul 2013, an în care s-a constatat că s-ar fi tăiat ilegal o cantitate de 1,211 milioane mc de lemn. Apoi, în anul 2014, cantitatea a scăzut brusc la 292.000 mc lemn tăiat ilegal.

O interpelare de 340 de hectare rase în Maramureș

Pentru perioada 2015-2020, datele oficiale privind tăierile ilegale de pădure sunt inexistente. De exempu, deputatul Eugen Tomac a făcut și el o interpelare parlamentară cu privire la situația tăierilor ilegale de pădure pentru anul 2018. În martie 2019, i-a răspuns secretarul de stat Constantin Dan Deleanu, de la Ministerul Mediului. Conform informațiilor furnizate de aceasta, în anul 2018 s-a constatat că s-au tăiat ilegal 207.391 metri cubi.

În cursul anului 2020, ministrul Costel Alexe a anunțat că la Ocolul Sighet, din Maramureș, au fost rași de pe fața pământului o cantitate de 100.000 mc de arbori. Operațiunea ar fi avut loc în anul 2018, dar a fost descoperită abia în anul 2020. „Pe o suprafață de 340 de hectare, în adâncul pădurii, au fost furați 100.000 de metru cubi. O pădure rasă, cu un prejudiciu adus statului român de peste 12 milioane de lei și cu și mai mari prejudicii aduse naturii și mediului înconjurător", spunea Alexe.

Mai ciudat decât că Ministerul Mediului are date diferite în funcție de cine comunică este că nu se știe cum stau, în realitate, lucrurile

Curtea de Conturi nu știe aritmetică de școala primară

Curtea de Conturi a României susține, în raportul „Situația patrimonială a fondului forestier din România, în perioada 1990-2012", că volumul tăierilor ilegale din fondul forestier proprietate de stat și privată în perioada 2005-2011 este, potrivit datelor puse la dispoziție de Ministerul Mediului și Regia Națională a Pădurilor Romsilva, de 633.500 metri cubi.

„Având în vedere volumul mediu de 217 mc lemn/ha, rezultă că în perioada analizată s-a tăiat/defrișat ilegal pădurea pe o suprafață de 291.932 ha", se menționează în raport.

Dar datele și calculele din raportul Curții de Conturi sunt complet eronate. Ori Ministerul Mediului și Regia Națională au furnizat date false sau incomplete, ori inspectorii de la Curtea de Conturi nu au fost în stare să facă niște calcule simple.

Din răspunsurile transmise de Ministerul Mediului, în mandatul ministrului Grațiela Gavrilescu, rezultă că în perioada 2005 – 2011 s-a tăiat ilegal o cantitate de 1.398.335 mc de lemn, adică de peste două ori mai mult decât au luat în calcul inspectorii de la Curtea de Conturi. Ceea ce înseamnă în jur de 6.500 ha la un volum mediu de 217 mc.

Dacă luăm în calcul suprafața tăiată/defrișată ilegal de 291.932 ha înseamnă că de fapt s-au tăiat ilegal 63,4 milioane metri cubi. Pentru cantitatea de 633.500 mc rezultă, în realitate, o suprafață de 2.920 hectare.

FOTO: INQUAM PHOTOS / ALEXANDRU BUȘCĂ; OCTAV GANEA

Mai mulți copaci decât în 1985, mai puține tăieri

Poate părea paradoxal, dar în România coruptă se taie mai puțin lemn, anual, decât în comunism.

PROFESORUL VALERIU NOROCEL Nicolescu, de la Universitatea din Brașov, atrage atenția asupra problemelor care afectează gospodărirea durabilă și conservarea pădurilor în România. Printre acestea se află legislația stufoasă care duce la o birocrație excesivă și lipsa unei strategii forestiere naționale operaționale.

Tăiem anual cu o treime mai puțin decât înainte de '89

România avea în anul 1800, conform estimărilor oficiale, o suprafață de pădure de 8,5 milioane hectare. Aceasta a scăzut treptat la 7,88 milioane hectare în 1920 și la 6,486 milioane de hectare în 1948. În prezent, am avea 6,9 milioane hectare, din care 59,7% se află în zona de munte, 33,8% în zona de dealuri și coline iar restul de 6,5%, la câmpie. Pădurile cu funcții speciale de protecție reprezintă 57,3% din totalul fondului forestier național iar cele cu funcții de producție și protecție 42,7%.

Volumul total al lemnului pe picior este 2,355 miliarde mc, aproape dublu față de anul 1985, când aveam 1,341 miliarde mc. După anul 1989, s-au recoltat între 13 și 19 milioane metri cubi de lemn anual, comparativ cu 20-27 milioane metri cubi anual între 1954 și 1989.

Catalogul național al pădurilor virgine arată că aceastea ocupă o suprafață de 6.665,64 hectare iar cele cvasivirgine, aproximativ 24.000 hectare.

Legi prea multe, strategii prea puține

Profesorul Nicolescu a făcut un top al principalelor probleme care afectează în mod direct gospodărirea durabilă și conservarea pădurilor din România. Pe primul loc se află distribuția suprafeței pădurilor pe clase de vârstă foarte diversificată. O altă problemă specifică României este legată de accesibilitatea pădurilor: de exemplu, România are 6,5m/ha drumuri forestiere, în timp ce Germania a ajuns la 45m/ha. Lipsa de accesibilitate îngreunează lucrările de întreținere.

Profesorul Nicolescu crede că nu suprafața pădurii este în acest moment o problemă în România, ci calitatea arborilor și a lucrărilor de întreținere

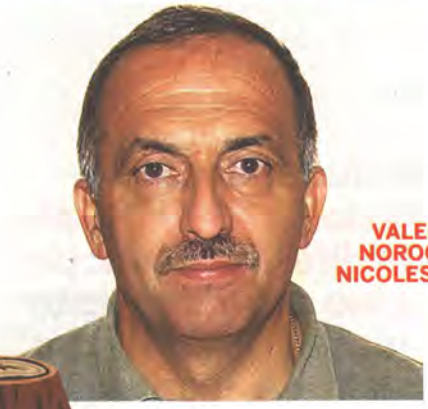

VALERIU NOROCEL NICOLESCU

„Sistemul de proprietate/fărâmițarea proprietății asupra pădurilor; problema/deficitul de lemn de foc pentru populație; probleme cu forța de muncă în silvicultură și exploatarea pădurilor; adaptarea parțială a silvotehnicii actuale la schimbările climatice preconizate și la structura proprietății asupra pădurilor; legislație foarte «bogată», complicată, birocrație excesivă, dar și lipsa unei strategii forestiere naționale (SFN) operaționale", sunt problemele cu care se confruntă pădurile românești, confom profesorului Nicolescu.

Strategia UE pentru păduri

La nivelul Uniunii Europene, există o strategie pentru păduri care este în beneficiul sectorului forestier. Cel puțin teoretic.

„Continuarea punerii în aplicare a strategiei va ajuta pădurile din UE să contribuie în mod eficace la echilibrul teritorial, la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă în zonele rurale și urbane și va sprijini menținerea competitivității sectorului forestier și dezvoltarea bioeconomiei, protejând în același timp biodiversitatea și asigurând furnizarea de servicii ecosistemice", conform unui studiu al profesorului Valeriu Norocel Nicolescu.

El consideră, însă, că, în ciuda acțiunilor întreprinse până în prezent, punerea în aplicare a politicii UE în domeniul biodiversității constituie în continuare o provocare majoră.

„Rapoartele privind conservarea habitatelor și speciilor forestiere nu relevă nicio îmbunătățire până acum. Sunt necesare eforturi suplimentare pentru a consolida rolul planurilor de gestionare a pădurilor în îndeplinirea obiectivelor privind biodiversitatea și pentru a sprijini furnizarea de servicii ecosistemice", a mai spus profesorul Nicolescu.

FOTO: ASAS.RO

Exporturile de lemn ale României s-au prăbușit

În ultimul deceniu, unele exporturi au scăzut și de cinci ori. În paralel, au crescut semnificativ importurile.

EXPORTURILE ȘI IMPORTURILE de lemn ale României, sub diverse forme, sunt un indicator extrem de relevant referitor la trendurile economice, dar și de mediu. O analiză pe datele statistice din 2000 încoace ale Institutului Național de Statistică arată că, în ultimul deceniu, exporturile de lemn de toate tipurile din România au scăzut la jumătate, în timp ce importurile aproape s-au dublat.

Cu alte cuvinte, cel puțin în ce privește comerțul legal (care constituie, totuși, majoritatea covârșitoare a tranzacțiilor cu lemn), presiunea pe pădurile României a scăzut semnificativ.

Cinci tipuri de lemn tranzacționat

Potrivit Institutului Național de Statistică, lemnul tranzacționat se împarte în cinci categorii:

- lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare; lemn sub formă de așchii sau particule; rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, chiar aglomerate, sub formă de butuci, brichete, pelete sau forme similare;
- lemn brut, chiar cojit, curățat de ramuri sau ecarisat;
- lemn pentru dogărie; prăjini despicate; țăruși și pari din lemn, ascuțiți, nedespicați longitudinal; lemn simplu degroșat/rotunjit, nestrunjit, necurbat sau altfel prelucrat, pentru bastoane, umbrele, mânere de scule sau similare; lemn sub formă de eclise, lame, ben;
- traverse din lemn pentru căi ferate sau similare;
- lemn tăiat sau despicat longitudinal, tranșat sau derulat, chiar geluit, șlefuit sau lipit prin îmbinare cap la cap, cu o grosime mai mare de 6 mm.

Exportăm de trei ori mai puțin lemn de foc

La prima categorie, a lemnului de foc, evoluția exporturilor ultimilor 20 de ani arată o perioadă de creștere accelerată, apoi una de scădere semnificativă. Astfel, de la 4,7 milioane de kilograme exportate în 2000, s-a ajuns la un maxim de 1,2 miliarde kg în 2011, deci o creștere de aproape trei sute de ori a exporturilor. Până în 2015, inclusiv, valoarea exporturilor de lemn de foc a variat între un miliard kg și 710 milioane kg, apoi a scăzut și, în 2020, a ajuns la 424 milioane kg. Cu alte cuvinte, s-a ajuns la doar o treime din cantitatea exportată în 2011.

În ce privește importurile de lemn de foc, în 2000 se cifrau la doar puțin peste 105.000 kg, nesemnificative. Încet, încet, însă, valorile au crescut de peste 6.000 de ori, până la 610 milioane kg în 2018. Apoi, însă, a urmat o scădere și, în 2020, România a importat doar 251 milioane kg de lemn de foc.

Lemnul românesc se exportă mai puțin decât altădată pentru că e mai scump decât cel de import

Lemn brut, de cinci ori mai puțin la export

Exporturile de lemn brut au fost întotdeauna destul de mari. Astfel, în 2000, acestea se cifrau la 440 milioane kg. Apoi, însă, vreme de un deceniu, au stat mai mult sub cantitatea de 100 milioane kg. Vârful a fost atins în 2011, când s-au exportat 516 milioane kg lemn brut. A urmat o scădere graduală și, în 2020, România a exportat doar 98 milioane kg, a cincea parte din cantitatea de acum zece ani.

Dar importurile au crescut uluitor în ultimii 20 de ani. În 2000, de exemplu, România importa doar 17,2 milioane kg lemn brut, dar valoarea acestora a crescut de aproape 900 de ori și, în 2015, a ajuns la 1,5 miliarde kg. Din 2016, s-au înregistrat scăderi și până la sub 800 milioane kg, dar în 2020 s-a ajuns la 1,1 miliarde kg.

Valorile la lemnul de dogărie, import și export, sunt destul de mici. Exporturile au crescut de la aproape 520.000 kg, în 2000, la 3,7 milioane kg, în 2020, în timp ce importurile erau de sub 30.000 kg în 2000 și s-au cifrat la 1,8 milioane kg în 2020.

Nici la traverse nu sunt cantități enorme: exporturile au crescut de la sub un milion kg (2000) la 16,2 milioane kg (2020) iar importurile au plecat de la sub 300.000 kg (2000), au ajuns la 2,1 milioane kg (2013) și au căzut masiv la puțin peste 31.000 kg (2020).

Cheresteaua exportată, la jumătate

Valori cu totul impresionante se înregistrează la exportul de cherestea de diverse tipuri. Astfel, timp de aproape 20 de ani, între 2000 și 2018, inclusiv, exporturile

nu au scăzut sub un miliard kg anual, ba chiar au stat aproape de o medie de 1,5 miliarde kg anual. Cea mai mare valoare din ultimii 20 de ani a fost atinsă în 2013, cu peste 1,9 miliarde kg. În 2020, însă, valoarea exporturilor românești de cherestea scăzuse cu aproape 50%, până la 998 milioane kg.

Importurile au plecat de la doar 5,5 milioane kg în 2000, au atins un maxim de 342 milioane kg în 2018 și au fost de 232 milioane kg în 2020.

8.000 ha salvate vs. 300 milioane euro neîncasate. Anual

Miliardul de kilograme (un milion de tone) de cherestea în minus la export anual înseamnă peste 1,1 milioane de metri cubi de lemn. Această cantitate de lemn se poate obține din aproximativ 4.000 de hectare de pădure rase și prelucrate. La lemn brut, cele peste 400 milioane kg (400.000 tone) exportate mai puțin pe an echivalează cu cam 440.000 de metri cubi de lemn care ar fi recoltat, la ras, de pe aproape 1.300 de hectare de pădure.

Iar la lemn de foc, la o economie de 800 milioane kg pe an (care nu se mai exportă), sunt salvate cam 2.600 hectare din fondul forestier.

Așadar, aproape 8.000 de hectare anual scapă de defrișare la ras ca efect direct al scăderii exporturilor.

Desigur, lemnul poate fi tăiat responsabil, după reguli silvice corecte (sub zece metri cubi la hectar, anual) iar cele peste două miliarde kg anual de lemn care nu se mai exportă (aproximatix 2,3 milioane de metri cubi) nu înseamnă 8.000 de hectare tăiate la ras salvate, neapărat.

Mai mult, companiile care exportă lemn pot invoca pierderile economice cauzate de scăderea exporturilor. Un calcul cu marjă mare de eroare arată că, la această cantitate (2,3 – 2,5 milioane de metri cubi de lemn de diverse tipuri) care nu se mai exportă, firmele de profil încasează mai puțin cu aproape 300 de milioane de euro anual.

EXPORT - IMPORT
Bușteni (jos) și cheresteaua (sus, dreapta) se exportă cu sutele de mii de tone anual; traversele, în cantitate mult mai mică

Romsilva și câteva mii de pitici pădurari

Aproape jumătate din pădurile României sunt la stat. Restul, la mii de proprietari mici și foarte mici.

DATELE DE LA MINISTERUL Mediului, Apelor și Pădurilor arată că în top 10 al proprietarilor de păduri se află Romsilva, patru companii străine, o persoană fizică, trei primării și Obștea Peștișani, din Gorj.

„Codul Silvic legiferează obligația *tuturor proprietarilor de pădure, indiferent* de suprafața de pădure deținută, de a asigura respectarea regimului silvic, un astfel de top nefiind relevant pentru actele decizionale ale autorității", susțin oficialii Ministerului.

„Statul român ar trebui să răscumpere suprafețele, pentru că ar face bani din asta, plus că sunt mulți proprietari mici care ar vinde dacă ar primi un preț corect. Polonia a fost mai prudentă și deține peste 90% din fondul forestier al țării. Are Romsilva bani să cumpere, dar îi risipește", a spus Nicolae Țucunel, președintele Asociației Patronale a Forestierilor din România (ASFOR), citat de zf.ro.

Romsilva, firme, persoane fizice, primării

Cel mai mare proprietar de pădure din România este statul român, prin Regia Națională a Pădurilor Romsilva, care deține 3,183 milioane de hectare de pădure. Valoarea acesteia pe piață este de aproximativ opt miliarde de euro, la un preț mediu de 2.500 euro pe hectar.

Patru companii străine se află în top 10 al proprietarilor de păduri din România. Firma Ingka Investments Forest Assets, partea a grupului IKEA, se află pe locul secund cu o suprafață de pădure de 52.967 ha.

PROPRIETARI
Mii de deținători de pădure în România, de la Romsilva la Ion Poenaru din Peștișani

FOTO: LEMNSUPERMARKET.RO; INQUAM PHOTOS / GEORGE CĂLIN ROSILVA.RO; SCANDALDEGORJ.RO

Pe locul trei se află o persoană fizică, Ugron Geza Levente, care are în proprietate nu mai puțin de 30.544 hectare.

Acesta este urmat de firmele Forestum Romwood cu 25.079 hectare și Tornator SRL.

Locul șase este deținut de Obștea Peștișani cu 21.139 hectare.

Compania Greengold Timberlands 3 ocupă locul șapte, cu o suprafață de 21.100 hectare.

Ultimele trei locuri sunt deținute de Primăriile Maieru, Telciu și Șant, cu 19.095 hectare, 18.614 hectare, respectiv 18.226 hectare.

Obștea Peștișani, Poenaru și poienile

Obștea Peștișani are 2.800 de membri și este condusă de controversatul Ion Poenaru. Acesta a construit ilegal o pâstrăvărie, hale și drumuri forestiere late de 12 metri în pădurea pe care o păstorește. O parte dintre construcțiile ilegale sunt în pădurea inclusă în Sit Natura 2000. A fost amendat cu 20.000 lei pe persoană fizică pentru construcțiile ilegale de către Primăria Peștișani.

Deși are pe numele său mai multe plângeri penale, nu este deranjat de procurori, nici de autoritățile de mediu.

Ion Poenaru a încercat în repetate rânduri să preia controlul Primăriei Comunei Peștișani, dar localnicii nu i-au girat candidații.

Pe lista candidaților la Consiliul Local Peștișani a fost și Ion Laurențiu Poenaru, fiul lui Ion Poenaru. Însă doar Ilie Fuiorea a obținut un loc de consilier local, în timp ce Poenaru jr. s-a retras din cursă.

Fiul lui Ion Poenaru a fost angajat al Primăriei Rovinari, pe postul de consilier asistent, dar are o avere de nabab local: are nouă terenuri în Peștișani și Bălești, un apartament în București, două adăposturi de animale, două autoturisme și aproximativ 310.000 de lei, în mai multe conturi.

Dosarele X: 55.000 ha de codru dispar între Mediu și Romsilva

Numai din pix, aproape 1% din pădurile României se evaporă între regia autonomă și minister.

LA ÎNCEPUTUL ANILOR 1990, Romsilva administra în numele statului român întreaga suprafață de pădure, care însuma nu mai puțin de 6.341.260 hectare. Ulterior, anual, suprafața de pădure administrată de Romsilva a început să scadă. La finalul anului 1995, pădurea statului se întindea pe 6.016.590 hectare, ceea ce înseamnă o pierdere de 324.670 hectare.

După alți cinci ani, suprafața de pădure avea 5.848.405 hectare. Apoi, de la finalul anului 2001 până la finalul anului 2003, Romsilva a mai pierdut un milion de hectare de pădure. În anul 2005, mai avea 4.234.142, diferența fiind retrocedată proprietarilor. De atunci până la finalul anului 2010, a mai pierdut un alt milion de hectare de pădure. La finalul anului 2015, pădurea statului se întindea pe 3.154.661 hectare. Iar la finalul anului 2020, statul mai avea 3.128.367 hectare, mai puțin de jumătate față de cât deținea în anul 1990.

Pe lângă pădurile aflate în proprietatea statului, Romsilva asigură servicii silvice pentru 1.148.724 hectare păduri aflate în alte forme de proprietate.

O miză enormă: 750 de milioane de euro

Dar Ministerul Mediului susține că Romsilva deținea în ultima zi a anului 2020 o suprafață de 3.183.000 hectare, adică cu 54.633 hectare mai mult decât susține Romsilva că deține. Pe această diferență de suprafață se află un volum de 18.575.200 metri cubi de lemn, dacă estimăm un volum de 340 metri cubi la hectar, conform datelor făcute publice de Inventarul Forestier Național.

La un preț minim de 200 de lei pe metru cub, cât costă lemnul de foc (admițând că tot acel volum de lemn s-ar vinde numai pentru foc), valoarea de piață a celor 18,5 milioane de mc de pe hectarele care nu apar în scriptele Romsilva ar fi de 3,7 miliarde de lei, adică aproximativ 750 de milioane de euro.

În mod cât se poate de evident, din acea rezervă strategică de pădure pierdută între scripte se pot hrăni rețele întregi de mafioți ai lemnului timp de decenii. Un calcul banal arată că fie și numai 1% din acel pot înseamnă peste șapte milioane de euro, o sumă îndestulătoare, mai ales dacă e produsă anual. Potențialul, însă, este suficient de bogat încât 1% din 750 de milioane de euro să fie produs trimestrial și întreaga afacere tot să dureze 25 de ani. Și asta, fără ca cineva măcar să aibă idee că se întâmplă, în țara în care nimeni nu știe care e suprafața reală de pădure.

Cel puțin teoretic, sursa datelor despre pădure ale Ministerului Mediului este Romsilva, deci este inexplicabil cum cele două instituții au cifre diferite

Tăieri ilegale la stat, conform Romsilva

La solicitarea *Newsweek România*, Romsilva a transmis că, în ultimii 31 de ani, din pădurile statului s-a tăiat ilegal un volum de 3.019.365 metri cubi. Cel mai mult s-a constatat că s-ar fi tăiat în 1992, an în care a fost raportat ca fiind tăiat ilegal un volum 281.517 metri cubi.

Ulterior, tăierile ilegale constatate ar fi variat între 157.356 metri cubi în 1993 și 64.384 metri cubi la finalul anului 2006.

Din anul 2007 până la finalul anului 2020, s-a constatat că s-ar fi tăiat ilegal un volum de aproximativ 800.000 metri cubi doar din pădurile publice ale statului român. Valoarea pagubelor pentru această perioadă a fost calculată la 208.635.900 lei, adică în jur 42,5 milioane euro.

Romsilva a recoltat din pădurile statului un volum de 15.847.600 metri cubi în anul 1990, deși putea să recolteze până la 17 milioane de metri cubi. În anul 2020, cu suprafața de pădure înjumătățită, avea posibilitatea să recolteze maxim 16,5 milioane metri cubi, dar a recoltat 9.250.100 metri cubi.

„Facem precizarea că până în anul 2008, inclusiv, volumul maxim care putea fi recoltat era stabilit prin Hotărâre de Guvern, iar, din 2009, este calculat conform noului Cod Silvic, Legea 46/2008. De asemenea, menționăm că în perioada 2011 – 2016, volumul maxim de recoltat într-un an a fost limitat la posibilitatea anuală, ulterior fiind luat în considerare și volumul nerecoltat în anii precedenți, până la nivelul volumului maxim", a transmis Romsilva la solicitarea *Newsweek România*.

Uscăturile din încrengăturile Conservation Carpathia

Un caz foarte special: fundația unor miliardari a cumpărat zeci de mii de hectare de pădure ca să le „protejeze".

REPREZENTANȚII FUNDAȚIEI Conservation Carpathia susțin că au venit în România în urmă cu 27 de ani pentru a studia lupii. „Din păcate, pădurile erau distruse rapid de tot felul de mafioți în căutare de profit rapid sau de oameni sărmani, pentru care tăierile ilegale erau o metodă de supraviețuire. Știam mulți oameni care își doreau să salveze păduri și am vrut să facem asta. Am adus în țară peste 100 milioane de EUR și acum protejăm 25.000 hectare", spun aceștia.

Tot ei mai susțin că au fost atacați violent de xenofobi, rasiști și de mafioți, pe care îi încurcă prin ceea ce fac. „Dar am reușit să salvăm mii de hectare de pădure și am reintrodus specii care dispăruseră demult", mai spun aceștia.

Miliardarii de la Conservation Carpathia

Fundația Conservation Carpathia (FCC) a fost înființată în anul 2009 de 12 persoane: miliardarul elvețian Johann Georg Wyss, soția acestuia, Hedy Wyss, americanii Kristine McDivitt și Douglas Rainsford Tompkins – fondatorul brandurilor The North Face și Esprit, danezul Markus Friedrich Jebsen, britanicul Paul Alexander Lister – moștenitorul celebrei firme de mobilă Mulland Furniture Industries, britanicul Toby Nigel Bertram Aykroyd – coordonatorul Wilderness Foundation, britanicul Peter John Bennett - fondatorul fundației Rainforest Concern, germanul Manfred Johann Hell – cofondator al brandului de echipamente Jack Wolfskin, austriaca Barbara Furpass Promberger, germanul Cristoph Franz Johannes Promberger și românul Horațiu Hanganu. Ultimul a fost director al Parcului Național Piatra Craiului, apoi membru în Consiliul Director și vicepreședinte al Fundației. Din această postură, Hanganu identifica pădurile, unele retrocedate ilegal, negocia punerile în posesie, apoi le oferea spre vânzarea Fundației, conform unor dezvăluiri ale presei. De semnarea documentelor privind achiziția pădurilor se ocupă direct Cristoph Promberger.

LEGĂTURI
Conservation Carpathia este așa de puternică încât l-a convins pe Dacian Cioloș să numească secretari de stat recomandați de fundație în subordinea ministrului Pașca Palmer

Combinațiile politice duc la Cioloș

Fundația are un Consiliu Director din care face parte inclusiv miliardarul danez Anders Holch Povlsen, celebru pentru lanțul international de îmbrăcăminte cu amănuntul Bestseller, care include Vero Moda și Jack & Jones. În anul 2015, în acest Consiliu se aflau Erika Stanciu și Viorel Traian Lascu, care și-au dat demisia pentru a fi numiți secretari de stat la Ministerul Mediului, minister condus în aceea perioadă de Cristiana Pașca Palmer. Deciziile de numire ale celor doi secretari de stat fost semnate de Dacian Cioloș, în decembrie 2015. Apoi, Lascu și-a dat demisia din funcție pentru a fi numit consilierul ministrului Palmer.

În timpul mandatului de ministru, Pașca Palmer a ajuns de la București la Mureș, cu o haltă pe domeniul FCC, cu un elicopter plătit din banii fundației. Evenimentul a fost transmis de cinci televiziuni din România.

Plină de recunoștință, ministrul Cristiana Palmer a promovat în Guvern, cu ajutorul celor doi secretari de stat, un memorandum pentru demararea procedurilor de înființare a Parcului Național Munții Făgăraș, un proiect cu dedicație pentru Fundația Conservation

FOTO: FACEBOOK

Carpathia. Premierul de atunci, Dacian Cioloș a aprobat memorandul, considerat ilegal pentru că nu a fost supus consultării publice.

Legăturile dintre cei trei foști demnitari de la Mediu și FCC sunt evidente. Christoph Promberger a fost, de altfel, și membru în Consiliul Director și trezorier al Fundației pentru Arii Protejate Propark înființate de Erika Stanciu, dar și membru de onoare al Asociației de Ecoturism din România, înființate de fostul ministru Palmer.

Hanganu, contractat de prințul Paul

În timp ce se ocupa de pădurile Fundației Carpathia, Hanganu patrona și administra societatea Geoprocessing SRL, firmă care a semnat pe 16 iulie 2014 un contract de execuție lucrări cu prințul Paul Philippe al României, reprezentant de mandatarul Sorin Ion Iacob. Hanganu trebuia să întocmească documentațiile tehnice necesare validării amplasamentelor, să facă măsurători și să întocmească procese verbale de punere în posesie, dar și documentații pentru emiterea titlurilor de proprietate. Toate aceste lucrări vizau o suprafață de 11.291 hectare.

Ulterior, Sorin Ion Iacob a început să vândă o parte din terenurile revendicate de prințul Paul la cererea și în numele acestuia (deși, anterior, prințul Paul semnase mai multe contracte cu firma Reciplia, controlată de Remus Truică, prin care s-au împărțit suprafețe totale de 64.597 hectare cu o valoare estimată la 243 milioane euro).

Printre acestea se afla și un teren forestier de 704 hectare situat în satul Ersig, din județul Caraș Severin, teren pentru care Sorin Iacob a semnat o promisiune de vânzare cu prințul Paul pentru suma de 1,1 milioane euro. Apoi Iacob a semnat o altă promisiune de vânzare – cumpărare cu firma Forest and Biomass România S.A pentru suma de 1,9 milioane euro. Astfel, Iacob i-a suflat un comision de 800.000 euro de sub nas firmei controlate de Remus Truică.

Hanganu și Iacob, în retrocedarea ilegală de la Bacău

Hanganu și Iacob s-au regăsit și în afacerea de corupție de la Bacău, acolo unde Paltin Sturza a încercat să obțină ilegal 43.227 hectare de pădure cu ajutorul lui Viorel Hrebenciuc. Primul a fost contractat pentru același tip de lucrări făcute pentru prințul Paul. Potrivit unui comunicat al DNA din octombrie 2014, Sorin Iacob a fost inculpat pentru constituirea unui grup infracțional organizat și trei infracțiuni de cumpărare de influență și trafic de influență. A fost condamnat la o pedeapsă cu executare de doi ani și jumătate. Dosarul care îl viza pe Hanganu s-a disjuns, spun surse apropriate anchetei. Dar, la câteva luni de la începerea anchetei, pe 13 martie 2015, Hanganu s-a suspendat din funcțiile de conducere deținute în cadrul Fundației. „Aș dori să vă informez că din motive personale trebuie să părăsesc pentru moment poziția mea de membru și vicepreședinte al consiliului de administrație al Fundației Conservation Carpathia", menționează Hanganu în nota transmisă către Consiliul Director.

„Un noroc" că au făcut afaceri cu un corupt

Sorin Ion Iacob a fost mandatat să cumpere pădure și pentru Fundația Conservation Carpathia. Întrebați cum comentează faptul că Sorin Iacob, unul dintre colaboratorii Fundației Carpathia, a fost implicat în cazuri de retrocedări ilegale, reprezentanții organizației au precizat următoarele: „Am cumpărat peste o mie de proprietăți de la sute de proprietari privați. Faptul că a existat doar unul care să fi fost implicat în scandaluri cu retrocedări ilegale, sin-

Fundația Conservation Carpathia este finanțată de miliardari străini care, cel puțin după ce declară, sunt foarte decișI să protejeze pădurile din România

FOTO: BERLINGSKE.DK; NEWS.HARWARD.EDU; INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

FINANȚATORI
Omul de afaceri danez Anders Holch Povlsen (stânga) și miliardarul elvețian Hansjörg Wyss asigură milioane de euro pentru achiziția de păduri de către FCC

cer, credem că este un noroc. (...) Iacob Sorin Ion nu a fost niciodată un colaborator direct al Fundației Conservation Carpathia. Unul dintre partenerii proiectului Carpathia a achiziționat de la dl. Iacob câteva proprietăți în zona comunelor Runcu și Moroeni, proprietăți pe care acesta le obținuse prin cumpărare. Pentru niciuna dintre aceste proprietăți nu s-a deschis o anchetă de retrocedare ilegală. Nu am mai auzit de dl. Iacob de la sfârșitul anului 2014".

Întâmplător, tocmai atunci începuse ancheta anticorupție împotriva lui.

Coruptul Iacob, antamat de miliardarul danez din FCC

Chiar dacă Fundația Conservation Carpathia s-a lepădat de Sorin Iacob, între acesta și societatea Wildland, din Brașov, administrată de Christoph Promberger și patronată prin intermediul firmei daneze Heartland A/S de miliardarul Anders Holch Povlsen, exista un contract de colaborare semnat în mai 2011. Christoph Promberger conduce Fundația în care miliardarul danez este membru în Consiliul Director. Conform documentelor intrate în posesia *Newsweek România*, contractul de colaborare prevedea „comercializarea de terenuri forestiere ce prezintă interes în vederea achiziționării pentru promitentul cumpărător".

În baza acestui contract, Sorin Iacob trebuia să cumpere 1.946 de hectare de pădure administrate de Ocolul Silvic Pucioasa, situate în zonele Negrița, Raciu și Bratei. Prețul pe care urma să îl plătească firma miliardarului danez pe hectar era între 2.900 și 3.000 euro, în funcție de amplasament.

„Comision" de 430.000 euro cu ajutorul FCC

Pe 5 aprilie 2011, Sorin Iacob împreună cu soția sa au semnat un antecontract de vânzare – cumpărare pentru achiziționarea unei suprafețe de pădure de 477 hectare situate în extravilanul comunei Runcu, din Dâmbovița, de la proprietarul Ion Purnichescu, pentru suma de 956.000 euro. Deci cu aproximativ 2.005 euro pe hectar. Două luni mai târziu, pe 3 iunie 2011, Iacob semnează contractul de vânzare-cumpărare cu prețul „confidențial", dar obține și o promisiune conform căreia, dacă Purnichescu va obține retrocedarea a altor 270 de hectare de pădure, i le va vinde tot lui, la același preț.

Prințul Paul al României, condamnat pentru fraude cu terenuri forestiere, a lucrat cu unul dintre reprezentanții Fundației Conservation Carpathia

La câteva minute de la semnarea acestui contract de vânzare-cumpărare, la același birou notarial, Sorin Iacob a vândut pădurea cumpărată firmei Wildland, reprezentată în fața notarului de administratorul Christoph Promberger, cu suma de 1.386.060 euro. Ceea ce înseamă că miliardarul danez a plătit 2.905 euro, adică cu 900 de euro mai mult pe hectar. Din această afacere, Sorin Iacob s-a pricopsit cu un „comision" de 430.000 euro.

„Nu am cumpărat nimic ilegal"

Fundația Conservation Carpathia susține că nu a cumpărat vreun petec de pădure dobândit ilegal. Însă mărturiile publice spun altceva. De exemplu, Ramona Negulici a revendicat legal 600 de hectare de pădure în zona Rucăr - Bran. Terenul i-a fost dat lui Șerban Anastase pe motiv că strămoșii lui exploataseră lemnul din acea zonă. Atunci când Ramona Negulici și-a cerut pădurea înapoi, Anastase a vândut-o firmei Sănătate și Natură, patronată de Fundația Conservation Carpathia. Ulterior, Horațiu Hanganu, vicepreședintele Fundației, a negociat cu Ramona Negulici să primească pădure pe alt amplasament, pentru a o putea vinde la rândul ei tot Fundației.

Misteriosul Chiorescu, omul zecilor de mii de hectare

„Cine are pădure va avea aur", scrie pe unele panouri instalate lângă păduri. Greengold știe asta.

COMPANIA GREENGOLD, condusă de suedezul de origine română Sorin Chiorescu, a cumpărat pădurile deținute în România de Universitatea Harvard și Schweighofer Holzindustrie. O parte din aceste păduri au fost revândute suedezilor de la IKEA. Acum, firma suedeză Greengold deține oficial 21.100 hectare. O altă firmă administrată de Sorin Chiorescu, Forestum Romwood, are în proprietate 25.079 hectare. Ambele companii se află în top 10 proprietari de pădure din România. Practic, Chiorescu s-ar putea să controleze cea mai mare proprietate privată de pădure din țară.

Corupția a lovit Harvard

Prestigioasa Universitate Harvard a fost cel mai mare proprietar de pădure privată din România prin intermediul societății Scolopax SRL. Compania românească a fost implicată într-un scandal de corupție care viza acțiuni din perioada 2007-2008. Dragoș Lipan Secu, administratorul Scolopax, a fost arestat în ianuarie 2014 pentru luare de mită și spălare de bani, după ce a pretins și a primit un milion de euro, mașini de lux și excursii în destinații exotice pentru tranzacții cu păduri. Suprafețele erau cumpărate de Lipan Secu în numele Scolopax chiar de la un fost asociat al său, conform dezvăluirilor făcute de riseproject.ro.

În urma anchetei, Universitatea Harvard a decis să vândă cele 32.000 hectare întinse pe 21 de județe. Cumpărătorul a fost grupul suedez Greengold, condus de Sorin Chiorescu, cel care în paralel era angajat de fondul de investiții al Universității Harvard să-i administreze fabrica de placaj din Călărași. Pădurea deținută de Harvard a ajuns în final la grupul suedez IKEA, care a plătit 56 milioane de euro, în iunie 2015. Greengold a fost reprezentată de Sorin Chiorescu și Alexandru Florea. Astfel, grupul IKEA a devenit cel mai mare proprietar de pădure privată din România.

Schweighofer a vândut pădurea

Grupul austriac Schweighofer, patronat de Gerald Schweighofer, a vândut la rândul său pădurea deținută pe firma Cascade Empire tot către grupul suedez Greengold. Mai exact, a vândut societatea Cascade Empire și Ocolul Silvic Cascade Empire, care împreună dețineau 14.283 hectare de pădure în nordul României, potrivit unei declarații emise de Schweighofer.

La 29 noiembrie 2017, Curtea de Apel Pitești a pronunțat o nouă decizie definitivă de condamnare a mai multor persoane implicate în retrocedarea cu acte false a munților Puru, Galbenu și Petrimanu, din județul Vâlcea, urmată de înstrăinarea acestor proprietăți către o societate comercială cu activitate în industria de prelucrare a lemnului.

Româno-suedezul Sorin Chiorescu a construit un imperiu forestier în România beneficiind de scandaluri în care au fost implicați mari jucători din domeniu

Greengold, un conglomerat de acționari

Suedezul de origine română Sorin Chiorescu conduce firma Greengold, din Suedia, care la rândul ei a înființat în România un grup de șapte societăți comerciale. Greengold are peste o sută de acționari din zece state diferite.

Acționarul majoritar este grupul Forestum, deținut în totalitate de echipa de management a Greengold. Printre acționari regăsim grupul Swedia, Swedish Pension Fund și Global Challenges Foundation, fundație înființată de afaceristul magiar Laszlo Szombatfalvy. În România, grupul de firme Greengold este condus de managerul general Alexandru Florea.

Contactat de *Newsweek România*, managerul Alexandru Florea a spus că, „până acum, abordarea noastră în legătură cu diversele solicitări venite din partea unor reprezentați ai mass-media a fost de a ne abține de la a oferi răspunsuri punctuale la diverse întrebări disparate sau de a comenta pe marginea unor subiecte vehiculate în spațiul public, relevante pentru domeniul nostru de activitate (...) Cu toate acestea, în măsura în care vom găsi probabil și interlocutorii potriviți, animați de bună credință și etică jurnalistică, nu excludem ca în viitorul apropiat să încercăm să ne exprimăm pe larg în legatură cu subiectele de interes public ale domeniului nostru de activitate".

FOTO: PROSPORT.RO, INQUAM PHOTOS / OVIDIU MICSIK

Suedezii admit că în pădurile lor se taie lemn ilegal

IKEA este cel mai mare proprietar privat de pădure din România, cu o suprafață de 52.967 hectare.

DOCUMENTELE SECRETE predate de Serviciul de Informații Externe al României la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității arată că grupul suedez IKEA, celebrul producător de mobilă, a fost de acord să fie suprafacturat pentru produse fabricate în România. Unele dintre aceste sume suprafacturate au fost depuse într-un cont al Securității, iar documentele sugerează că IKEA a fost „complice" în această afacere.

Astfel, în anul 1981, firma suedeză a încheiat cu firma de stat românească de cherestea Tehnoforestexport un contract care a atins către mijlocul deceniului suma de zece milioane de lire sterline pe an, scrie *The Guardian*, citând documente de la CNSAS, potrivit cărora Securitatea a folosit firma de comerț exterior ICE Dunărea pentru a încasa sumele suprafacturate din contracte.

Securitatea, acuzată de torturarea și uciderea a mii de oponenți politici în cei 24 de ani de existență ai regimului Ceaușescu, ar fi încasat miliarde de dolari din comisioane oculte în baza unor contracte cu firme de stat și alte activități infracționale, mai notează *The Guardian*. Operațiunea cu nume de cod „Scandinavica" a fost coordonată de maiorul de securitate Constantin Anghelache, fostul președinte executiv al clubului de fotbal Dinamo București. Dar IKEA a negat public acuzațiile și a anunțat declanșarea unei anchete interne. Însă rezultate nu au fost făcute publice.

Tăierile ilegale sunt „accidentale"

Grupul IKEA, prin firma Ingka Group, a ajuns acum unul dintre cei mai mari proprietari de pădure din România. Managerul pe investiții forestiere, Andriy Hrytsyuk, a declarat pentru *Newsweek România* că „Ingka Group are o prezență importantă și un angajament pe termen lung în România. Este, de asemenea, prima țară în care am înființat prima unitate de gestionare proprie pentru proprietățile pădurilor și am început să dezvoltăm o echipă de specialiști. Misiunea lor este de a proteja și dezvolta calitatea pădurilor în timp".

Principalele probleme cu care se confruntă grupul suedez în domeniul forestier din România sunt legate de „infrastructura rutieră, care, în general, nu se află într-o stare bună și ne aduce dificultăți în operațiunile noastre. O altă provocare cu care ne confruntăm este reprezentată de atacurile asupra personalului care lucrează în păduri în legătură cu furtul de lemne", a spus Andriy Hrytsyuk.

Întrebat dacă compania pe care o reprezintă este afectată de tăierile ilegale, Andriy Hrytsyuk a spus: „Categoric. Cu toate acestea, apariția unor astfel de activități în proprietatea noastră este accidentală și foarte limitată. Ingka Investments în România încearcă prin orice mijloace să descurajeze tăierea ilegală a proprietăților noastre. În calitate de proprietari de păduri, interesul nostru este să nu se facă tăieri ilegale în proprietățile noastre".

EXPORT
Fostul maior de Securitate Constantin Anghelache s-a ocupat de exporturile de lemn către IKEA înainte de 1989, arată dosarele ICE Dunărea de la CNSAS

Austriecii de pe linia Sebeș - Rădăuți

Trei companii austriece importante au o felie semnificativă din piața de procesare a lemnului.

CÂTEVA COMPANII AUSTRIECE și-au câștigat în ultimii aproape 20 de ani notorietatea pe piața lemnului procesat din România atât prin volumul mare de afaceri, cât și prin controversele pe care le-au provocat. Cea mai importantă companie dintre acestea și-a schimbat numele și face eforturi să își schimbe imaginea, inclusiv prin transparentizarea fluxurilor de masă lemnoasă pe care compania le folosește în procesele tehnologice. Compania susține că sistemul, public la adresa timflow.com, este unic în industria lemnului din Europa.

Decorație de la Ion Iliescu

Austriacul Gerald Schweighofer a înființat firma Holzindustrie Schweighofer la Sebeș, în aprilie 2002. La scurt timp după, firma a semnat trei contracte pe o perioadă de zece ani cu Romsilva, prin care a primit dreptul de a exploata în jur de un milion de metri cubi anual. Totul, după ce premierul Adrian Năstase a emis o Ordonanță de Urgență prin care Regia Națională a Pădurilor – Romsilva putea încheia contracte de vânzare a masei lemnoase pe termen lung cu agenții economici.

În anul 2004, Schweighofer a fost decorat de președintele României Ion Iliescu cu Ordinul Național „Pentru Merit" în grad de cavaler.

Treptat, compania s-a extins la Rădăuți, acolo unde a construit un hotel, dar și cea de-a doua fabrică de cherestea. Apoi a preluat fabrica de panouri încleiate din Siret, de la IKEA. Achizițiile au continuat cu fabrica de paneluri de la Comănești. A urmat investiția Greenfield în fabrica de cherestea din comuna Reci, din Covasna, întinsă pe 70 ha.

Acuzații și anchete

Compania a fost acuzată de practici ilegale în ce privește achiziția de masă lemnoasă și, în unele cazuri, a admis că acestea au avut loc, însă a negat că ar fi ținut de politica firmei.

Un alt caz în care compania a trebuit să accepte o investigație a procurorilor a fost cel referitor la terenul pe care s-a construit fabrica de cherestea de la Rădăuți. Conform unui rechizitoriu al DNA din 2014, terenul a fost achiziționat ilegal de un intermediar.

În aprilie 2018, procurorii DIICOT au percheziționat sediile companiei Schweighofer, șase direcții silvice ale Romsilva și sediul Gărzii Forestiere. „În cauză există suspiciunea rezonabilă că, începând cu anul 2011 și până în prezent, mai multe persoane au constituit un grup infracțional organizat, mem-

LEMN
Actuala companie HS Timber Group se ocupă des de acțiuni de împădurire pentru a se distanța de imaginea negativă din trecut

brii grupului acționând în vederea deturnării licitațiilor publice organizate la nivelul unor direcții silvice pentru a-și asigura volume suplimentare considerabile de masă lemoasă în vederea procesării, în fabrici specializate în tăierea și rindeluirea lemnului", se menționa în comunicatul DIICOT. Holzindustrie Schweighofer a anunțat că firma cooperează cu autoritățile.

Amendați de Consiliul Concurenței

Compania a fost amendată de Consiliul Concurenței cu 10,5 milioane euro. La pachet, au mai fost amendate companiile Kronospan (nouă milioane de euro) și Egger România (5,5 milioane euro). Cele trei companii austriece sunt strâns legate: o parte din lemnul de la Schweighofer ajunge la cele două companii austriece.

Compania Kronospan Romania este deținută de Kronospan Holdings PLC, înregistrată în Cipru și administrată în prezent de grecul Spyrou Spiros. În spatele acestora se află austriacul Peter Kaindl și fiii acestuia, care au reușit să deschidă peste 30 de fabrici de producție a panourilor pe bază de lemn. Vânzările Kronospan la nivel mondial se învârt în jurul sumei de 4,5 miliarde euro.

O altă companie, Kronospan Trading, administrată de Oana Bodea, cu 578 de angajați, a avut o cifră de afaceri de peste 1,54 miliarde lei în 2019. Pierderile depășesc 66,9 milioane lei.

Cealaltă companie a familiei Kindl, Kronospan Sebeș, a avut o cifră de afaceri de peste 48,9 milioane lei și un profit net de 53,5 milioane lei.

Frații Michael și Fritz Egger patronează compania Egger România, din Rădăuți. Pe lângă fabrica de produse stratificate din lemn, mai dețin un depozit de colectare a deșeurilor de lemn, comercializează energie electrică și instalații de procesare a peleților. Cu 778 de angajați în anul fiscal 2019, firma a avut o cifră de afaceri de peste 1,589 miliarde lei și un profit de peste 48,2 milioane lei.

Transparență la HS Timber Group

HS Timber Group, cum se numește acum fosta Schweighofer, a raportat în anul 2019 o cifră de afaceri record în România de 1,87 miliarde lei, cu un număr mediu de 1.913 angajați.

Profitul: puțin peste 78 milioane lei. Purtătorul de cuvânt al HS Timber Group, Luciana Petrescu, a declarat că firma pe care o reprezintă „nu deține suprafețe de pădure în România.

HS Timber Productions, parte a HS Timber Group, nu recoltează lemn, nu taie arbori, nu are activități de exploatare forestieră. Compania cumpără lemn de la furnizori autorizați și strict verificați, lemn pe care ulterior îl prelucrează, oferindu-i valoare adăugată (...) Mai mult, jumătate din materia primă procesată este importată. Compania nu colaborează cu niciun furnizor condamnat pentru tăieri ilegale sau pentru corupție".

În ceea ce privește originea lemnului, HS Timber Productions a pus în aplicare un sistem Due Diligence foarte performant, a mai precizat Luciana Petrescu. Fiecare camion care livrează bușteni la fabricile HS Timber Group din România este echipat cu un dispozitiv de monitorizare prin GPS, care permite o urmărire precisă a livrărilor, de la locul de încărcare, până la poarta fabricii.

„Astfel, fiecare transport de lemn care vine către fabricile HS Timber este urmărit și poate fi verificat public. Camioanele care nu folosesc Timflow sunt refuzate în fabricile de cherestea ale companiei. Toate datele colectate sunt publice pe site-ul www.timflow.com. Această măsură este unică în industria europeană a lemnului". N

Aplicația de urmărire a lemnului către fabricile HS Timber Group, dezvoltată de companie, ar trebui să asigure transparență totală

FOTO: FACEBOOK/HS TIMBER GROUP; FACEBOOK/TIMFLOW

IKEA este peste tot. Principalii exportatori de mobilă

Cei mai mari doi exportatori români de mobilier sunt, de fapt, furnizori ai gigantului suedez.

ROMÂNIA A EXPORTAT MOBILĂ de peste 1,2 miliarde euro în primele 11 luni ale anului 2020, inclusiv pentru industria auto. Producătorii de mobilă suedezi de la Ecolor au fost acuzați de organizația Agent Green că au cumpărat produse din lemn tăiat ilegal sau din păduri virgine. *Newsweek România* a realizat un top al exportatorilor de mobilă din România pe baza datelor furnizate de Institutul Național de Statistică.

Aramis și Ecolor lucrează pentru IKEA

Cel mai mare exportator de mobilă în primele 11 luni ale anului 2020 a fost compania românească Aramis Invest, din Maramureș. Firma patronată de Vladimir Iacob și Marius Șelescu a raportat la finalul anului fiscal 2019 o cifră de afaceri de 1,144 miliarde lei și un profit net de peste 50,97 de milioane lei. Cu un număr de 4.368 de angajați, compania Aramis Invest se află pe primul loc și la acest capitol. Aramis Invest produce mobilă în special pentru grupul suedez IKEA.

Pe locul secund în topul exportatorilor de mobilă pe anul 2020 se află firma Ecolor, controlată de compania suedeză Gyllensvaans Mobler, care furnizează mobilă pentru IKEA din anul 1952. Celălalt asociat al Ecolor este Carl Widell, consul onorific al Suediei la Cluj Napoca. În anul fiscal 2019, firma a raportat o cifră de afaceri de peste 320 de milioane lei, un profit de peste 11,32 de milioane lei și un număr mediu de 635 de salariați.

Organizația Agent Green a acuzat compania Ecolor că a cumpărat plăci de lemn de la firma turcească Kastamonu, care la rândul ei ar fi obținut lemnul dintr-o pădure seculară din Munții Gurghiului. Postul de televiziune France 2 a difuzat un reportaj despre lemnul ilegal și cel din pădurile virgine care a ajuns la fabrica Ecolor, din Cluj.

Francezi la Bihor, italieni la Baia Mare

Pe locul trei în rândul exportatorilor de mobilă se află producătorul PGS Sofa & CO SRL, din Bihor, deținută de Jean Charles Marcel Parisot. Compania românească este membră a grupului grupului Parisot, fondat în Franța. În România, deține patru fabrici de mobilă în care se produc inclusiv fotolii și diferite tipuri de canapele.

În anul fiscal 2019, francezii de la PGS Sofa au avut o cifră de afaceri de peste 344 de milioane lei și un profit de peste 3,86 milioane lei cu 1.089 angajați.

Producătorul italian de fotolii și canapele Italsofa România, parte a grupului Natuzzi, se clasează pe locul patru în topul exportatorilor de mobilă. Un procent de 99% din producția fabricii Italsofa din Baia Mare merge la export. Italienii au raportat în anul fiscal 2019 o cifră de afaceri de peste 243,3 de milioane lei. Cu 993 de angajați au obținut un profit de peste 9,97 milioane lei.

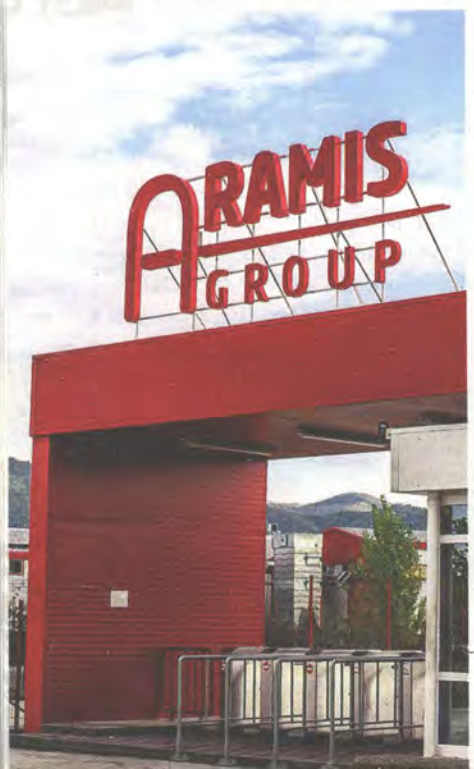

FURNIZORI Aramis și Ecolor sunt furnizori ai IKEA

FOTO: FACEBOOK/ARAMIS GROUP; FACEBOOK/ECOLOR; DEDEMAN.RO

A zis cineva IKEA? Da, și la importatori

Suedezii au invadat piața locală de mobilier. Dar au o concurență care poate fi zdrobitoare din partea Dedeman.

301 MILIOANE EURO ESTE valoarea importurilor de mobilă în România în primele 11 luni ale anului trecut, de patru ori mai puțin decât valoarea exporturilor. Topul importatorilor de mobilă este condus de companiile IKEA, Dedeman și JYSK. O altă companie din grupul IKEA, IKEA Supply AG, se află pe locul 10 în topul importatorilor de mobilă realizat de Institutul Național de Statistică.

IKEA, cel mai mare importator

Grupul IKEA este cel mai mare proprietar privat de pădure din România, unul dintre cei mai mari cumpărători de mobilă de pe piața românească, dar și cel mai mare importator. Cifra de afaceri a companiei IKEA România a fost în anul fiscal 2019 de aproximativ 865 de milioane lei și un profit net de doar 3,42 milioane lei cu un număr mediu de 1.130 de angajați. Anul trecut, o investigație Channel 4 News a scos la iveală că mai multe produse vândute de IKEA au fost făcute din lemn de fag tăiat ilegal din Ucraina. Cu trei ani mai devreme, France 2 a difuzat o altă investigație din care rezulta că o parte din mobila vândută de suedezi a fost realizată cu lemn tăiat ilegal din România. În urma acuzațiilor, IKEA a emis un comunicat de presă prin care a negat acuzațiile. „Nu acceptăm lemn tăiat ilegal. De asemenea, lemnul nu trebuie să provină din păduri virgine sau din păduri cu valoare ridicată de conservare, dacă nu este certificat FSC. Standardele noastre sunt verificate îndeaproape atât de IKEA, cât și de auditori externi la furnizori și în păduri", spuneau reprezentanții suedezilor.

CONCURENȚĂ
Dedeman amenință poziția IKEA de cel mai mare importator de mobilă din România

Pe locul 10 în topul importatorilor de mobilă se află IKEA Supply AG, reprezentată fiscal prin IKEA România. Firma Ikea Supply apare ca asociat într-o altă societate, IKEA Purchasing Services SRL. Cea din urmă firmă a avut o cifră de afaceri de peste 27,9 milioane lei și un profit net de peste 1,95 milioane lei.

Dedeman, locul 2

Retailerul de bricolaj Dedeman, companie deținută de frații Dragoș și Adrian Pavăl, se află pe locul doi în topul importatorilor de mobilă. În anul fiscal 2019, firma fraților Pavăl a avut o cifră de afaceri record: peste 8,217 miliarde lei.

Și un profit pe măsură: peste 1,282 miliarde lei, cu un număr mediu de 10.769 angajați. „Intrarea în comerțul cu mobilă, în 1993, a fost un pas important înainte. Ne-a ajutat și faptul că a trebuit să plătim într-un an stocul de marfă al magazinului, practic acesta a fost un credit luat fără dobândă: la finele anului, rulasem deja banii de câteva ori, iar datorită inflației ridicate de la aceea vreme datoria la stat a fost foarte usor de plătit", spunea într-un interviu Dragoș Pavăl.

Locul 3: JYSK

Pe locul 3 în topul importatorilor de mobilă se află compania JYSK România, deținută de grupul danez cu JYSK.

Cifra de afaceri netă a companiei prezente pe piața românească a fost în anul fiscal 2019 de peste 621 de milioane lei și un profit de peste 48,22 milioane lei.

Numărul mediu al angajaților a fost de 736, cu trei mai puțin față de anul 2018.

Federația Proprietarilor de Păduri: Pierdem economic

Unii se feresc cât pot să admită că vor profit din lemn. Alții o spun răspicat: în România se taie prea puțin.

CĂTĂLIN TOBESCU, VICEPREȘEDINTE al Federației Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România, consideră că pădurile din România sunt sub-exploatate economic. Mai mult, solicită revizuirea programului SUMAL 2.0 pentru că blochează activitatea economică din sectorul forestier iar implementarea sistemului la nivel național cere ca agenții economici să investească aproximativ 30 de milioane euro în telefoane și imprimante mobile. Dar cele mai mari costuri sunt cele induse de măsurarea redundantă a lemnului pentru evidența online și de raportarea stocurilor care se vor ridica la minim 216 milioane euro, conform calculelor făcute de specialiști.

Pierderi în economie

Federația Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România „Nostrasilva" este condusă de avocatul Bogdan Ioan Tudoran. Președinte de onoare a fost ÎPS Pimen, ex-arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților. Expertul Cătălin Tobescu este unul dintre cei opt vicepreședinți. Acesta susține că, din datele publicate de Inventarul Forestier Național, suprafața de pădure este în creștere. „Studiile satelitare arată că avem 3-5% tăieri la ras, în timp ce în Suedia procentul ajunge la 90%. Faptul că nu avem tăieri la ras înseamnă că promovăm împădurirea naturală. În Vest, pădurea se taie la 80-90 de ani, iar la noi, la 110 ani. Pierdem economic".

În acest context, Tobescu spune că, prin regenerare naturală și vârsta de tăiere, nu e o silvicultură pe principiul economic, e pentru mediu.

4-5 milioane mc tăiați ilegal

Întrebat cât lemn se taie ilegal în România, Cătălin Tobescu a spus că datele vehiculate de 20 de milioane metri cubi tăiați ilegal nu sunt reale, dar nici datele Ministerului Mediului: „Ilegal se taie în jur de 4-5 milioane metri cubi anual".

„IFN lucrează cu volumul biomasei. Pe ei nu îi interesează dacă lemnul e tăiat sau e lemn mort. Se compară mere cu pere. Avem 18 milioane metri cubi lemn comercial. Mai avem o vegetație forestieră de 2,5 milioane mc și cinci milioane mc lemn de foc. În România avem 3,5 milioane de gospodării care se încălzesc cu lemn de foc. Cât lemn de foc consumă în realitate aceste gospodării?", se întreabă Tobescu. Întrebare la care tot el răspunde. „Ministerul Mediului a calculat în medie 5-6 metri cubi pe gospodărie. Asta înseamnă vreo 20 milioane mc doar lemn de foc anual. Cine acoperă această diferență de 15 milioane mc?", spune Tobescu.

SUMAL: birocrație și costuri

O altă lovitură a fost dată industriei forestiere de implementarea programului SUMAL 2.0. „În România, organizațiile non-guvernamentale și politicienii consideră că material lemnos este și manganul. Noul SUMAL măsoară lemnul până în industria construcțiilor. Cine are un șantier este obligat să raporteze cantitatea de lemn folosită la construcții în SUMAL. Probleme au și marile lanțuri de magazine care comercializează cherestea. O piesă de cherestea are o măsură de șase zecimale în metri cubi, motiv pentru care avizul nu mai corespunde cu prețul la raft", a explicat Tobescu.

Acesta atrage atenția că în primul program SUMAL erau înregistrate 18.000 de firme. Acum sunt 13.000 de firme, din care 5.000 nu au emis niciun aviz. Cele 5.000 de firme sunt societăți mici de familie care nu au produs nimic de la lansarea noului SUMAL până acum. „Blocajul ăsta te sufocă prin costuri și birocrație, motiv pentru care pe piață este mai puțin lemn și mult mai scump", mai spune Tobescu.

FPPPR
Cătălin Tobescu, vicepreședinte al Federației Proprietarilor de Păduri și Pășuni din România, încurajează tăierea a mai mult lemn

Expertul WWF România despre tăieri: „Nu știe nimeni!"

Nici măcar activiștii de mediu nu se pun de acord între ei: unii reclamă tăieri uriașe, alții le iau la rindea.

ȘERBAN NICULESCU, EXPERTUL pe păduri al organizației WWF România, atrage atenția că programul SUMAL 2.0 promovat de Ministerul Mediului nu rezolvă problema tăierilor ilegale de pădure din România, doar mărește birocrația.

Niculescu spune că WWF a dezvoltat un instrument inovator prin care se pot stabili criterii transparente pentru prioritizarea controalelor, astfel încât să prevină tăierile ilegale de pădure.

SUMAL nu rezolvă problema tăierilor ilegale

„Cu toate îmbunătățirile aduse cu SUMAL 2.0, problema tăierilor ilegale nu este rezolvată. Aveam infringement legat de felul în care noi prioritizăm controalele la prima plasare pe piață. Adică e important cum le faci, dar și cum le prioritizezi. Astăzi, aceste controale se fac la întâmplare, de cele mai multe ori. Vedem din ce în ce mai des că se fac reactiv la sesizarea cetățenilor.

Și, bineînțeles, în anumite situații, chiar discreționar. Nu există criterii obiective și transparente după care se fac aceste planuri de control. Instrumentul nostru bazat pe monitorizare video ar putea să ne dea un nivel de conformare cu cadrul legal, am putea vedea factorii de risc și cum ajunge lemnul nedeclarat pe piață. Rezultatele nu se pot extrapola la nivel național. În trei zone monitorizate s-a constatat că 16% din transporturi nu aveau aviz, deci erau ilegale. 7% transporturi multiple efectuate în baza aceluiași aviz, deci erau ilegale. Am văzut probleme și la cele cu aviz de însoțire. Adică, la o interogare, transporturile erau legale. Dar la evaluarea volumului s-au identificat supraîncărcări flagrante de minim un metru cub și peste 20% din volumul declarat. Rezultatul e că 26% din transporturile pe care noi le-am verificat prezintă supraîncărcări flagrante chiar și de 18 mc peste cele declarate în acte. Cifrele acestea nu se pot extrapola pentru că nu vrem să ne ducem în derizoriu", spune Niculescu.

„Nimeni nu știe cât se taie"

Întrebat cât se taie ilegal în România, expertul WWF a fost direct: „Nimeni nu știe! Autoritățile ne povestesc de 200.000 mc, atât cât pot ele să surprindă prin acțiunile de control. Bineînțeles că nu este asta realitatea. Nici cifrele vehiculate și neconfimate în mod științific de autorități. Vorbesc de cifrele care provind din interpretarea rezultatelor IFN. Noi spunem că este undeva între. Suntem pe drumul cel bun, avem o metodologie prin care putem afla. Nimeni nu știe. Probabil că este de ordinul milioanelor de metri cubi. Problema e: cum definim recoltarea ilegală? Recoltarea ilegală nu e neapărat o tăiere fără drept. Recoltarea ilegală conform Regulamentului European privind lemnul este mai mult de atât. Este definită ca fiind recoltarea cu încălcarea tuturor legilor care țin de exploatarea forestieră și nu numai. Vorbim de regulamentul pentru exploatare, cadrul legal pentru protecția biodiversității, vorbim de legislația sănătății și securității în muncă".

Principalele probleme identificate de experții WWF sunt confuzia la evaluarea suprafețelor de pădure și birocrația sufocantă

„Chem ocolul silvic pentru prunul din curte"

Pe de altă parte, sancțiunile din România în domeniul silvic pot fi total inutile, a mai spus Niculescu: „Avem probleme și cu regimul de sancțiuni. Noul Cod Silvic tolerează furtul cu acte în regulă. Avem un prag aberant în care, doar dacă ai pe un transport mai mult de zece mc decât cei declarați, se consideră a fi infracțiune. În rest, este doar o contravenție care e între 1.000 și 5.000 lei. Mai puțin decât valoarea lemnului pe care îl transporți.

Dacă ai un prun, salcie sau orice arbore în curte, trebuie să vină să îl marcheze pădurarul dacă vrei să îl transporți de la locul de recoltare. Poți să tai orice arbore de pe proprietatea mea care nu e în fond forestier, dar nu îl pot transporta decât dacă am aviz de transport pentru materialul lemnos. Ca să pot să îl tranport în mod legal trebuie să chem ocolul silvic, administratorul, care să îmi dea un document de punere în valoare a lemnului pe picior. E o birocrație excesivă".

Fake news de mediu, la cote maxime

Subiectele care prezintă dezastre ecologice fac audiență, așa că adevărul nu poate sta în calea unei știri bune.

GOANA DUPĂ SENZAȚIONAL și interesele meschine aruncă în derizoriu lupta împotriva tăierilor ilegale de pădure prin propagarea unor știri și imagini de tip „fake news". Metoda cea mai întâlnită este a prezentării unor imagini reale, dar plasate în contexte cu care nu au nicio legătură.

De unde vin trenurile când pleacă?

La începutul pandemiei de coronavirus, în timp ce populația a fost obligată să se izoleze în propriile locuințe, rețelele sociale au fost inundate cu mai multe imagini video din care rezulta că mai multe garnituri de tren încărcate cu bușteni părăsesc România. Românii s-au revoltat. Tot pe rețelele sociale! Se întâmpla în aprilie 2020. Ministrul Mediului de atunci, controversatul Costel Alexe, a încropit o conferință de presă în care a anunțat că de fapt imaginile sunt doar „manipulări" și a susținut că în acea perioadă nu a existat niciun astfel de transport.

„După atâta campanie de fake news am ajuns la o stare de dezinformare publică în care orice camion care transportă legal material lemnos este considerat transport ilegal. Toate aceste imagini care sunt promovate în spațiul public, pe rețelele de socializare, în ultima lună, sunt doar niște manipulări. Aș vrea să vă spun foarte clar: niciun tren cu material lemnos, buștean, nu a plecat din România către țări din Europa sau din alte părți. Ministerul Transporturilor ne informează că în 2020 niciun tren cu buștean nu a fost exportat din țara noastră către vreo altă țară din Europa, nici pe calea ferată și nici în punctele de descărcare de la Giurgiu, Galați sau Constanța", spunea revoltat ministrul Alexe.

Pădurea Dobrovăț și imaginile din Rusia

A urmat o nouă campanie furibundă pe Facebook cu niște imagini apocaliptice din Pădurea Dobrovăț și sute de știri false. În realitate, fotografiile prezentau dezastrul ecologic din Rusia, spunea ministrul Costel Alexe.

„Este o campanie de dezinformare, de zeci de mii de euro. Imagini cu o pădure defrișată din Rusia sunt prezentate ca fiind din Pădurea Dobrovăț. La fel, imagini de anul trecut, din Munții Apuseni. Poienile și zonele pentru hrana animalelor, vechi de peste 50 de ani, filmate cu drone, sunt prezentate ca zone defrișate din pădurea Dobrovăț. Zone nou împădurite, în care puieții nu apucaseră să înverzească, sunt prezentate ca zone defrișate. O campanie bine focusată de dezinformare și propagare de atacuri la persoană, zeci de știri false, împinse în online cu sute de distribuiri plătite", spunea ministrul Alexe.

Tot el a mai spus că la acea dată erau „zeci de reclame pe Facebook plătite de partide politice și publicații de scandal sau promovate din paginile lor, unii în goana după rating, alții după imagine și capital politic. Specialiștii în propagandă și dezinformare au folosit până și poze din parcuri din SUA drept defrișări din România".

FALS/ADEVĂR
Ex-ministrul Costel Alexe a invocat știri trucate, dar în pădurea Dobrovăț, de lângă Iași, chiar s-a defrișat masiv

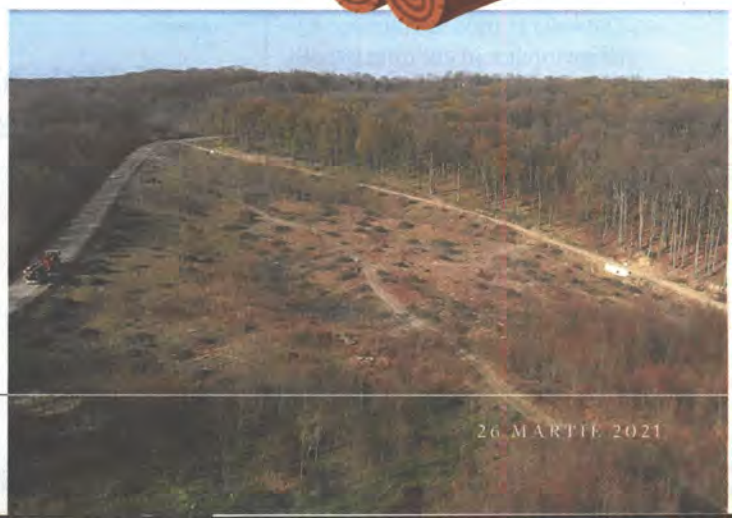

Newsweek ROMÂNIA

Abonamente la Poșta Română sau pe

www.newsweek.ro

Urmăriți și **Newsweek LIVE**

CALENDAR
China admite că a băgat sub preș pandemia SARS » P.62

DOI PUI ȘI O MĂMĂLIGĂ

Ce șpăgi mai iau polițiștii

Corupția din Poliția Română este atât de răspândită încât, în 2020, DNA i-a dedicat un studiu de peste 90 de pagini. – *Mircea Marian*

RAPORTUL DNA SE REFERĂ DOAR la cazurile finalizate cu condamnare între 2014 și 2018, dar sunt zeci de dosare răsunătoare în curs de anchetare sau închise în mod discutabil, precum cel în care au fost implicați fostul ministru de Interne, Petre Tobă, și ofițeri ai Direcției de Informații a acestui minister.

Un element de culoare în raportul DNA privind faptele de corupție în care au fost implicați angajați ai Ministerului de Interne este că sub două treimi din șpăgi se acordau în bani, în exclusivitate.

În nu mai puțin de 23% din cazuri, pe lângă bani, polițiștii au primit și alte cadouri: băuturi, haine, piese de mobilier, alcool, țigări, mâncare, cutii de prăjituri, pungi cu bomboane, bilete la loto, usturoi, motorină, zahăr, ulei, odorizante, lanterne sau căciuli.

În 15% din cazuri, șpaga a fost exclusiv în „alte bunuri sau foloase": trabucuri și brichetă, țigări, „sejur la mare", „unitate de calculator", lucrări și materiale de construcție, parfumuri – arată procurorii anticorupție.

Un caz celebru a fost cel din Teleorman, din 2015, unde șeful poliției rutiere din acest județ s-a lăsat cumpărat cu doi pui și o mămăligă – printre altele. Produsele au fost livrate calde, la sediul Poliției Rutiere. Polițistul mituit a fost condamnat la 42 de luni de închisoare cu executare, plus confiscarea a ceea ce se mai putea confisca, șpaga de 540 de lei și 600 de euro, pentru că restul se consumase la cald.

Newsweek România vă prezintă o parte din cele mai răsunătoare scandaluri de corupție din Poliția Română, chiar dacă nu toate s-au finalizat cu condamnări.

Foto INQUAM PHOTOS / GEORGE CĂLIN

Statistica DNA

În perioada 2014-2018, au fost condamnați definitiv 462 de angajați ai Ministerului Afacerilor Interne. Din totalul persoanelor condamnate definitiv, aproape două treimi (64%) au făcut parte din corpul profesional al agenților/subofițerilor. Nu mai puțin de 45% din cei condamnați făceau parte din Poliția de Frontieră.

Din cele 462 de persoane condamnate definitiv în perioada de referință a studiului, 106 persoane au primit condamnări de executare a pedepsei cu închisoarea, ceea ce reprezintă aproape un sfert din total (23%). În aceste cazuri, cea mai mică perioadă dispusă de instanță pentru executarea pedepsei cu închisoarea a fost de 1 an și 6 luni, iar cea mai mare de 9 ani.

O sursă a măcelului de pe șosele

DNA susține că, între 2014 și 2018, 11% din condamnările unor cadre MAI îi vizau pe polițiștii de la Rutieră. Într-un interval de doar 27 de zile, scrie DNA, „13 lucrători de poliție au săvârșit 116 fapte materiale specifice infracțiunii de luare de mită, în exercitarea atribuțiilor de serviciu cu privire la constatarea și sancționarea contravențiilor la regimul circulației rutiere, în special depășirea vitezei maxime admise, primind sume de bani cuprinse între 50 - 400 lei pentru a-și încălca atribuțiile de serviciu sau pentru a și le îndeplini în mod defectuos". Practic, fiecare șofer prins că depășea viteza avea dreptul să scape dacă dădea șpagă.

Parchetul anticorupție relatează, fără a da nume, un alt de caz: „Ofițerul de poliție cu funcție de conducere în cadrul structurii de poliție rutieră a primit de la cumpărătorul de influență suma de 500 euro, lăsându-l pe acesta din urmă să creadă că își va folosi influența pe care o are asupra polițiștilor care instrumentau dosarul penal înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătorie, în așa fel încât să fie adoptată, cu celeritate, o soluție favorabilă soției acestuia. Dosarul penal fusese constituit urmare a faptului că persoana în cauză a parcat neregulamentar autoturismul, obturând calea de acces a tramvaielor care circulau în zonă circa 40 de minute".

Presa a relatat pe larg despre două „fabrici de permise", în Argeș și în Suceava.

Cinci permise pentru Piedone

În data 13 iunie 2008, ofițerii Direcției Generale Anticorupție au făcut percheziții la locuințele a nu mai puțin de 28 de suspecți, dar și la sediul direcției de permise auto din Argeș. De la domiciliile celor doi șefi ai direcției, comisarii Codruț Vlăsceanu și Vasile Voinea, anchetatorii au ridicat peste 400.000 de euro, bani care nu au putut fi justificați.

Polițiștii sub acoperire au aflat că toți cei care doreau să obțină permisul fără bătăi de cap luau legătura cu un prieten al polițiștilor, după care, în schimbul unei sume cuprinse între 500 și 1.000 de euro, erau ajutați să devină șoferi. Cel mai scump era permisul pe care urma să îl primească un analfabet, până la 3.000 de euro. La Pitești au reușit astfel să obțină permise artiști, maneliști și fotbaliști.

LA NIVEL ÎNALT În 2018, fostul șef al Poliției Române Cătălin Ioniță (sus) a fost urmărit penal pentru trafic de influență și fals în declarație. În 2020, i s-a retras titlul de doctor, pentru plagiat. Primarul Cristian Piedone a beneficiat de rețeaua de corupție de la Argeș.

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA; LIVIU FLORIN ALBEI

Primarului Sectorului 5, Cristian Popescu Piedone, a obținut carnetul de șofer la toate cele 5 categorii în Argeș, în numai o zi, după ce și-a schimbat domiciliul pentru o lună de zile în acest județ.

Edilului i-a fost suspendat carnetul de conducere în luna mai 2009, prefectul Marcel Proca anunțând la vremea respectivă că Piedone și-a modificat adresa de reședință în Argeș tocmai pentru a obține ilegal permisul de conducere.

Piedone a declarat atunci că nu a încălcat legea și că sute de mii de oameni fac același lucru. „Nu am încălcat nicio lege. Nu doar Cristian Popescu Piedone, ci și alte câteva sute de mii de cetățeni își iau permisul de conducere într-o zi", a declarat Piedone.

28 de persoane au fost condamnate definitiv, în 2014, în acest dosar, pedeapsa maximă fiind de șase ani.

O zi de muncă: 20.000 de euro

Procurorii DNA au reținut în noiembrie 2020 nu mai puțin de 14 persoane în dosarul „Fabricii de permise false" din Suceava. Printre aceștia se numără șeful Compartimentului Regim Permise de Conducere și Examinări din Suceava, dar și un ofițer de poliție judiciară de la Direcția Generală Anticorupție din județ, acuzat că îi proteja pe ceilalți inculpați și le dădea informații din investigațiile care i-ar fi vizat.

Procurorii DNA susțin că aceștia ar fi organizat o schemă prin care trucau atât examenele pentru permise auto, cât și procedura de înmatriculare a automobilelor. Promovarea candidaților la examenul de permis s-ar fi asigurat contra unor sume de bani cuprinse între 300-1.500 euro la traseu și 3.000-6.000 euro la examinarea teoretică, potrivit DNA.

În ceea ce privește înmatricularea autoturismelor, membrii grupului facilitau, în schimbul unor sume de bani cuprinse între 200-1.000 euro, omologarea sau verificarea R.A.R., precum și înmatricularea provizorie și definitivă a autoturismelor, mai susțin procurorii.

Promovarea candidaților la examenul de permis auto s-ar fi asigurat contra unor sume de bani cuprinse între 300-1.500 euro la traseu și 3.000-6.000 euro la examinarea teoretică, potrivit DNA

Procurorii susțin că un singur inculpat, Radu-Ionuț Obreja, șeful Compartimentului Regim Permise, ajunge în unele zile să ia mită de peste 20.000 euro.

În urma percheziților, DNA a ridicat peste un milion de euro, aproape 800 de mii de dolari, ceasuri și mașini de lux. Unele sume erau ținute în lighean, după cum se poate observa în fotografiile puse la dispoziție de parchet.

În acest dosar a fost inculpat și șeful local al poliției. Șeful Serviciului de Informații și Protecție Internă (SIPI) Suceava, colonel Florin Constantin Timu, a fost ridicat de procurorii DNA, fiind suspectat că ar fi luat mită pentru a proteja „fabrica" de permise false din județ.

La percheziții, s-au găsit 1.225.000 euro, plus

790.000 lei, 12.000 dolari, 1.500 lire sterline, dar și obiecte valoroase precum 37 ceasuri de lux, 21 brățări, 18 lanțuri și 4 pandantive de aur și 8 autoturisme de lux. Banii erau ținuți într-un lighean.

Frontieriștii, nr. 1 la condamnări

Cei mai mulți angajați ai MAI condamnați definitiv în perioada 2014-2018 lucrau în structurile poliției de frontieră. „Cu toate că aceștia au reprezentat aproximativ 45% din totalul condamnărilor, faptele comise de această categorie au constituit doar 11% din totalul cauzelor în care s-au pronunțat hotărâri definitive în perioada de referință a studiului.

Numărul mare al polițiștilor de frontieră condamnați se datorează modului complex în care aceștia au acționat, ce a presupus implicarea organizată a unui număr mare de persoane în realizarea infracțiunilor de corupție. Spre exemplu, în anul 2015, într-o singură cauză penală au fost condamnate definitiv 62 de persoane ce aveau calitatea de polițiști de frontieră", arată DNA.

Într-un alt caz, DNA a depistat nu mai puțin de 46 de polițiști de frontieră care primeau mită doar pentru simpla îndeplinire a atribuțiilor de serviciu – aplicarea ștampilei de tranzit a frontierei de stat.

Pedepse blânde

Nu mai puțin de 46 de polițiști de frontieră de la Punctul de Trecere a Frontierei Albița, din județul Vaslui, au fost condamnați, în martie 2017, de Curtea de Apel Iași, la aproape șase ani de la trimiterea în judecată, la pedepse între un an și doi ani și șase luni de închisoare pentru luare de mită și doi sau trei ani de închisoare pentru constituire de grup infracțional organizat, pedepsele fiind cu suspendarea executării acestora.

DNA a susținut că șpăgile primite de aceștia erau de peste 2,1 milioane de lei, plus bunuri personale.

„Tariful" era cunoscut de cei care ofereau mită: 5 - 10 lei pentru situațiile obișnuite (cum ar fi doar pentru simpla aplicare a ștampilei) și aproximativ 10 - 100 de euro sau 50 - 200 lei în cazul unor situații speciale în care „tariful" creștea proporțional cu riscul la care se expunea polițistul de frontieră (lipsa unor documente, nereguli privind viza, documentele auto sau marfă, produse în cantități mai mari etc). În această fel, pe fiecare tură, un polițist colecta în medie între 400 și 2.000 lei, preciza DNA.

Martorii sub acoperire, terorizați

În ianuarie 2021, s-a terminat procesul lui Adrian Bărăscu, fostul șef al Oficiului pentru Protecția Martorilor: 30 de luni de închisoare, cu suspendare.

Bărăscu și alți colegi au fost acuzați că au supradimensionat fondurile pentru martorii sub protecție și au deturnat fondurile destinate acestora.

În 2015, presa a descris pe larg modul în care polițiștii abuzau de martorii sub acoperire pe care trebuiau să-i protejeze:

- Nu li se asigurau nevoile primare (asistență medicală, medicamente, plata utilităților și a chiriei),
- Li se închiriau spații de locuit improprii, în zone rău famate sau în sate, dar la sume mai mari decât cele reale,
- Ofițerii de legătură pretindeau bani și bunuri de la martori,
- Martorii care protestau erau amenințați,
- Un martor ajuns la limită a încercat să se sinucidă.

„Oficiul de protecție a martorilor, se fură în continuare la fel, adică vin și îmi spun același tip de fapte, fondurile de protecție a martorilor", spunea, în decembrie 2018, procuroarea DNA Florentina Mirică, într-o discuție cu Anca Jurma, șefa interimară a DNA. Mirică arăta că are un dosar pe tema noilor furturi din fondurile pentru martori, dar nu are cine să-l instrumenteze.

Studenții, educați de penali

În septembrie 2019, un rector și un prorector al Academiei de Poliție au fost trimiși în judecată de DNA sub acuzația de instigare la șantaj.

„La sfârșitul lunii martie – începutul lunii aprilie 2019, inculpații Iacob Adrian și Marcoci Petrică-Mihail, în calitate de rector, respectiv prorector al Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza», l-au determinat pe inculpatul Bărbulescu Gheorghe Adrian să transmită unei persoane, jurnalist de investigație – persoană vătămată, mesaje de amenințare pentru a o constrânge să înceteze investigațiile jurnalistice care vizau suspiciunile de plagiat din cadrul academiei, urmărind astfel eliminarea riscurilor pentru cariera lor profesională", arătat DNA, într-un comunicat.

În octombrie 2020, ministrul Educației, Monica Anisie, a închis școala doctorală de la Academia de Poliție. Instituția era considerată „o fabrică de diplome", trei sferturi din doctoratele finalizate aici între 2011 și 2016 fiind suspecte de plagiat, arăta un raport MAI. Din 1995, la școala doctorală a Academiei de Poliție au fost acordate 683 de titluri de doctor.

Tobă, salvat de proces

Dintre comandanții Poliției Române, cel mai răsunător caz aflat în ancheta DNA a fost cel al lui Petre Tobă, fost șef al acestei instituții, ba chiar ministru de Interne, în perioada guvernării tehnocrate. Dosarul a fost deschis în toamna lui 2016 și închis, chiar de conducerea DNA, în 2018. Șefii procuroarei de caz, Florentina Mirică, au infirmat soluția ei, de trimitere în judecată, și au clasat dosarul.

Procuroarea de caz, Florentina Mirică, a vrut să-i trimită în judecată pe fostul ministru de Interne și pe câțiva foști șefi ai DIPI pentru favorizarea făptuitorului și, respectiv, deturnare de fonduri, delapidare, fals și uz de fals. Foștii șefi ai DIPI erau acuzați că au tocat bani din fondurile operative secrete pe chefuri între ei (nu cu sursele), pe lux pentru folosul propriu și pentru protocol, deși există capitole bugetare separate pentru activități operative, achiziții și protocol. Tobă era acuzat că nu ar fi desecretizat documente care ar fi probat vinovăția acestora.

Tobă s-a salvat invocând un răspuns de la Administrația Prezidențială - Departamentul Securității Naționale, în care era precizat

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

IEFTIN
Unii agenți de poliție s-au vândut pe pizza, pui sau whiskey

refuzul de declasificare și motivele acestuia. După ce dosarul a fost clasat, procuroarea Mirică a plecat din DNA.

Listă bogată de meniuri

Mita în produse alimentare pare a fi un obicei împământenit în rândul oamenilor legii.

La poliția de frontieră Calafat, o mită a constat în trei pești și o sticlă de whiskey.

La Secția 11 de Poliție din București, comisarul Mișu Mindinică a primit (printre altele) un bax de vin, un bax de apă minerală și 15 fripturi, întrucât mituitorul nu avea destui bani.

Șeful arestului din Piatra Neamț: o carcasă de oaie a completat mita de 900 de euro pe care acesta a încasat-o pentru a-i asigura unui arestat condiții mai bune de detenție. Pentru ca meniul să fie complet, el a acceptat și o sticlă de vinars Jidvei și două pungi de cafea Lavazza. Șeful arestului a fost condamnat la trei ani de închisoare, cu suspendare.

În august 2020, mai mulți angajați de la Poliția Rutieră din Iași au fost prinși că primeau, printre altele, pizza de la o firmă de livrare a mâncării, pentru a nu-i sancționa pe șoferii care transportau mâncarea. Agentul Robert Nicolae Barabaș ar fi beneficiat de nu mai puțin de 25 de porții de mâncare în valoare de 2.650 de lei: piept de pui Teriyaki, ciorbă de văcuță, pizza, coaste, paste sau tochitură.

„Mai apoi, am purtat o discuție pe Telegram în care am fost întrebat dacă pot lua o comandă de la el pentru 5 persoane, constând în: un piept de pui Teriyaki, o salată Caesar, două meniuri Crispy, o pizza XL și un sos de maioneză cu usturoi. Acesta mi-a spus faptul că vrea un sos de usturoi pentru pizza pentru el, iar, pentru șefa lui, o salată Caesar. Restul comenzii nu știu cum a fost împărțită către ceilalți colegi", mărturisea un martor, citat în dosarul DNA.

Pomul de Crăciun

În județul Constanța, un polițist mai rafinat decât colegii săi a primit 30 de sticle de whiskey, 10 sticle de șampanie și un miel pentru a interveni și a influența o anchetă penală într-un dosar legat de infracțiuni rutiere.

În iulie 2020, șase polițiști maramureșeni au fost arestați pentru că încasau de la șoferii opriți în trafic pălincă, mâncare și, în funcție de sezon, chiar și brazi de Crăciun.

În Botoșani, un polițist de la rutieră a cerut unui șofer, prins că circula cu carnetul expirat, „produse farmaceutice veterinare".

În dosarul cererii de arestare a unor polițiști de frontieră, figurează o stenogramă care arată ce solicitau aceștia, ca să nu fie mai prejos decât vameșii: prăjituri. N

Țara eternei violențe în familie

România, 2021: zeci de mii de fapte de violență în familie. 30% dintre ordinele de protecție încălcate.

LA ORA LA CARE SCRIU ACEST text, o tânără de 21 de ani din județul Argeș a fost băgată în spital de tatăl ei, împotriva căruia avea un ordin de protecție provizoriu, emis de Poliție.

Aproape că nu trece o zi fără să nu aflăm despre un nou caz de violență domestică: în 2020, Poliția a înregistrat 26.809 de loviri și alte violențe în familie. 22.864 de fapte au fost comise la domiciliu. 91 la sută dintre agresori sunt bărbați, iar 80 la sută dintre victime sunt femei și fete. Datele seci au fost transmise de Inspectoratul General al Poliției Române (IGPR) Asociației Filia.

Dincolo de aceste cifre, poveștile femeilor care și-au înfruntat agresorii arată greutățile prin care trec victimele pentru a primi un ordin de protecție și, câteodată, lipsa de cooperare a autorităților, dar și cum un ordin de protecție le poate schimba definitiv viața. O carte de practică judiciară semnată de avocatele Giulia Crișan și Carmen Nemeș, de la Asociația Anais, pe tema violenței domestice, înglobează aceste povești.

Vom reda, în continuare, câteva dintre ele.

12 ordine de protecție, toate încălcate, timp de 7 ani

Între 2013 și 2020, o femeie din București a avut 12 ordine de protecție emise de instanță. Pe toate le-a încălcat fostul ei soț. Și fiul lor, cât a fost minor, a fost protejat de ordinele de protecție.

Pentru fostul soț, ordinele de protecție n-au însemnat nimic. Le-a încălcat pe toate, femeia depunând zeci de plângeri penale. De câte ori a prins-o fostul soț, a bătut-o, ajungând internată în spital cu coastele rupte. Femeia a trăit în teroare până anul trecut, fiind convinsă că fostul ei soț o va omorî.

„Au fost șapte ani de calvar, în care o femeie divorțată, fără nicio obligație față de fostul soț, nu mergea neînsoțită pe stradă, pleca la ora 05.00 la locul de muncă pentru a nu se întâlni cu agresorul, chiar și angajatorul îi schimba punctul de lucru ca să îi piardă agresorul urma, dar nu poți să trăiești în 2019 cu o hotărâre judecătorească în buzunar și tu nu ai libertatea de a merge singură pe stradă; de asta noi vorbim despre brățările electronice, pentru că Poliția mereu spunea nu are dovadă că a încălcat ordinul, până când fiul nu a început să îl filmeze ca să le arate polițiștilor. Am obținut inclusiv interdicția pentru agresor de a veni pe teritoriul municipiului București și, cu toate astea, nu îl prindeau. A trebuit să producem noi probe ca el să fie arestat, ceea ce mi se pare inadmisibil.

În 2017, am reluat cazul eu personal: plângeri penale, sesizări împotriva organelor de poliție care nu luau măsuri, expunerea cazului ei în toate întâlnirile pe care le aveam. Consider că e un caz care trebuie să rămână singular. În 2019, a fost prima arestare după încălcarea ordinului, am formulat numeroase plângeri și le-am urmărit. De multe ori, aceste plângeri rămân într-un sertar și, nu știu prin ce artificii, de multe ori victimele renunță la plângeri, câteodată conștient, câteodată fără să știe ce au semnat", a explicat avocata Giulia Crișan, care s-a ocupat de acest caz, într-un interviu pentru *Newsweek România*.

Abia în 2019, procurorii au întocmit rechizitorii și l-au trimis în judecată pe bărbat, pentru lovire, amenințare, încălcarea ordinului de protecție. În iulie 2020, Judecătoria Sectorului 1 l-a condamnat pe bărbat la un an și două luni de închisoare. Parchetul l-a trimis în judecată în alte două dosare pentru amenințare și încălcarea hotărârilor judecătorești.

DE

FLAVIA DRĂGAN
flavia.dragan@newsweek.ro

AVOCATA GIULIA CRIȘAN (stânga) militează pentru specializarea magistraților pe cazurile de violență domestică. Proiectul brățărilor electronice pentru monitorizarea agresorilor s-a împotmolit în Parlament.

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA; INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

Fetiță abuzată de tată, mama reușește să obțină ordinul de protecție abia la apel

În 2018, o femeie din București cere emiterea unui ordin de protecție împotriva fostului soț, de care divorțase încă din 2013, din cauza violenței fizice și psihice, și ca acesta să fie obligat să urmeze consiliere psihologică. Cei doi aveau o fiică de nouă ani la momentul procesului. Deși fiica era în custodia mamei, tatăl o lua acasă la el când dorea și fără să o anunțe pe mamă. Femeia a observat că fostul soț o supunea pe copilă la violențe fizice și psihice, iar, după evaluarea Protecției Copilului, a reieșit că fetița fusese abuzată emoțional de tatăl ei. Între altele, tatăl o fotografiase pe fetiță nud. Judecătoria Sectorului 6 emite un prim ordin de protecție împotriva tatălui, pe care acesta l-a încălcat, fiind și reținut pentru 24 de ore. Cu toate acestea, instanța îi respinge femeii emiterea unui nou ordin de protecție, motivând că bărbatul avusese deja un ordin de protecție emis anterior. Femeia a contestat decizia Judecătoriei, iar Tribunalul București i-a admis cererea: a arătat că fostul soț exercită o violență psihică asupra ei.

„Este revoltător că instanța de fond nu a luat nici o măsură de protecție a victimei în situația în care pârâtul a recunoscut că el este autorul mesajelor (jignitoare și obscene), dovadă că și în prezent acesta exercită aceeași formă de intimidare și denigrare a apelantei reclamante (...) Instanța de fond nu ia în calcul nici consemnările din raportul DGASPC în care psihologul arată că pârâtul a afirmat în fața sa «o omor chiar dacă fac pușcărie, o omor, măcar fata mea nu va fi crescută de o prostituată», «vă rog ajutați-mă să nu ajung la pușcărie că eu o omor». Femeia a primit un ordin de protecție pentru sine și fiica sa pentru șase luni, iar fostul soț a fost obligat la trei luni de consiliere. El a fost condamnat și la trei luni de închisoare, pentru nerespectarea hotărârilor judecătorești, se arată în lucrarea celor două avocate de la Asociația Anais.

O femeie din Iran scapă de o crimă de onoare cu un ordin de protecție

În februarie 2020, o femeie din Iran reușește să obțină statutul de refugiat, după ce instanța admite emiterea unui ordin de protecție împotriva fostului soț, care, pentru adulter, ar fi încercat să comită o crimă din onoare.

Femeia și soțul ei, iranieni, au ajuns în România ilegal, în 2018, fiind cazați la Centrul pentru Solicitanți de Azil Timișoara. Acolo, au stat în aceeași cameră cu mai multe persoane, între care și un bărbat de care femeia s-a îndrăgostit și cu care a plecat din centru. Soțul, furios, a amenințat-o pe femeie de mai multe ori, de față cu martori, că o va omorî și îi va omorî familia. Femeia se și angajase în România, reușind să lucreze timp de doi ani, a renunțat atunci când fostul soț a apărut la locul ei de muncă cu un cuțit.

Judecătoria Timișoara a emis ordinul de protecție. Ulterior, atât femeii, cât și fostului soț le-au fost respinse cererile de azil. Bărbatul a fost repatriat în Iran, însă ea a depus o nouă cerere de azil, obținând statutul de refugiat în România, după ce a arătat care este situația femeilor în Iran, lipsa protecției pentru

victimele violenței domestice, imposibilitatea de a-i fi acordat divorțul fără acordul soțului și riscul de a cădea victimă unei crime de onoare.

Un bărbat obsedat de fosta soție o urmărește, acuzând-o de orgii și pornografie infantilă

În 2019, o femeie din București cere instanței emiterea unui ordin de protecție împotriva fostului soț, cu care avea un copil. Bărbatul îi trimitea sute de mesaje în fiecare zi, în care o insulta, i-a adăugat pe Facebook colegii de muncă, denigrând-o în fața lor. El o mai amenința că va publica imagini compromițătoare cu ea, fie că îi va face plângeri penale pentru „orgii sexuale în casa lui" și pentru „pornografie infantilă". Femeia a caracterizat aceste amenințări ca fiind „aberații". În fața instanței, bărbatul și-a susținut cauza, învinovățind-o pe femeie că l-a înșelat, lucru pe care nu l-a putut dovedi cu probe. Femeia a obținut un ordin de protecție pentru șase luni, instanța obligându-l pe bărbat să facă terapie și să nu o mai contacteze.

Cu toate acestea, bărbatul a continuat să o urmărească pe femeie când ducea copilul la școală sau când se ducea spre muncă, spunând că sunt întâlniri întâmplătoare și chiar i-a spus copilului că mamei lui nu-i mai pasă de el și că are o relație cu nașul lor. Femeia a cerut ajutorul Protecției Copilului, pentru a-i oferi consiliere copilului ei.

O fată vrea ordin de protecție împotriva mamei ei. Instanța refuză

În 2018, o fată cere instanței să emită un ordin de protecție împotriva mamei ei. După divorțul părinților, fiica a cerut să rămână cu tatăl ei, pentru că mama ei își dorea să trăiască la țară, unde avea grijă de animale și cultiva zarzavaturi. În oraș, mama era vecină de apartament cu fiica și fostul soț. Fiica a spus, în fața instanței, că a încercat să își ignore complet mama, dar consideră că aceasta a devenit obsedată de situația ei, căutând-o, urmărind-o, sunând-o și încercând să o întâlnească atunci când aceasta se ducea sau se întorcea de la școală. Într-o zi, mama și-a pierdut cumpătul când fata a refuzat să stea de vorbă cu ea și, încercând să se întoarcă în casă, a luat-o de păr și a târât-o spre autobuz, ca să meargă la școală. A intervenit o vecină, iar fiica și-a chemat tatăl, cu care a mers la poliție, unde a depus plângere împotriva mamei.

Instanța a refuzat să emită ordin de protecție împotriva mamei, menționând că „reclamanta este și a fost puternic influențată de tatăl ei cu privire la imaginea pe care ar trebui să o aibă despre mama sa și rolul acesteia în viața ei. Aceasta este poate și cauza pentru care minora nu concepe să aibă nevoie de mama sa, indiferent în ce plan, interzicându-i accesul la tot ce o privește, excluzând-o din viața sa și respingând-o agresiv. În contextul conduitei și al sentimentelor pe care minora nu le neagă, este de înțeles atitudinea disperată a mamei de a o surprinde pe stradă măcar câteva minute, pentru a o vedea și chiar pentru a o brusca (dacă astfel de gesturi ar putea fi dovedite) pentru a o determina să-i acorde un moment de atenție (...) instanța reține că nu există dovezi în susținerea celor reclamate", conform lucrării de practică judiciară „Violența domestică".

Violența domestică a crescut în pandemie. Cu 8% mai multe ordine emise în 10 luni

Opt la sută dintre femeile care au răspuns unui chestionar despre problemele cu care s-au confruntat în pandemie au declarat că nu se simt în siguranță acasă de la debutul stării de urgență, continuată cu starea de alertă, conform unei cercetări publicate în ianuarie 2021 de către Asociația Filia.

„În starea de urgență, victimele nu au avut acces la instituții, nu s-a întâmplat nimic la nivel legislativ pentru protejarea victimelor violenței domestice; dacă am avut state în care victimele mergeau la farmacie și ele spuneau un cod și, astfel, erau identificate ca victime și să li se oferea ajutor, în România nu s-a întâmplat acest lucru. Au fost multe cazuri în care victimele nu aveau acces la mijloacele de comunicare, li se lua telefonul de către agresor, au fost multe situații în care pe noi, ca asociație, ne-au contactat copiii victimelor aflați în alte țări, ei ne comunicau situația și ne cereau sfatul.

Au fost foarte multe cazuri în care victimele nu au putut apela la Poliție, temându-se că Poliția avea alte priorități în perioada stării de urgență. Au fost foarte multe situații în care victimele erau amenințate de agresori că, dacă vor cere ajutorul Poliției, le vor reclama pentru încălcarea ordonanței

8% DINTRE FEMEI
au spus că nu se simt în siguranță acasă, de la debutul pandemiei

militare și se vor alege cu dosar penal, pentru că în acea declarație nu exista opțiunea că mergi la Poliție să depui o plângere", explică, pentru *Newsweek România*, avocata Giulia Crișan, în legătură cu cazurile pe care le-a avut Asociația Anais în perioada stării de urgență.

Anais a avut, în București, singurul centru pentru victimele violenței domestice deschis non-stop, care s-a închis când fosta primăriță PSD Gabriela Firea i-a tăiat finanțarea.

„A fost o perioadă dificilă din punct de vedere al semnalării cazurilor de violență domestică și al solicitării de ajutor de către victime", continuă avocata.

De altfel, Poliția Română anunța, în noiembrie 2020, că, în primele 10 luni ale anului, polițiștii au emis cu 8,2 la sută mai multe ordine de protecție provizorii decât în perioada similară a lui 2019. Ordinele de protecție provizorii (cu o valabilitate de cinci zile) sunt emise pe loc de polițiști, dacă viața victimei este în pericol. În total, în anul 2020, polițiștii au emis 8.393 de ordine de protecție provizorii și au fost încălcate 479.

În spatele ușilor închise de COVID-19, aproape 27.000 de persoane au fost victimele violenței domestice

30% dintre ordinele de protecție, încălcate

În ceea ce privește ordinele de protecție emise de instanță, numărul lor a ajuns la 8.210, 30 la sută dintre acestea fiind încălcate de agresori, conform datelor IGPR, citate de Filia.

Această treime din ordine încălcate apare constant în statisticile anuale privind violența domestică. Anul trecut, pedeapsa pentru încălcarea ordinului de protecție a crescut până la cinci ani de închisoare, față de un an, cât era anterior.

Cu toate acestea, ordinele continuă să fie încălcate, iar, periodic, o femeie cu ordin de protecție este omorâtă. În 2020, 72 de oameni au murit din cauza violenței în familie, iar, din aceste victime, 42 sunt fete și femei.

De ce sunt așa de multe încălcări ale ordinelor de protecție? Avocata Giulia Crișan, cu o experiență de peste 20 de ani în protecția victimelor violenței domestice, arată că „agresorul – dacă este vorba despre prima abatere - nu conștientizează gravitatea faptelor lui și nici nu i se aduce la cunoștință că încălcarea poate conduce la o pedeapsa cu închisoarea de până la cinci ani. Evident că introducerea unor sisteme de monitorizare electronică va diminua radical încălcările de ordin, pentru că, atunci când dispozitivul agresorului se apropie de dispozitivul victimei, semnalul se transmite direct către Poliție, iar polițistul are posibilitatea să contacteze agresorul, îi cere să se îndepărteze, iar victima este avertizată că agresorul e în apropiere și trebuie să caute un loc unde să se izoleze".

Acum, însă, au loc situații de tipul: „agresorul are interdicția de a se apropia de victimă la mai putin de 20 de metri, victima este pe un trotuar, agresorul pe celălalt. Și ce face agresorul? Proferează toate injuriile și amenințările posibile și imposibile, mai aruncă și cu o piatră înspre victimă, nu cu intenția de a o răni, ci de a o speria. Victima pune mâna pe telefon, să sune la 112; până sună, până răspund, agresorul a dispărut, iar martorii nu vor depune mărturie. Nu toate victimele au tăria de caracter ca, sub imperiul fricii, să scoată telefonul și să-l filmeze pe agresor și atunci, ce avem? O plângere pentru încălcarea unui ordin de protecție nedovedită. Care se va clasa. Cam aici suntem", arată Giulia Crișan.

FOTO: INQUAM PHOTOS / GEORGE CĂLIN

Pentru ca victimele să fie mai bine protejate, avocata consideră că este nevoie, pe lângă introducerea brățărilor electronice, și de continua specializare a profesioniștilor care lucrează cu victimele violenței domestice, pentru că „nu poți să analizezi un caz de violență domestică similar cu o acțiune în anulare a unui contract de vânzare – cumpărare" și pentru a nu mai întâlni situații în care procurorii solicită polițiștilor să aducă victima la audieri, confundând legea pentru combaterea violenței domestice cu Codul de procedură penală.

„Nu există voință politică"

De mai bine de 10 ani, aleșii au adus în dezbatere proiecte privind introducerea brățărilor electronice, însă toate au eșuat. În vara lui 2019, un proiect al Ministerului de Interne, bine primit de societatea civilă, a rămas blocat într-un sertar din minister, iar, în decembrie 2019, ex-ministrul de Interne Marcel Vela (PNL), actualul premier liberal Florin Cîțu, Cătălin Predoiu (PNL), Florina Presadă (ex-USR) și Alina Gorghiu (PNL) au depus încă un proiect, care s-a împotmolit în 2020 în Camera Deputaților.

O întreb pe Giulia Crișan de ce crede că niciunul din proiectele de monitorizare electronică a agresorilor nu a fost implementat.

„Din același considerent pentru care, în perioada stării de urgență, nimeni nu s-a preocupat de soarta victimelor și nicio ordonanță nu a vizat situația lor. Autoritățile vor interveni - în speță, Poliția - când vor avea un cadru legislativ. Cadrul legislativ îl creează Parlamentul României. A trecut de Senat (cel mai recent proiect legislativ, n.r.), a intrat în Camera Deputaților, s-a împotmolit. Acum, s-a schimbat Legislativul, are alte priorități până la brățările electronice. Probabil că va trebui să mai moară multe femei până când noi vom implementa acest sistem. De ce Republica Moldova l-a implementat înaintea noastră? Mă gândesc că resursele lor financiare sunt mai reduse decât ale noastre. Pentru că au avut voință politică. La nivelul politicului, victima violenței domestice nu contează", conchide avocata.

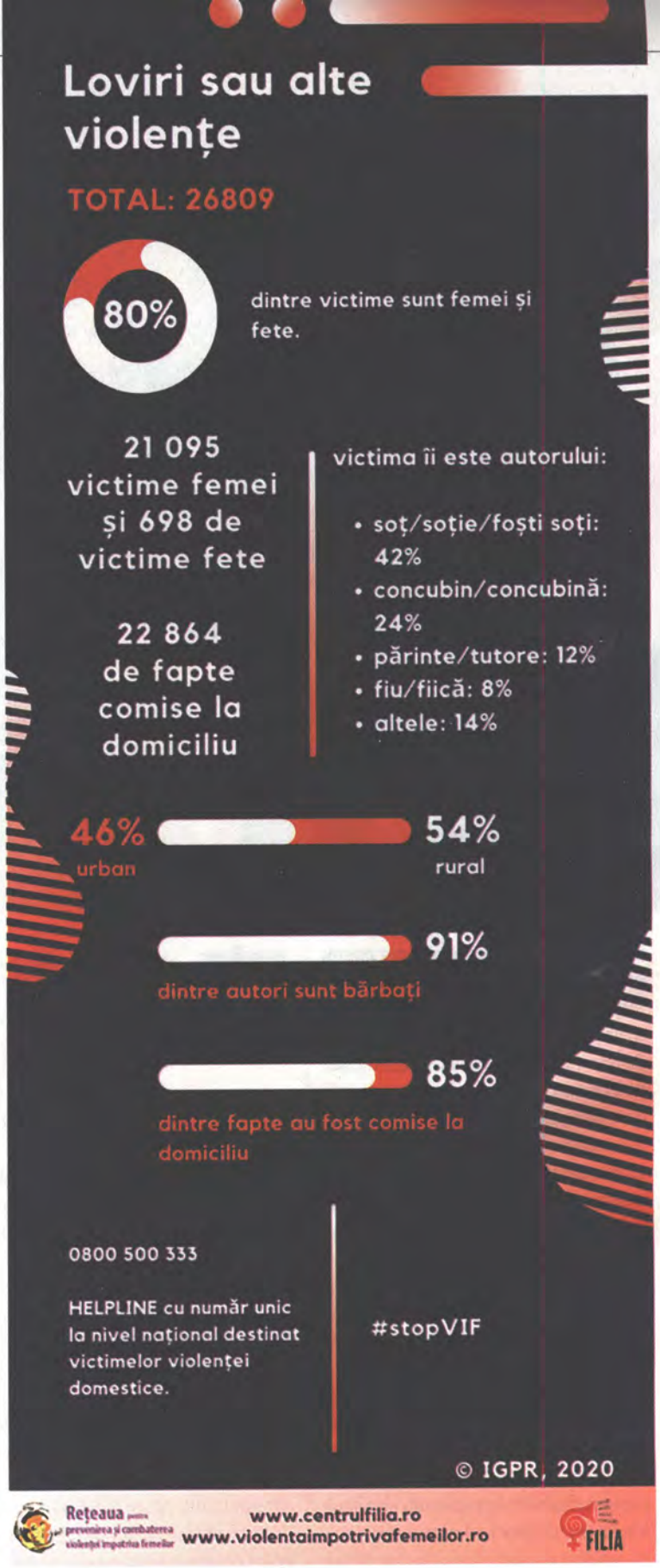

Evoluția infracțiunilor: 2019-2020

S-a înregistrat o creștere cu 30% a cazurilor RAPORTATE de viol, agresiune sexuală și act sexual asupra minorelor

248 de victime fete minore în 2019

323 de victime fete minore în 2020

0800 500 333

HELPLINE cu număr unic la nivel național destinat victimelor violenței domestice.

#stopVIF

© IGPR, 2020

Rețeaua pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor

www.centrulfilia.ro
www.violentaimpotrivafemeilor.ro

FILIA

Viol

TOTAL: 226

Față de 2019, numărul cazurilor a crescut cu 14%

dintre victime sunt femei și fete.

12 femei și 117 minore fete

12 victime băieți minori

victima îi este autorului:

- soț/soție/foști soți: 10%
- concubin/concubină: 16%
- părinte/tutore: 6%
- fiu/fiică: 32%
- altele: 36%

45% urban — 55% rural

95% dintre autori sunt bărbați

87% dintre fapte au fost comise la domiciliu

0800 500 333

HELPLINE cu număr unic la nivel național destinat victimelor violenței domestice.

#stopVIF

© IGPR, 2020

Rețeaua pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor

www.centrulfilia.ro
www.violentaimpotrivafemeilor.ro

FILIA

SURSĂ: ASOCIAȚIA FILIA, DATE IGPR

CURTEA DE CONTURI CONFIRMĂ DEZVĂLUIRILE *NEWSWEEK ROMÂNIA*

ICR - plăți ilegale de milioane de euro

Experții Curții de Conturi au constatat „denaturări semnificative ale situațiilor financiare" și au arătat că „ocuparea posturilor de conducere vacante și temporar vacante din structura ICR s-a realizat fără respectarea condițiilor impuse de legislația în domeniu", așa cum dezvăluise *Newsweek România*.

CURTEA DE CONTURI A FĂCUT public raportul de activitate pe anul 2019, ulterior aprobării acestuia de către plenul instituției.

Documentul reflectă concluziile misiunilor de audit financiar efectuate la autoritățile și instituțiile publice din administrația publică centrală și auditul public extern desfășurat la autoritățile administrativ-teritoriale. În 2019, la conducerea ICR s-au aflat atât Liliana Țuroiu, actuala șefă a ICR Bruxelles, cât și Mirel Taloș, președintele în funcție al Institutului Cultural Român.

La Institut, experții Curții de Conturi au constatat, potrivit raportului citat, „denaturări semnificative ale situațiilor financiare, valoarea totală a abaterilor situându-se mult peste pragul de semnificație, dar și pentru faptul că măsurile din deciziile anterioare ale Curții de Conturi nu au fost implementate".

Astfel, conform situației prezentate în raport, în anul 2019, la nivelul ICR „nu a fost implementat în totalitate sistemul propriu de control intern managerial, (...) nu există proceduri interne cu privire la înregistrarea, analizarea, verificarea, soluționarea și monitorizarea neregulilor/fraudelor, nefiind astfel implementate măsuri preventive la nivelul ICR".

Totodată, nu a fost elaborată o procedură privind implementarea prevederilor referitoare la protecția datelor (GDPR), procedurile operaționale nu au fost actualizate și completate conform modificărilor organizatorice și legislative intervenite și nu au fost actualizate fișele de post în cazul salariaților din cadrul cabinetelor demnitarilor și secretariat.

Deficiențe majore la utilizarea fondurilor publice

Controlul Curții de Conturi a scos, din nou, la iveală deficiențele în utilizarea fondurilor publice.

Astfel, în cazul proiectului cultural „Perspectives" din cadrul Festivalului „Europalia" s-a constatat că acordarea vizei de control financiar preventiv propriu în vederea efectuării plății facturilor emise de prestator s-a realizat fără a fi prezentate documente justificative referitoare la: certificate de asigurare, condițiile de asigurare, deconturi ale plăților efectuate de prestator către subcontractanți etc., încălcându-se astfel prevederile contractului respectiv de servicii organizare eveniment cultural. Mai mult, nu au fost respectate cerințele legale privind modul de acordare a vizei controlului financiar preventiv în cadrul acestui proiect.

În cadrul Festivalului „Europalia", la cea de-a 27-a ediție, România, ca țară invitată, a realizat cel mai amplu program de promovare culturală, iar expoziția „Brâncuși. Sublimarea formei" a fost cel mai mare eveniment cultural.

În urma controlului efectuat de Curtea de Conturi, s-a constatat însă că achiziționarea de servicii de asigurare și transport pentru operele de artă din afara României, care au participat la realizarea acestei expoziții, s-a efectuat fără aplicarea procedurii de atribuire corespunzătoare pragului valoric prevăzut de Legea nr. 98/2016, acest aspect fiind sancționat contravențional.

Ocuparea posturilor de conducere fără respectarea legislației

De asemenea, controlul Curții de Conturi scoate încă o dată la iveală în raportul citat faptul că „ocuparea posturilor de conducere vacante și temporar vacante din structura ICR s-a realizat fără respectarea condițiilor impuse de legislația în domeniu, respectiv fără organizarea de examene sau concursuri", prin numiri temporare în posturile de conducere vacante sau temporar vacante a persoanelor care sunt încadrate la cabinetele demnitarilor, și lipsa examenelor pentru ocuparea funcțiilor vacante sau temporar vacante, conform legislației în vigoare.

Conform aceluiași document, inventarierea elementelor patrimoniale ale ICR pentru anul 2019 nu a fost realizată, neputând fi stabilită situația reală a tuturor elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale ICR, nici a bunurilor și valorilor deținute cu orice titlu, aparținând altor persoane juridice sau fizice, iar situațiile financiare anuale „nu oferă

DE

ANDREI VASILESCU

LILIANA ȚUROIU (sus) s-a autopropus, în 2019, pe funcția de director ICR Bruxelles, acolo unde este și acum. Mirel Taloș a devenit șeful ICR în 2019, la recomandarea lui Călin Popescu Tăriceanu

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA, GEORGE CĂLIN

o imagine fidelă a poziției financiare și a performanței entității pentru acest exercițiu financiar".

Bani cheltuiți fără contract

Problemele au început după ce controlul financiar preventiv din cadrul ICR a refuzat să avizeze unele plăți pe care conducerea instituției le-a efectuat în cadrul proiectului „Europalia România", care s-a derulat în perioada octombrie 2019 – ianuarie 2020 în Belgia și în alte state din Europa.

Chiar dacă nu a existat avizul controlului financiar preventiv, ordonatorul principal de credite al ICR a decis să aprobe mai multe plăți pentru „Europalia". Plățile acoperă costuri pentru transport, asigurări și închiriere a operelor de artă prezentate la „Europalia". Însă aceste costuri nu au fost precizate sau aprobate nicăieri.

Singura mențiune referitoare la aceste aspecte a fost făcută într-un proces verbal de ședință, o minută rezultată după întâlnirea conducerii ICR din 13 august în care se menționează doar că „ICR va fi refacturat de Europalia Internațional pentru toate documentele emise" pentru o serie de evenimente, factura urmând să fie însoțită de documente justificative.

Nu au fost încheiate contracte, însă au fost făcute referate de plată, pentru facturi de decont care însumează 7.128.275 lei, respectiv 1.454.750 euro (Europalia refacturează către ICR plăți făcute anterior pe proiect). Documentul justificativ invocat în referat este doar minuta ședinței din 13 august care stipulează „obligații de plată ale ICR" aprobate în ședința Comitetului director din 10 septembrie 2019. Controlul financiar preventiv a refuzat să pună viza pe plăți și a transmis refuzul și către Ministerul de Finanțe prin adresa RG/331/2/27.11.2019 urmată de alte trei adrese consecutive pe aceeași temă.

Apreciind că plățile propuse spre aprobare nu întrunesc condițiile legale, reprezentanții controlului financiar preventiv al ICR au dat patru refuzuri de viză pentru respectivele plăți, negăsind o bază legală în care să fie încadrate acestea, iar, ca urmare a lipsei unui răspuns din partea Serviciului juridic al instituției, căreia i s-au adresat, au sesizat Ministerul de Finanțe prin patru adrese în 2019 și 2020.

Tupeul ICR

Newsweek România a solicitat în mai multe rânduri poziția oficială a Institutului Cultural Român, însă nu am primit niciun răspuns. Mai mult, ICR a fost printre instituțiile care s-a prevalat de starea de urgență pentru a nu răspunde unor întrebări legate de cheltuirea bugetului. Anul trecut, pe 18 martie, ICR a comunicat *Newsweek România* că nu poate răspunde întrebărilor adresate din cauza stării de urgență. Răspunsul nu a venit nici astăzi, la mai bine de un an.

EXCLUSIV

CONSILIUL MILITAR

Se pregătește debarcarea lui Bashar al-Assad din Siria

După zece ani de război, împliniți la 11 martie, Siria nu mai are elementele de bază ale unui stat.

MAI MULT DE JUMĂTATE DIN POPOR ESTE FIE REFUGIAT, fie strămutat intern. Ce a mai rămas din armata regimului, miliții șiite pro-Assad, sponsorizate de Iran, grupări jihadiste, brigăzi de opoziție, bande de tâlhari se luptă pentru control zonal.

Războiul a creat ură între sunniți și alawiți, kurzi și arabi, populația de bază a Siriei. Nu mai există o societate siriană unită.

Soluțiile negociate la Geneva, sub auspiciile ONU, și la întâlnirile de la Astana și Sochi, organizate de Turcia, Iran și Rusia, nu duc nicăieri. Siria are nevoie mai întâi de înlăturarea regimului Assad și de o tranziție, pentru a se reuni toate elementele unui stat indivizibil.

Generalul de brigadă Manaf Tlass *(foto)*, fiul fostului ministru al Apărării în regimul Assad, care a dezertat de la începutul revoluției siriene, în 2011, refuzând să fie părtaș la represiunea brutală, a fost ales să conducă Consiliul Militar de Tranziție.

De ce generalul Tlass? Probabil pentru că, prin poziția pe care a avut-o, nu numai ca general, dar și ca apropiat al clasei conducătoare, a fost informat cu privire la toate secretele sistemului și mecanismele sale militare și de securitate, știe ofițerii din lanțul de comandă și influența clanului Assad asupra cercurilor sectare.

Tlass nu a fost ofițer de birou, ci comandant al unei brigăzi de blindate, o forță de elită din Garda Republicană. Generalul nu acordă interviuri, însă *Newsweek România* a vorbit cu o sursă apropiată de Manaf Tlass, care cunoaște proiectul Consiliului Militar de Tranziție.

Rusia l-ar putea vinde pe Assad

De ce este un Consiliu Militar format în diaspora soluția pentru haosul din Siria? Consiliul Militar nu este încă în formă stabilă, finală, este un proiect sugerat de ofițeri care au dezertat din armata lui Bashar al-Assad, de un spectru larg din societatea civilă siriană și de diferite platforme ale opoziției siriene.

„A apărut pentru că situația din Siria este înghețată, iar comunității internaționale nu-i pasă de ceea ce se întâmplă acolo. Acest proiect este și un test pentru comunitatea internațională, dacă vrea să iasă din această criză ce o afectează în mod direct, prin valul uriaș de refugiați", spune sursa.

Faptul că generalul Manaf Tlass a fost un apropiat al regimului nu îi afectează încrederea în fața opoziției siriene. Acesta este descris ca „un patriot sirian, un militar experimentat, respectat de toate părțile societății civile siriene, care nu a luat parte la corupție".

După ce a dezertat din armata regimului care pornise represiunea armată a revoluției, Tlass nu a intrat în așa-zisa opoziție militară față de regim, care este, de fapt, controlată de regim sau de diferite țări, puteri regionale sau mondiale. A decis să nu adere la niciun proiect decât dacă este unul complet sirian, conceput de sirieni și în beneficiul Siriei.

O întrebare care, totuși, nu poate fi trecută cu vederea, este cum va reuși generalul Manaf Tlass să negocieze cu regimul Assad, încă la putere la Damasc, susținut de Rusia.

„Generalul Manaf Tlass nu va negocia nimic cu regimul, el este desemnat să conducă Consiliul Militar, care va lucra ca un gardian al perioadei de tranziție, când va acționa un guvern de tranziție. Consiliul va proteja procesul politic și va încerca să controleze haosul militar din Siria, dar nu va negocia cu Assad.

Nimeni nu va negocia cu Assad, este un președinte ilegitim, este un criminal, locul lui este în închisoare, în fața unei curți de justiție, nu să negocieze cu opoziția.

Nu cred că există vreun grup de opoziție sau vreun adevărat sirian care să vrea să negocieze, să vorbească sau să împartă puterea cu Assad", a precizat pentru *Newsweek România* sursa apropiată de generalul Manaf Tlass.

Obiectivul principal al Consiliului Militar este să asigure implementarea rezoluției 2.254 a Consiliului de

DE

ADINA MUTĂR
adina.mutar@newsweek.ro

FOTO: GULIVER / GETTY IMAGES

Președintele Home Revival Initiative: „Tlass nu va ajunge la Damasc pe tancuri"

Home Revival Initiative este o organizație siriană puternică, implicată în proiecte pentru reconstrucția societății civile siriene. „Problema siriană este complicată pentru o singură țară, este nevoie de o cooperare internațională între mai multe guverne implicate în dosarul sirian. Acesta este motivul pentru care Consiliul Militar de Tranziție nu are ca scop să ajungă la Damasc pe tancuri sau printr-o ambasadă, ci prin toate părțile afectate în prezent de războiul sirian.

În comparație cu proiectele propuse în prezent în dosarul sirian, Consiliului Militar de Tranziție se bazează pe instrumente siriene și nu pe decizii și instrumente internaționale.

Condițiile pentru implementarea acestuia sunt mai realiste decât alte proiecte propuse de platformele actuale de la Astana și Geneva. Generalul de brigadă Tlass are un rol esențial în cadrul Consiliului Militar, iar acest rol nu se bazează pe numele său, ci mai degrabă pe relațiile sale internaționale și cunoștințele sale în cadrul sistemului de stat sirian și pe capacitățile și nivelul de acceptare legate de persoana sa între partidele siriene și între partidele internaționale. Oamenii cu capital, sirieni sau entități internaționale, nu se pot aventura în activități economice în Siria și în reconstrucția Siriei așa cum este realitatea în prezent".

Securitate al ONU, care susține suveranitatea, integritatea și unitatea statului Siria, trebuind să asigure tranziția puterii după încheierea guvernării regimului corupt al clanului Assad, să elimine haosul legat de securitatea țării, de exemplu să împiedice crimele, actele de răzbunare sau orice acțiune destabilizatoare care s-ar putea întâmpla în Siria în timpul perioadei de tranziție.

„Consiliul Militar are sprijin din partea forțelor implicate în Siria, pentru că generalul Manaf Tlass este acceptat de ofițerii sirieni din toate facțiunile.

Referitor la prezența militară a Turciei, SUA și Rusiei, acestea nu au exprimat obiecții față de acest proiect. Turcia și SUA nu au exprimat nicio obiecție cu privire la generalul Tlass pentru a conduce Consiliul Militar, dar Rusia nu vrea să favorizeze pe nimeni de tipul reprezentat de generalul Tlass, pentru că nu vrea să schimbe complet regimul lui Bashar al-Assad deocamdată.

Însă există semnale că nu ar refuza să lucreze cu generalul Manaf Tlass. Toate aceste semnale vin pe diverse canale de comunicare, nu în mod direct, nu transparent, nu prin declarații în presă.

Deci sunt semnale că și Rusia consideră acest Consiliu Militar important, este o necesitate și n-ar avea nimic împotrivă să fie condus de generalul Tlass. Rusiei nu-i pasă de Bashar al-Assad, își urmărește propriile interese în Orientul Mijlociu și Marea Mediterană. Se știe că Rusia are o prezență puternică în Siria, în portul Tartous, de exemplu.

Dacă i se dau asigurări Rusiei că interesele sale vor avea anumite garanții, Moscova îl va vinde ieftin oricând", spune sursa.

Statul sirian nu mai există

Problema majoră pe care ar întâmpina-o Consiliul Militar este că statul sirian nu mai are baze funcționale în situația prezentă.

„Da, statul sirian nu mai există în sensul cunoscut al unui stat, cu instituții funcționale, dar există o structură de unde putem pleca pentru a

reconstrui în perioada de tranziție. Tot ce a mai rămas bun din instituții va fi folosit.

Regimul sirian e format de bande, din facțiuni, părți ale Siriei care sunt sub controlul regimului, dar care nu sunt neapărat de partea acestuia. Consiliul Militar va trebui să facă aceste diviziuni aparente ale societății siriene să conclucreze".

Ce se poate face în privința grupurilor jihadiste, a numeroaselor facțiuni armate și miliții pro-Assad, care nu au fost înlăturate pe deplin?

„Nu sunt chiar atât de multe. Grupurile jihadiste, inclusiv ISIS și Jabhat al-Nusra, s-au format în majoritate în închisorile lui Assad, sub coordonarea serviciilor secrete militare ale regimului, fiind trimise în regiunile controlate de opoziție pentru a slăbi apărarea acestora și pentru a deteriora imaginea revoluției poporului.

Brigăzile militare ale opoziției, brigăzi de apărare ale orașelor din care provin, s-au luptat adesea cu acești așa-zișI jihadiști anti-Assad, care, de fapt, au acționat pro-Assad și acesta este adevărul. Consiliul Militar, cu o armată puternică la bază, este singura speranță că va controla acest haos armat și că va reduce la minimum problemele de securitate, pentru ca procesul politic să se poată desfășura", precizează sursa.

Așa cum prevede proiectul, Consiliul Militar va acționa câțiva ani după Assad, cât să asigure un climat normal pentru organizarea alegerilor, elaborarea unei noi Constituții și pentru a pune Siria din nou în rândul statelor. Cum îl vor sprijini marile puteri, mai ales cele care au armată pe teritoriul Siriei?

„Până acum, nimeni nu a vrut să facă un compromis cu Rusia, în schimbul retragerii sprijinului pentru Bashar. Dar Rusia este prinsă în capcană în Siria, are 60-70.000 de oameni personal militar. E greu să-i întreții, cu mâncare, salarii. Moscova nu este într-o poziție de forță pentru a negocia cu Occidentul. Petrolul este sub controlul forțelor kurde și americane în est. La cel mai mic semn că se vrea un compromis SUA - Rusia, Bashar ar intra în ultimele lui 5 minute la putere", susține sursa.

Trei zone de influență

Toți analiștii politici și strategii vorbesc de o diviziune a Siriei în trei zone de influență, sub controlul Turciei, în nord, Rusiei, în cazul Damascului și zonei de coastă, prin portul Tartous, și SUA în est. În acest context, care va fi rolul Consiliului Militar de Tranziție?

„Nu ne așteptăm să fie ușor. Realitatea este că Turcia este blocată în Siria, Iranul e blocat, Rusia e blocată, Arabia Saudită nu are idee ce-o să se întâmple, SUA se adaptează mișcărilor frontului, toți sunt blocați.

Există 16-17.000 de soldați, foști militari în armata regimului, care acum sunt în Armata Națională controlată de Turcia, mai este ce a mai rămas din armata siriană care nu acționează fără aprobarea Iranului sau a Rusiei, mai sunt câteva mii de luptători în diverse miliții pro-Bashar, grupări siriene de opoziție, grupări susținute de americani.

Odată cu formarea Consiliului Militar, toate aceste entități armate vor intra sub controlul unei armate naționale, al cărui rol va fi să protejeze integritatea Siriei, desfășurarea procesului politic etc. Avem nevoie de sprijinul acestor națiuni, care trimit semnale că vor accepta acest proiect".

6,6 milioane de sirieni au fost nevoiți să părăsească țara, care, înainte de 2011, avea o populație de aproximativ 20 de milioane; peste 6 milioane sunt strămutați din zonele controlate de regimul Assad

1,4 milioane de sirieni sunt refugiați în Iordania, aproape jumătate fiind înregistrați de către UNHCR; 3 milioane de refugiați se află în Turcia, peste un milion în Liban

14.315 persoane au fost torturate până la moarte în închisorile regimului, conform documentelor, dintre care cele mai importante sunt fotografiile scoase de un ofițer, „Cezar"; 149.361 persoane dispărute după ce au fost arestate

400.000 de oameni uciși, raportați de ONU, care a oprit documentarea la 23 aprilie 2016

Regimul a folosit, în afară de muniția convențională, 81.916 de butoaie cu trinitrotoluen ca bombe, 494 bombe cu fragmentare, 171 bombe cu napalm, 217 atacuri chimice - toate interzise la nivel internațional

Regimul a bombardat în mod deliberat 863 de spitale, 1.584 de școli, 1.393 moschei

Șeful opoziției siriene alawite: „Regimul Assad este unul mafiot"

„Regimul Assad Fiul este un regim mafiot diversificat la nivel sectar, etnic și regional, iar fundația sa este bazată pe trei elemente majore.
Primul: Stabilirea armatei și a Securității, ale cărei centre sensibile sunt ocupate de o majoritate relativă a alawiților, mai mare decât procentajul lor în societate, ceea ce reprezintă aproximativ 12%.
În al doilea rând: Instituția religioasă, a cărei majoritate absolută este sunni.
În al treilea rând: Corporația Economică ce include comercianți, oameni de afaceri și proprietari de capital, iar majoritatea absolută este sunni.
Legătura dintre aceste instituții și Assad Fiul este obligațiunea de loialitate bazată pe conceptul de beneficii reciproce și implicare în rețeaua de corupție pe care o conduce în Siria și la nivel regional.
Alawiții sunt diversificați în ceea ce privește politica și afilierea parti-

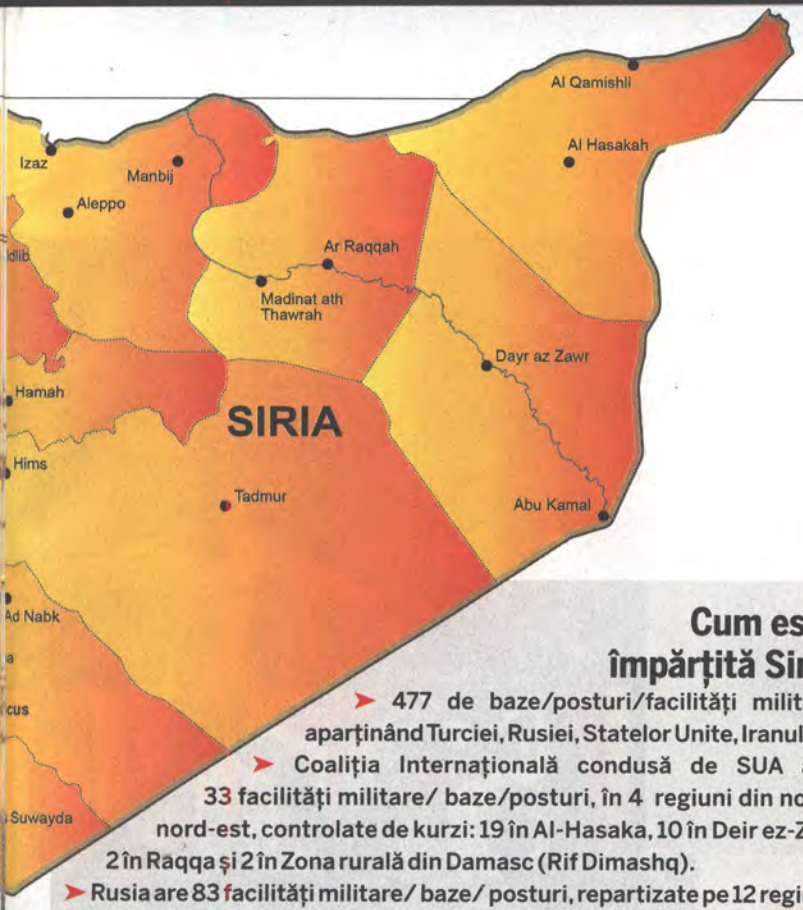

Cum este împărțită Siria

➤ 477 de baze/posturi/facilități militare aparținând Turciei, Rusiei, Statelor Unite, Iranului

➤ Coaliția Internațională condusă de SUA are 33 facilități militare/ baze/posturi, în 4 regiuni din nord, nord-est, controlate de kurzi: 19 în Al-Hasaka, 10 în Deir ez-Zor, 2 în Raqqa și 2 în Zona rurală din Damasc (Rif Dimashq).

➤ Rusia are 83 facilități militare/ baze/ posturi, repartizate pe 12 regiuni în vest, sud-vest: 23 în Hama, 11 în Al-Hasaka, 10 în Alep, 7 în Deir ez-Zor, 6 în Raqqa, 5 în As-Suwayda, 5 în Idlib, 5 în Homs, 4 în Damasc, 3 în Lattakia, 2 în Quneitra și unul în Tartous.

➤ Turcia are 113 facilități militare/ baze/ posturi, în 5 zone: 55 în Alep, 43 în Idlib, 9 în Raqqa, 4 în Al-Hasaka și 2 în Lattakia, de-a lungul granței cu Siria, nord-vest.

➤ Iranul are 131 facilități militare/ baze/ posturi în 10 zone, cele mai multe în sud: 38 în Daraa, 27 în Damasc și zona rurală Rif Dimashq, 15 în Alep, 13 în Deir ez-Zzor, 12 în Homs, 6 în Hama, 6 în Lattakia, 5 în As-Suwayda, 5 în Quneitra și 4 în Idlib. Iranul controlează și 116 faciități militare ale milițiilor libaneze Hezbollah, în aceleași zone.

dului. Unii dintre ei susțin autoritatea lui Assad Fiul și unii sunt împotrivă. Între ei sunt zone gri, valabil și pentru restul sirienilor. Nu mulți oameni preferă să audă o astfel de opinie, mulți preferă să simplifice și să standardizeze conflictul. Ipoteza dualității Alawite - Sunni și Arabi - Kurzi, care a devenit larg răspândită din cauza mass-media și a intereselor forțelor locale și internaționale, alimentează conflictul. Se încearcă deturnarea contextului în care a început conflictul: o revoltă populară împotriva unei mafii care a acaparat puterea și a preluat controlul complet asupra statului.

Vedem necesitatea de a merge spre o soluție plecând de la Rezoluția 2.254, concomitent cu procesul criminalilor de război, indiferent sub ce banner au practicat această crimă, și separarea puterilor în stat. Primul pas ar fi reformarea și restructurarea instituției armate și de securitate, reducerea numărului militarilor și definirea sarcinilor, astfel încât acestea să nu fie un instrument supus pentru o altă dictatură ulterioară, mai ales că, cultura despotismului este disponibilă în cultura siriană. Eu susțin federalismul".

Însărcinatul cu Afaceri Externe al Administrației Kurde din nord-estul Siriei: „Vom comunica și cu Tlass. Suntem pentru autoadministrare"

„Comunicăm cu toate părțile implicate în conflict în căutarea unei soluții și purtătorul de cuvânt al administrației kurde a anunțat că va comunica și cu generalul de brigadă Manaf Tlass. Forțele coaliției internaționale conduse de Statele Unite au oferit sprijin Forțelor Democratice Siriene pentru a lupta împotriva organizațiilor teroriste, iar coaliția este încă în vigoare, deoarece organizațiile teroriste au revenit la activitate și au început să își adune din nou forțele. Forțele Democratice Siriene se vor număra printre formațiunile Armatei Naționale Siriene, păstrându-și în același timp viața privată, și va exista un acord cu privire la mecanismele de coordonare între formațiunile militare care alcătuiesc noua armată în viitorul Siriei, după ce se va face reforma necesară. Noua Sirie va fi o casă comună pentru toți sirienii. Suntem pentru autoadministrare și o formă de descentralizare extinsă în cadrul unei singure Sirii".

Vicepreședintele Comunității sirienilor din România: „Consiliul Militar, ultimul tren pentru salvarea Siriei"

„Înființarea unui Consiliu Militar de Tranziție este privit de toți sirienii din țară și din străinătate ca fiind ultimul tren pentru schimbare în Siria. Pentru că toate forțele implicate militar în Siria nu doresc schimbări și lucrează pentru a menține situația actuală, deoarece beneficiază de aceasta.

În Siria, există șefi de război și comercianți de război care aparțin tuturor părților aflate în conflict.

Milițiile armate controlează zone și impun legi prin care să-și protejeze interesele. Justiția și legea sunt absente, haosul și corupția prevalează și nimeni dintre lideri nu vrea să-și piardă câștigurile materiale și poziția.

Pentru cetățeanul de rând, situația economică este catastrofală: salariul este de 15 dolari pe lună, electricitatea este întreruptă 20 de ore pe zi, există o criză de alimente, pâine și combustibil, există haos și nelegiuire, iar străzile sunt conduse de bande, mafii și purtători de arme. Siria a revenit la stadiul pre-statal și este nevoie de un miracol sau de patrioți adevărați pentru a o salva de la ceea ce a ajuns".

RUGBY

Al șaptelea jucător din lume care a depășit 1.000 de puncte

Stejarul Florin Vlaicu a reușit să depășească acest prag în minutul 3 al meciului câștigat de România în Portugalia printr-o lovitură de pedeapsă. El avea 998 de puncte marcate până în acel moment.

WORLD RUGBY A MARCAT ACEASTĂ PERFORMANȚĂ IMEDIAT după meci, printr-o postare pe contul oficial. Florin Vlaicu (34 de ani), poreclit „Americanul", se alătură astfel unui club select din care mai fac parte neo-zeelandezul Dan Carter, englezul Jonny Wilkinson, galezul Neil Jenkins, irlandezul Ronan O'Gara, englezul Owen Farrel și argentinianul Diego Dominguez.

„Recordurile sunt făcute ca să fie doborâte și eu sper ca din jucătorii tineri care vin din urmă să doboare aceste recorduri reușite de mine și să fie un alt jucător în topul World Rugby", a spus Florin Vlaicu. Meciul în care a depășit cele 1.000 de puncte a fost câștigat de Stejari la ultima fază. Florin le-a mulțumit colegilor săi de echipă că au reușit să învingă, pentru că altfel nu s-ar fi putut bucura de propriul record. „Când am început să joc rugby, nu m-am gândit că o să ajung la aceste performanțe pentru echipa națională. Cei care încep acest drum acum trebuie să ia tot ce este bun din acest sport minunat, să continue să muncească. Dacă te dedici acestui sport, cu siguranță te va răsplăti la un moment dat", este mesajul lui Florin Vlaicu pentru tinerii ce practică rugby în România.

Vlaicu este și cel mai selecționat jucător român, cu 127 de prezențe în echipa națională. Cariera sa include mai multe recorduri, printre care și marcarea punctelor victoriei în cel mai mare comeback de la un meci jucat la o Cupă Mondială de Rugby. S-a întâmplat în 2015, în meciul în care România a fost condusă cu 15-0 de Canada și a reușit să învingă în ultimele minute cu 17 la 15.

A participat la trei Cupe Mondiale, se pregătește de a patra

Florin Vlaicu a început să joace rugby în copilărie, la clubul Flamingo, apoi a trecut la RC Grivița la juniori. I se spune „Americanul" pentru că la unul dintre primele antrenamente a venit îmbărcat cu un tricou cu steagul Statelor Unite. Fiind la început, ceilalți copii nu-i știau numele și l-au strigat „Americanul".

Vlaicu, la fel ca și căpitanul Stejarilor, Mihai Macovei, și Cătălin Fercu, a făcut parte din echipa de juniori a României care a ocupat locul 7, în 2006, la Campionatul Mondial din Africa de Sud.

A debutat la naționala de seniori în același an, la Kiev, într-un meci cu Ucraina din Cupa Europeană a Națiunilor.

A participat la trei ediții ale Cupei Mondiale de Rugby, în Franța 2007, Australia/Noua Zeelandă 2011 și în Anglia 2015. În Anglia a marcat un total de 28 puncte, cifră record pentru un rugbyst român la o Cupă Mondială. Cu reușitele din partida câștigată cu Portugalia, Vlaicu a adunat în total 1.007 puncte, dintre care 14 au fost eseuri, 175 transformări de eseu, 193 lovituri de pedeapsă transformate și 4 dropgoluri. La seniori, Vlaicu a evoluat pentru următoarele echipe de club: Steaua (2005-2011, 2016-2018, 2019 până în prezent), RCM Timișoara (2011-2014), RCJ Farul Constanța (2014/2015), CSM București (2015, 2018/2019) și Rugby Calvisano (2015/2016). N

DE

MIHAI DUȚĂ
mihai.duta@newsweek.ro

FOTO: DRAGOȘ PĂȘCĂNEANU, GULIVER / GETTY IMAGES

FLORIN VLAICU
în faze de joc împotriva Franței la Cupa Mondială din 2015 (sus dreapta) și bucurându-se de victoria asupra Canadei, cea mai mare întoarcere de scor înregistrată la o Cupă Mondială de Rugby (jos)

TOP 7 jucători care au marcat peste 1.000 de puncte

- **DAN CARTE** – Noua Zeelandă: 1.598 de puncte (retras din activitate)
- **JONNY WILKINSON** – Anglia: 1.246 (retras din activitate)
- **NEIL JENKINS** – Țara Galilor: 1.090 puncte (retras din activitate)
- **RONAN O'GARA** – Irlanda: 1.083 (retras din activitate)
- **OWEN FARRELL** – Anglia: 1.044
- **DIEGO DOMINGUEZ** – Argentina: 1.010 (retras din activitate)
- **FLORIN VLAICU** – România: 1.007

Toate punctele marcate de FLORIN VLAICU

2006 – 1 eseu, 7 transformări, 11 lovituri de pedeapsă
2007 – 0 eseu, 6 transformări, 5 lovituri de pedeapsă, 1 dropgol
2008 – 1 eseu, 12 transformări, 2 lovituri de pedeapsă, 1 dropgol
2009 – 1 eseu, 5 transformări, 9 lovituri de pedeapsă
2010 – 1 eseu, 12 transformări, 5 lovituri de pedeapsă
2011 – 0 eseu, 11 transformări, 8 lovituri de pedeapsă
2012 – 0 eseu, 6 transformări, 1 lovituri de pedeapsă
2013 – 2 eseu, 17 transformări, 40 lovituri de pedeapsă
2014 – 0 eseu, 18 transformări, 27 lovituri de pedeapsă, 2 dropgol
2015 – 1 eseu, 11 transformări, 20 lovituri de pedeapsă
2016 – 2 eseu, 22 transformări, 26 lovituri de pedeapsă
2017 – 2 eseu, 20 transformări, 12 lovituri de pedeapsă
2018 – 0 eseu, 11 transformări, 4 lovituri de pedeapsă
2019 – 2 eseu, 10 transformări, 11 lovituri de pedeapsă
2020 – 1 eseu, 3 transformări, 10 lovituri de pedeapsă
2021 – 1 transformare, 5 lovituri de pedeapsă
Total: 14 eseuri, 172 transformări, 196 lovituri de pedeapsă, 4 dropgoluri = 1.007 puncte

AL 8-LEA CON

Încet, încet, planeta se sufocă din cauza diferitelor tipuri de poluare rezultate din activitățile oamenilor. Iar poluarea mărilor și a oceanelor cu milioane de tone de plastic și gunoaie anual este una dintre cele mai mari probleme, în ultimii ani curenții marini din Pacific formând un așa-zis al optulea continent - Great Pacific Garbage Patch (Marea Insulă de Gunoaie din Pacific), cu o suprafață estimată la 1,6 milioane de metri pătrați. – *Răzvan Scăețeanu*

PENTRU A LUPTA ÎMPOTRIVA ACESTEI amenințări, designerul slovac Lenka Petráková a dezvoltat conceptul cu nume sugestiv „The 8th Continent", un proiect spectaculos și ambițios de stație de reciclare plutitoare, care „mănâncă" deșeurile din plastic din apă și funcționează și ca laborator de cercetare. Iar reputata Fundație Jaques Rougerie i-a acordat premiul cel mare în competiția sa anuală pentru arhitectura biomimetică.

„Chiar dacă este doar un concept, așa cum a spus Jules Verne, orice își poate imagina că un om poate fi transformat în realitate de un altul. Este timpul să ne imaginăm un viitor mai curat și mai sustenabil, precum și soluții tehnice și arhitecturale care să ne permită să construim pentru un viitor mai bun", a declarat Lenka Petráková.

Structură tip petale interconectate, pe o platformă-caracatiță

Structura spectaculoasă a stației „The 8th Continent" stă pe o platformă plutitoare cu tentacule ca de caracatiță. Are cinci zone, fiecare cu funcții clar definite, iar clădirile din sticlă și oțel au forma unor petale interconectate. Această arhitectură inedită opune o mai mică rezistență aerului, făcând stația aproape imună, teoretic, la furtunile puternice din Pacific.

„Sufletul" stației sunt cele trei „tentacule" care colectează deșeurile din apă și transformă și puterea valurilor în energia electrică necesară funcționării. O altă zonă este cea a colectorului, unde sunt sortate, supuse biodegradării și stocate deșeurile strânse.

Urmează zona de sere hidroponice, în care sunt cultivate intensiv plante, centrul de cercetare a mediului marin și, bineînțeles, zona destinată locuințelor și altor facilități-suport.

Fiind conceput ca o facilitate complet independentă, „The 8th Continent" dispune și de panouri solare, pe „tentacule" și sere, precum și de o stație specială de desalinizare și tratare a apei.

Până la 80% mai puține gunoaie în oceane, până în 2040

Folosind algoritmi de urmărire și softuri speciale, o echipă de 17 experți internaționali au creat anul trecut un model ideal de management al deșeurilor din plastic care ajung în ocean și au demonstrat că volumul acestora ar putea fi redus cu până la 80% până în anul 2040, cu tehnologiile și soluțiile actuale. Prin urmare, speciașitii au subliniat că nu există o singură soluție magică pentru a face curățenie, iar proiecte precum „The 8th Continent" sunt esențiale mai ales pentru restul de 20%. N

TINENT

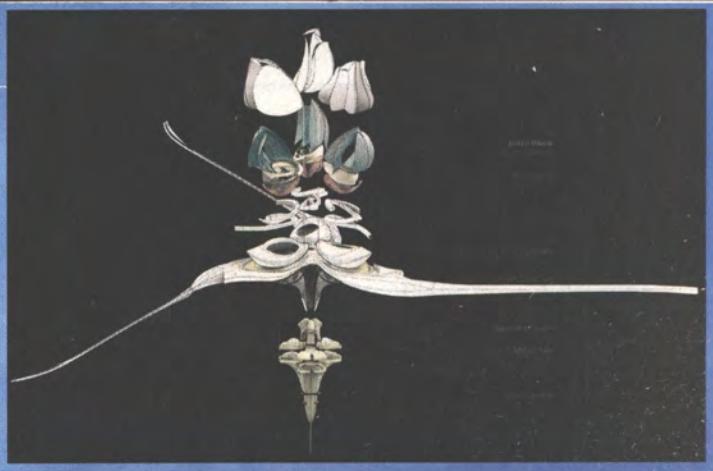

TEST BENTLEY BENTAYGA V8 FIRST EDITION MULLINER

Lordul SUV-urilor

Când cumperi un Bentley, nu cumperi o mașină, ci un concept de mobilitate exclusivist, dominat de lux, confort și, nu în ultimul rând, de sportivitate. Iar, din 2016, odată cu apariția primului Bentayga, a apărut și polivalența ca opțiune, Bentley luându-și astfel și titlul de lord al SUV-urilor. Din 2018, Rolls-Royce Cullinan e prințul. Alte titluri nobiliare în acest segment nu mai există.

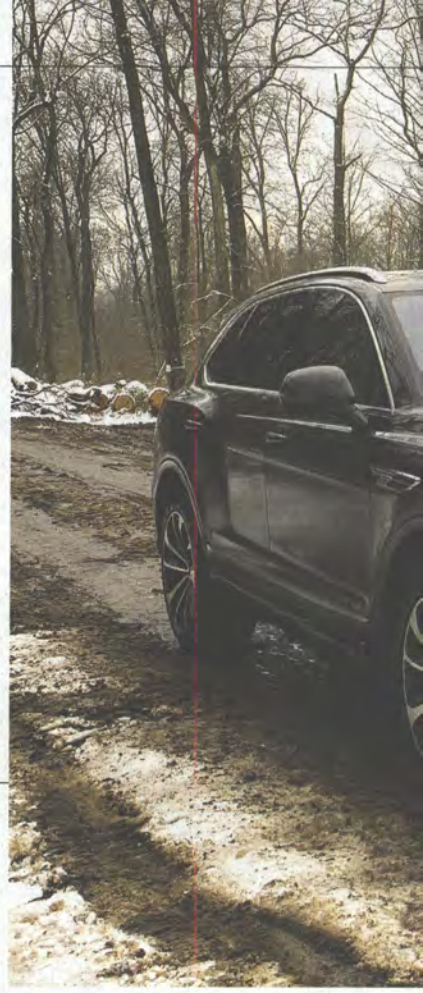

ÎN EPOCA SUV-URILOR, niciun constructor nu își mai permite să nu intre în joc. Până și Ferrari pregătește unul, iar Bugatti a făcut mai multe exerciții de imaginație. Logica pare destul de simplă, dacă avem în vedere exemplul Cayenne, model care a salvat Porsche acum aproape 20 de ani și i-a permis să dezvolte în continuare mașinării de sucit mințile pasionaților și injectat adrenalină pe circuit. Așa că Bentley a pariat și el și a câștigat. Conceptul de SUV Bentley EXP 9 F a defilat la Salonul Auto de la Geneva 2012, iar lansarea modelului de serie a avut loc în 2015, la Salonul de la Frankfurt. Rezultatul? În cinci ani de carieră, „lordul SUV-urilor" a fost ales de circa 20.000 de clienți. Iar, începând de la sfârșitul anului trecut, odată cu operarea unui facelift destul de amplu și a unei schimbări aproape totale a interiorului, Bentley Bentayga merge mai departe.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

Lux polivalent

Dacă Continental GT are toate ingredientele unui coupé suprem, iar nava amiral Flying Spur este o dovadă de lux, rafinament și forță, indiferent dacă te afli la volan sau pe unul dintre fotoliile din spate, Bentayga duce conceptul de mobilitate Bentley în sfera familială a polivalenței. Cu linii de design comune cu cea de-a treia generație Continental GT/noul Flying Spur și suspensie activă, cu gardă la sol reglabilă, „lordului SUV-urilor" îi place să meargă atât la petreceri simandicoase și întâlniri de business, cât și în aventuri cu familia și copiii.

Cu grijă, să nu se zgârie cumva bijuteria de peste 200.000 de euro, Bentayga nu se dă în lături nici de la

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

puțin off-road. Unghiurile de atac și degajare sunt similare cu cele ale Audi Q7, model cu care împarte platforma MLB Evo a Volkswagen Group, alături de Cayenne, Urus și Touareg, de exemplu. Iar sistemului de tracțiune integrală pare chiar să-i placă în zăpadă sau noroi. „Lordul" nu face mofturi. Dar, atenție, mașina are 2,4 tone goală și integrala favorizează roțile față, nu pe cele spate, ca în cazul Cayenne-ului, așa că, împins spre limite, Bentayga are un comportament subvirator destul de pronunțat. Adică botul mașinii tinde să se ducă unde vrea el, nu unde îi indică șoferul.

Sigur, unii vor spune că m-am trezit să critic comportamentul subvirator la limită al unei mașini care costă cât o vilă. Greșit. Cei 549 de cai putere și cuplul de 770 Nm ai V8-ului supraalimentat de sub capotă sunt extrem de zglobii, nu sunt doar niște cifre în cartea tehnică. Pișcat puțin, Bentayga V8 ajunge la 100 km/h în 4,5 secunde

156.900 €

este prețul de bază pentru Bentayga V8 First Edition, fără TVA. Prețul mașinii testate, Bentayga V8 First Edition Mulliner este de 210.260 €.

și face 0-100 km/h în 9,8 secunde, rivalizând cu multe mașini sport. Iar în reprize este fulminant. Chiar și în celebrul mod „B" (de la Bentley, bineînțeles), în care mașina își răsfață pasagerii cum știe ea mai bine, dacă accelerația e strivită, cutia automată cu opt trepte știe să dea, aproape instantaneu și imperceptibil, și două, trei inferioare. Despre modul „Sport", este suficient de menționat că Bentayga este elegant de agresiv.

Living la înălțime

Interiorul lui Bentayga a fost revizuit semnificativ în urma facelift-ului. Nu că n-ar mai fi cadrat, dar, dacă se poate și mai bine, și mai confortabil, de ce nu. Atenția la detaliu este la nivel de artă, totul fiind lucrat manual. Scaunele noi, deși te iau în brațe ca niște fotolii, nu sunt nici prea moi, nici prea tari și oferă exact suportul lateral necesar. Iar în premieră sunt disponibile și scaune spate ventilate. Și, important, Bentayga poate fi în continuare comandat cu până la șapte locuri.

Primul lucru care îți ia ochii când intri în „livingul" lui Bentayga V8 First Edition Mulliner este ceasul Breitling Pearl Face de pe consola centrală (nu e standard, însă costă 3.100 de euro) și butoanele „old style", ca niște tije, pentru reglarea gurilor de aer ale instalației de climatizare. Apoi, n-ai cum să nu remarci perfecțiunea cusăturilor și finisajelor făcute manual, precum și arta Bentley de a personaliza diferite elemente regăsite și pe alte modele ale Volkswagen Group. Doar butoanele negre de pe volan nu prea își găsesc locul. Par din același plastic ca la Audi A3, de pildă. Nu e rău, dar nu e de nasul Bentley.

Sistemul de infotainment de generație nouă se integrează perfect în tabloul de bord în formă de „aripă", lucrat și el manual, și are un ecran de 10,9 inch, cu o grafică edge-to-edge. Wireless CarPlay Apple este oferit pentru prima dată în configurația standard, alături de sistemul pe cablu existent, împreună cu Android Auto. Iar pasagerii din spate beneficiază de introducerea unei noi tablete cu ecran tactil, mai mare, similară cu cea de pe noul Flying Spur.

Bancheta spate oferă spațiu mai mult decât suficient, chiar și pentru adulții cu o înălțime peste medie. Iar portbagajul de 484 de litri, deși este mult mai mic decât la Cayenne (770 litri), nu pare să pună probleme, de exemplu, pentru o mini-vacanță cu familia la schi, la un chalet din vârf de munte.

La o mașină de 549 de cai și 2,4 tone, care costă aproape un sfert de milion de euro, nu mulți se interesează de

consum, dar, așa, ca idee, Bentayga V8 e destul de decent: pe autostradă se mulțumește cu 12-13 l/100 km, iar în oraș, în aglomerație, sare puțin de 20 l/100 km.

Verdict *Newsweek*

A da un verdict tranșant pentru o mașină care face ca prețul unei case să pară mic este o misiune imposibilă. Habitaclul este senzațional, cusăturile și finisajele sunt aproape perfecte, iar performanțele atât on-road, cât și off-road sunt notabile. Comportamentul subvirator la limită nu este încântător, dar este controlabil. Așa că singurele minusuri par a fi butoanele negre de pe volan și capacitatea destul de redusă a portbagajului.

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

CAMERA DE COMERT SI INDUSTRIE ROMÂNIA

Webinar

INCOTERMS 2020
noutăți, provocări şi oportunități

9 aprilie 2021 / orele 9:30 – 15:30

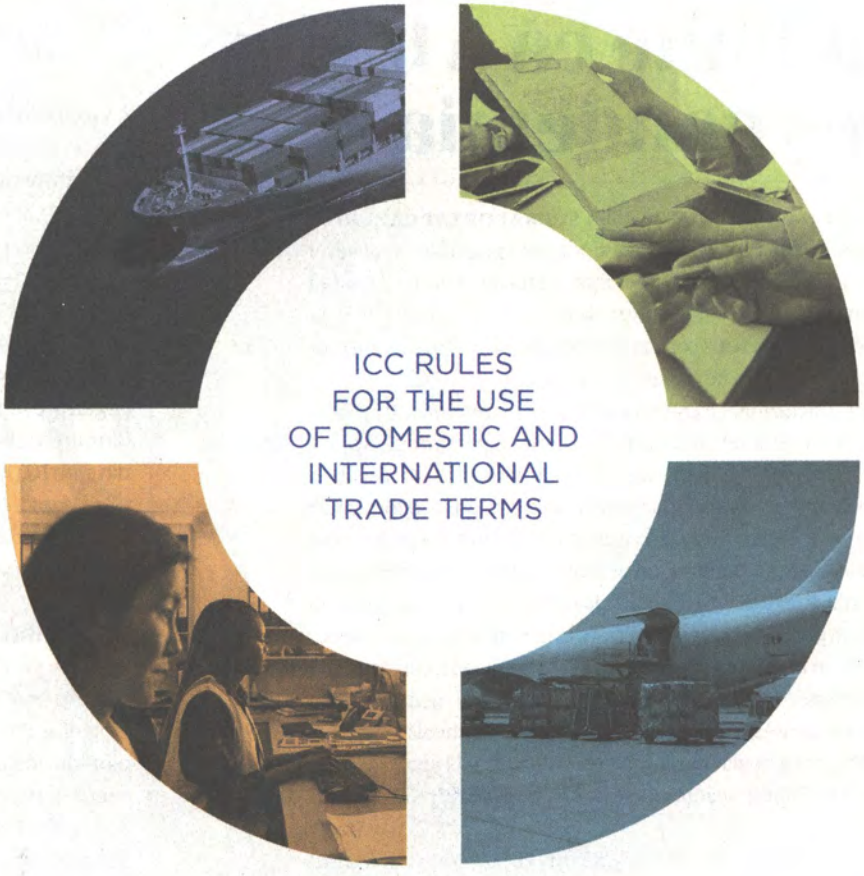

Incoterms® 2020 by the International Chamber of Commerce (ICC)

www.ccir.ro

FOTO: ANALIZA CENTERS FOR DISEASE CONTROL AND PREVENTION PE TEMA SARS ȘI MERS, 2015

China admite că a băgat sub preș pandemia SARS

26 MARTIE 2003: CHINA RECUNOAȘTE CĂ A SUBRAPORTAT CAZURILE de „pneumonie atipică", ceea ce, de fapt, era sindromul respirator acut sever (SARS), când deja se răspândise în 13 țări, anunță Organizația Mondială a Sănătății (OMS). În această zi, China raportează 792 de cazuri de infectare cu „pneumonia atipică" și 31 de decese, din 16 noiembrie 2002 până în 28 februarie 2003, după ce, anterior, anunțase pentru aceeași perioadă doar 305 cazuri și cinci decese.

Reprezentanții OMS au concluzionat că SARS a apărut într-o provincie din sudul Chinei, Guangdong, în noiembrie 2002, însă primele cazuri de „pneumonie atipică" au fost raportate de alte țări asiatice în 26 februarie. Mai întâi, virusul a fost răspândit de călători din Vietnam, Singapore și Canada, care l-au contractat când au fost cazați la hotelul Metropole din Hong Kong, unde era cazat și Liu Jianlun, un profesor în medicină din Guangdong, infectat, dar care nu a avut simptome din momentul cazării.

Circa 10% dintre pacienții cu SARS, infecție dată de familia coronavirusurilor, au avut nevoie de intubare. Erau persoane cu comorbidități, în rândul cărora rata de deces a fost ridicată. Boala debuta cu febră mare, dureri musculare și frisoane, cei mai mulți pacienți având deja plămânii afectați în momentul în care ajungeau la medic. Între 80 și 90 la sută dintre pacienți se simțeau mai bine după ziua a șasea de boală.

OMS a considerat SARS prima boală severă cu transmitere rapidă identificată în secolul XXI, virusul fiind transmis prin picăturile de salivă, prin aer, dar și prin atingerea suprafețelor contaminate.

În iulie 2003, OMS a anunțat că infecțiile cu SARS erau ținute sub control. Șase ani mai târziu, în decembrie 2019, un nou coronavirus apărut în China începe să se răspândească în întreaga lume. În 11 martie 2020, OMS declara pandemia de SARS-CoV-2 (coronavirus) când erau 118.000 de cazuri la nivel mondial și 4.921 de oameni decedați. Un an mai târziu, sunt peste 118 milioane de îmbolnăviri și 2,6 milioane de decese în toată lumea.

26 MARTIE - 8 APRILIE

Vaccinarea salvează SUA

26 martie 1953: Cercetătorul american Jonas Salk anunță, în cadrul unei emisiuni radio, că a testat cu succes un vaccin împotriva poliomielitei. Boala devenise un coșmar al societății americane, din cauza efectelor sale devastatoare, precum paralizia, și a răspândirii necontrolate. În 1952, fuseseră înregistrate 58.000 de noi cazuri de poliomielită pe teritoriul SUA și 3.000 de decese. Vaccinul a reușit să stopeze epidemia și să ofere protecție eficientă împotriva virusului poliomielitic.

Lege pentru Academie

30 martie 1879: Prin lege, Societatea Academică Română devine Academia Română. Potrivit legii, Academia era „persoană morală și independentă în toate lucrările, de orice natură". Inițiativa acestei legi i-a aparținut lui Gheorghe Chițu, ministru al Cultelor în guvernul Ion C. Brătianu. Legea prevedea o subvenție anuală din partea statului, de 30.000 de lei, din care 10.000 de lei erau pentru acordarea a două premii. O altă lege urma să se dea pentru ca Academia să primească un teren pentru sediu.

Controlori englezi pe tramvaie

31 martie 1871: S-a concesionat, pe timp de 45 de ani, unei societăți belgiene, dreptul de construire și exploatare în București a tramvaielor cu cai, denumite drumurile de fier americane. Prima linie, inaugurată în 1872, a fost cea de la Bariera Mogoșoaiei până la Calea Moșilor. Vagoanele erau galbene, iar vatmanii și controlorii aveau uniforme speciale, aceștia din urmă fiind cetățeni englezi, pentru o autoritate sporită la control.

Magic FM
always great music
MAGIC MORNING
cu Liana Stanciu
Luni - Vineri
De la 06:00 la 10:00
make life magic

ABONEAZĂ-TE!

Online, prin CARD, pe www.newsweek.ro/abonamente	Prin ORDIN DE PLATĂ în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: RO38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moşilor	La toate oficiile poştale	La firmele de abonamente: • Manpres Distribution Bucureşti • Calliope S.R.L. Ploieşti • Cuget Liber S.A. Constanţa

Pentru informaţii şi reclamaţii abonamente *Newsweek România:*

• E-mail: abonamente@newsweek.ro.
• Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 şi 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteţi talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Bucureşti, B-dul Mărăşti nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

Plata se va efectua până la data de 25 a lunii în curs pentru ca livrarea abonamentului să înceapă de la data de 1 a lunii următoare. Dacă plata se efectuează după data de 25, data de început a abonamentului se decalează cu o lună.

2 modalităţi simple de abonare ▸ Mergi pe www.newsweek.ro/abonamente sau completează şi trimite talonul de mai jos

Newsweek ROMÂNIA

Nume, prenume ▸

Adresa completă: Str. ▸ **Nr.** ▸ **Bl.** ▸ **Sc.** ▸ **Et.** ▸ **Ap.** ▸

Localitate ▸ **Judeţ / Sector** ▸

Cod poştal ▸ **Telefon** ▸ **E-mail** ▸

Am achitat suma de ▸ **lei cu ordin de plată nr.** ▸
din data ▸ **către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal RO38847674,**
în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moşilor.

Abonamentul va începe din luna ▸

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicaţie şi livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poştei Române sau firmei de distribuţie care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-aţi abonat şi să vă ţinem la curent cu diverse informaţii despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriţi aceasta, bifaţi ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiaţi de dreptul de acces, de intervenţie asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveţi dreptul să vă opuneţi prelucrării datelor personale care vă privesc şi să solicitaţi ştergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteţi adresa cu o cerere scrisă, datată şi semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiţiei.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal şi să le dezvăluie terţilor conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări şi să solicit ştergerea datelor adresându-mă societăţii NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A. CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPĂRĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B. PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sect. 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

CEL MAI BUN PREȚ

Abonament PRINT+DIGITAL

3 luni: 129 lei
6 luni: 249 lei
12 luni: 489 lei

Abonament PRINT

3 luni: 89 lei
6 luni: 169 lei
12 luni: 329 lei

Abonament DIGITAL

1 lună: 18 lei
3 luni: 49 lei
6 luni: 89 lei
12 luni: 169 lei

Revista va continua să apară bilunar, cu excepția lunilor iulie și august, când va apărea lunar.

Revista Newsweek România este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României.
Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă.
Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 sau prin e-mail, la adresa: abonamente@newsweek.ro.

SUNTEM

2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE
2.29 MILIOANE

KISS FM

ÎMPREUNĂ SUNTEM

#1

Conform studiului de audiență realizat în perioada 31 august - 13 decembrie 2020 de IMAS - Marketing și Sondaje și MERCURY RESEARCH S.R.L., la nivel național, KISS FM este ascultat zilnic de 2.292.500 de persoane și este lider de audiență în România de 12 ani consecutiv. Vă mulțumim!

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen 2026